15303
B. L. Q. 1 f. 51
#

Tremellius
(Emmanuel)

Coll. Lugd. Soc. Jesu. Cata. Inscript. 1624
341642

GRAMMATICA CHALDAEA ET SYRA,

IMMANVELIS TREmellij, theologiæ doctoris et profeſſoris in ſchola Heidelbergenſi.

BIBLIOTHÈQUE DE LA VILLE LYON 1896
BIBLIOTHEQUE DE LA VILLE DE LYON

Excudebat Henricus Stephanus,
M. D. LXIX.

BIBLIOTHÈQUE DE LA VILLE LYON 1896

REVERENDISSIMO IN Chriſto patri D Matthæo Parkero, Archiepiſcopo Cantuarienſi, totius Angliæ primati, domino ſuo et amico reuerẽter colendo S.D. Chriſtianam Immanuel Tremellius, theologiæ doctor & profeſſor in ſchola Heidelbergenſi.

NON ignoras, reuerendiſs. D. eorum qui doctrinarum ſtudia ſectãtur, duo potiſſimùm eſſe genera. Vnum genus eorum eſt, qui eruditionis vmbra contenti, plurimùm ſe oſtentant in vulgus, alióſque præ ſe contemnunt omnes: quorum tanto maior vbique eſt multitudo, quanto minor bonorum et laborioſorum ingeniorum ſolet eſſe frequentia. Alterum genus eorum eſt, qui iſtis diſsimillimi, valetudinis ſæpe & rei familiaris iactura, toto vitæ curriculo ſolidæ eruditionis laudem venantur, homines omni laude digniſsimi, ſi non ſibi canant et Muſis, (quod aiunt) ſed eccleſiæ & reipublicæ tantos labores ſuſcipiãt. Ego verò nonnihil vereor in præſentia, ne ſtudium noſtrum quod in Chaldæa et Syra grammatica concinnanda, non perfunctorium certè, ſed mediocre (vt res ipſa docebit) poſuimus, in vtrorunque reprehẽſionem incurrat. Primùm enim iſti perſonati docti, vehementer ſunt admiraturi quorſum iſtarum non modò exoticarum, ſed etiam (vt de coloribus cæci iudicant) barbararum lingua-

rum grammatica ſit confecta. Sed facilè patior eos perſuaſiſſimũ habere, noſtram ipſis minimè deſudare induſtriam: quorum ſi valerent iudicia, ne Hebræa quidem lingua, aut Græca, (dicerem propemodum & Latina) in artis formam, quò certius percipiatur et facilius, eſſet redigenda. nam eadem ferè diligentia diſcunt omnes. Quum enim Latinam obſcurè intelligunt, et Græcam vix extremis labellis attigerunt, Hebræa autem ipſis eſt barbara, ilicò contendunt ad altiora, (nihil enim humile ſapiunt) ſuóque iudicio rebus neceſſariis pulchrè inſtructi, rectà in eccleſiam & rempublicam irrumpunt: vbi ſi nihil turbent, (etiamſi vix quicquam officij faciant) magnam apud bonos omnes gratiam ineunt. Talibus ſanè grammaticam non ſcripſi, ſed bonæ indolis hominibus, quibus vt lingua Hebræa ſancta eſt, quòd Deus & Patriarchæ, Moſes & Prophetæ ea loquuti ſint, ita ex eo fõte deductæ Chaldæa & Syra, nequaquam ipſis prophanæ ſunt aut barbaræ. Neque enim ſunt neſcij Danielem & Eſram Chaldaicè ſcripſiſſe: illum quidem, à capite ſecundo ad ſeptimum, hunc verò à capite quarto libri primi vſque ad ſeptimum. Neque magis ipſis eſt cõtrouerſum, Chriſtũ & Apoſtolos idiomate Syriaco Iudæis eſſe cõcionatos: nẽpe quod ipſis tũc eſſet vernaculũ et populare. Quamobrẽ vt illis gratificaremur, qui cũ illa Danielis & Eſræ capita, tũ quæ in

Græco Teſtamento extant Syriaca, tum quæ Teſtamento Syriaco toto, quod (Deo duce) Hebrais characteribus, bono (uti ſpero) conſilio deſcriptũ & verſum, et notationibus illuſtratum in lucem dedimus, vti fruique cogitant, hoſce conficiendæ grammaticæ labores animo libenti ſuſcepimus.

Jam verò doctis pleriſque opera noſtra, poſt clariſſimorum, & de his literis optimè meritorum hominum lucubrationes, ſuperuacanea fortaſſe videbitur. Sed bene ſpero his me vſurum multo æquioribus, dummodo impetrari à ſe patiantur, vt ex iuſta vtrorunque inter ſe collatione iudicium faciãt. Equidem ex eorum numero me eſſe profiteor, qui bonam ætatis partem in hoc ſtudiorum genere conſumunt, vt arrogantiæ ſuſpitionem magnopere extimeſcere non debeam, ſi aliquid mihi videar animaduertiſſe quod aliorum aciem (vt vnus aut alter non videt omnia) effugerit. Quòd autem nonnulli dubitanter, nonnulli aſſeueranter affirmant, linguam Syriacam eandem eſſe cum Chaldæa, in eo hominibus alioqui doctiſſimis & optimis, planè non aſſentior. Tametſi enim vt vnius linguæ dialecti multa inter ſe habent communia, plurimùm tamen in aliis variare, grammatica noſtra planum efficiet. Quia verò cum hominibus & in ſpeciem et verè doctis hoc mihi fortaſſe negotij futurum eſt, veteri bonorum ſcriptorum exemplo, virum quendam eruditum, pietate inſignem, mihi diſpicien-

dum putaui, ſub cuius nomine tutius aliquanto noſtra in publicũ prodirent. Sed quòd, multis præteritis, ad te venio reuerendiſſ. D. Matthæe; id noſtræ in Chriſto familiaritati debes acceptum referre, quam ex eo tempore quum in ſcholam Cantabrigẽſem ad Hebræas literas docendas vocatus fui, ſanctè inter nos coluimus. Nam verè fraternam fuiſſe, cum multis aliis modis ſæpe teſtatum feciſti, tum eo potiſſimùm, quòd ex plurimis tam pietatis quàm eruditionis nomine tibi coniunctiſſimis, me tibi deligendum aliquando putaſti, cuius manibus filiolum tuum eccleſiæ Chriſti baptiZandum offerres. Eiuſdem verò coniunctionis perpetuitas vt ſolet eſſe firmiſſima, quam pietas gignit & optimorum ſtudiorum communitas, hinc eluceſcit, quòd nihil omnino poteſtatis in eam habuerunt quæ vulgares alioqui amicitias facillimè diſſoluunt. Tantum enim abeſt vt nobis triſtiſſimo caſu diuulſis, vel locorum vel temporum interuallis, quicquam imminutum ſentiam, vt tribus abhinc annis, quum ſchola noſtra peſtis contagio diſiecta, mei cuiuſdam negotij cauſa in Angliam me deportaui, omnia propemodum vberiora expertus fuerim. Etenim non ſolùm in rebus meis magno mihi adiumento fuiſti, verumetiam diuerſorium relinquere, et domum tuam, quam pro dignitatis amplitudine habes ornatiſſimam, commigrare propemodum me coegiſti. Verè me dico

commigraſſe: nam toto ferè ſemeſtri tempore tam humaniter à te, tuiſque domeſticis omnibus, optimis & lectiſsimis hominibus, ſum habitus, vt niſi me pudor & officii ratio extruſiſſent, alterum quoque ſemeſtre eodem hoſpitio libenter vſus fuiſſem. Ampliſsimæ verò dignitatis acceſsio, quæ ſolet ferè amiculorum veterum obliuionem inducere, calcar etiam tibi addidit ad humanitatis & beneficentiæ officia multiplicanda. quo fit vt quem antea vt amicum et fratrem ſolebam colere, nunc quoque vt in Chriſto patrem reuereri debeam. Itaque quũ de ſingulari tua in me voluntate liquidò mihi conſtet, alium mihi patronum quærere non potui, quin malè de me ſuſpicandi occaſionem præberem. Nã quòd vnus optimè poſses hoc nobis præſtare officiũ nemo neſcit, niſi cui ſit fortè inauditum, copioſam optimarũ rerum ſcientiam cum ſummo pietatis ſtudio coniunctam, ad tantam dignitatis ſublimitatẽ te euexiſſe. Hos autẽ noſtros libros tuo munitos patrocinio, ſtudioſis tam fore iucundos & gratos ſperamus, vt animum noſtrum non parum ſint accenſuri ad laborioſum illud opus perficiendum, quo non ſolùm Chaldæas et Syras, ſed etiam Rabbinicas et Thalmudicas voces ordine digeſtas interpretabimur. Adſit conatui Deus, & optatiſſimum otium, quo ſub piiſsimo & illuſtriſsimo principe Electore Palatino fruimur, ad ſuã gloriã et eccleſiæ ædifica-

tionem clementer nobis perpetuet. Eidem quoque te tuóſque omnes aſsiduis noſtris precibus commendamus. Bene vale in Chriſto pater reuerendiſsime. Heidelbergæ. Anno M. D. LXVIII. Kal. Martij.

GRAMMATICA CHALdæa & Syra, Immanuelis Tremellii, theologiæ doctoris & profeſſoris in ſchola Heidelbergenſi.

SICVT Hebrææ linguæ, ita harum ab ea deſcendentium prima elementa ſunt cõſonantes & vocales.

Conſonantes quidem literis, vocales verò notulis aut punctulis deſcribuntur. Etſi autem Chaldæi & Syri proprios habeant cõſonantium & vocalium charecteres, tam inter ſeſe quàm ab Hebræis figura differentes, tamen quia vi ac ſono cum Hebræis iidem ſunt, & quia libri hiſce idiomatis cõſcripti (qui quidem apud nos reperiuntur) maiore ex parte Hebræis characteribus conſignati ſunt, nec facilè horum idiomatum typi proprii reperiuntur, nos typis Hebræis omnibus notis vtentes, grammatica hæc præcepta ad vtrunque idioma cognoſcendum neceſſaria, quanta fieri poterit breuitate ac perſpicuitate trademus.

DE LITERIS.

Literæ vtriſque, ſicut & Hebræis, numero ſunt vigintiduæ: nempe, א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

Ex quibus quinque, videlicet, כ מ נ פ צ quum dictionem claudunt, nouam induunt huiuſmodi formam, ך ם ן ף ץ.

1 Diſtinguuntur primùm ſecundum pronuntiationis organa in quinque ordines,

Gutturis, א ה ח ע
Palati, ג י כ ק
Linguæ, ד ט ל נ ת
Dentium, ז ס צ ר ש
Labiorum, ב ו מ פ

quòd earum pronuntiatio his potiſſimùm organis abſoluatur.

2 Secundò, diſtribuuntur ratione poteſtatis in ſemper mobiles & interdum quieſcentes. Semper mobiles ſunt, quæ quoties ſcribuntur, ſimul etiam mouentur, hoc eſt pronuntiantur. & eiuſmodi ſunt Chaldæis omnes literæ, exceptis א ה ו י: Syris verò excipiuntur tantùm א ו י. Interdum quieſcentes ſunt, quæ nonnunquam ſcriptæ quieſcunt, hoc eſt non pronuntiantur: ſúntque Chaldæis ſupradictæ א ה ו י: Syris verò א ו י.

Mobilium literarum quædam ſemper eundem ſonum ſeruant, videlicet א ה ח ע ר: quædam verò interdū proprium ſonum mutant, reliquæ nimirum omnes. Mutationis autem nota eſt punctulus literis ipſis inſitus, quem grammatici dageſch vocant.

Earum quæ ſonum mutant, quædam ſemper illum duplicant, nempe hæ vndecim, ו ז ט י ל מ נ ס צ ק ש: quædam verò interdum duplicant, interdum duriorem duntaxat reddunt, nempe hæ ſex ב ג ד כ פ ת.

Duriorem quidem reddunt, ſi vel initium dictionis occupant, vel literam ſequantur cui hæc puncta : ſubiecta ſunt, alioquin & ipſæ duplicantur.

3 Tertiò, officii ratione diſtribuuntur in ſemper radicales, & nonnunquam ſeruiles.

Semper radicales ſunt, quæ perpetuò vbicunque occurrunt, ad dictionū radices, hoc eſt origines, pertinent: ſúntque Chaldæis & Syris hæ vndecim, ג ז ח ט ס ע פ צ ק ר ש. Nam ר, quod Hebræis radicale eſt, Chaldæis & Syris inter

nonnunquam ſeruiles recenſetur: ש verò Hebræis ſeruile, illis eſt radicale.

Nonnunquam ſeruiles ſunt, quæ interdum ad dictionum originem non pertinent, ſed ad varia ipſarum accidentia exprimenda, nunc in principio, nunc in fine, nunc in principio & fine, nunc in principio, medio & fine inſeruiunt: ſúntque hæ vndecim, א ב ד ה ו י כ ל מ נ ת, ex quibus hæ quatuor, ב ד ל מ, in principio tantùm: hæ verò tres, ו י ת, vbique: tres ſequentes, א כ נ, in principio & fine ſeruiunt: at ה Chaldæis quidem, vt Hebræis, in principio & fine, Syris verò in fine tantùm ſeruit. Quæ verò ſint ſingularum propria miniſteria, ſuis locis apparebit.

DE VOCALIBVS.

Notæ ſiue puncta quibus vocales exprimuntur, Chaldæis quidem totidem, & eiuſdem quantitatis ſunt quot Hebræis.

Breues, ַ pathach, ֶ ſegol, ֻ kibbutz.

Longæ, ֵ zere, ֹ cholem, וּ ſchurek.

Ancipites, ָ kametz, ִ chirik.

Raptæ, ְ ſcheua cum ſuis compoſitis. ֲ chateph pathach, ֱ chateph ſegol, ֳ chateph kametz.

In ancipitibus hoc modo quantitas diſcernitur. Si kametz nullo fultum accentu proximè poſt ſe habeat vel dageſch vel ſcheua, aut ſi vltimum inter vocales locum in dictione habeat, breuis eſt vocalis ŏ: alioquin eſt ā vocalis longa.

Si poſt chirik proximè ſequitur otioſum Iod, longum ī eſt, alioqui ĭ breue.

Obſeruandum eſt autem quòd Syri vocali o prorſus carent: ideo nec cholem, nec kametz breui vtuntur, ſed vbicunque illa ſcribenda eſſent, vel mutāt ea in ſchurek, vel in pathach (ſequente ſcheua literæ ו ſubiecto) reſoluunt.

Sed & alias longas vocales Syri frequentiſſimè, Chaldæi autem raró eadem ratione reſoluunt; ſubiiciendó videlicet ſcheua literæ illi ex quieſcentium numero quam longa vocalis poſt ſe requirebat, vt pro סַנֵּיקָא,סְנֵיקָא, & pro בְּנֵיהוֹן ,בְּנֵיהוֹן &c.

Reliquis quæ Syris & Chaldæis communia ſunt cum Hebræis, ſuperſedemus.

DE DICTIONIBVS.

Ex coniunctione literarum & vocalium ſyllabæ fiunt ac dictiones: quas etſi vtraque dialectus multas habeat proprias, plurimas tamen ab ea mutuatur à qua originem ducit, cáſque aliquas ex his quinque rationibus, ſuas & proprias facit.

Primò, literarum ac vocalium permutatione, vt דְּהַב ab Hebræo זָהָב, עֲמַר ab Hebræo צֶמֶר. Et Syrum נֶגְיָא à Chaldæo נְגְעָא, בְּוָח à Chald. בּוָא, עַרְעוּרָא à Chald. עַלְעוּלָא, בְּסַר à Chald. בְּשַׂר.

Hæc autem poſtrema mutatio Syris perpetua eſt. Nunquam enim ש cum puncto ſiniſtro vtuntur, ſed eius loco ס vſurpant.

Secundò, earum tranſpoſitione, vt חֲקַל ab Hebr. חֵלֶק. נְכַת ab Hebr. נְשַׁךְ. תְּרַע ab Hebr. שַׁעַר.

Sic Syrum הֲרַט à Chald. רְהַט, & גְּלַז à Chald. גְּזַל, סַבַּר à Chald. בַּסַּר &c.

Tertiò, earum detractione vt שַׁבְּא ab Hebr. שַׁבָּת, שֵׁב ab Hebr. שְׁבַע.

Sic Syrũ בַּי à בַּיִת, גַּגוּלְתָא à Chald. גַּלְגוּלְתָא, שַׁשַּׁלְתָא à Chald. שַׁלְשַׁלְתָא, &c.

Quartò, earum additione, vt שַׁעֲבַר ab Hebr. עֲבַר, שְׁחַלַף ab Hebr. חֲלַף.

Sic Syrum סַקְבַל à Chald.קַבֵל,&c. & גרגר סגרגר, Pſal.1.& גלגל à סגלגל Ezechielis 1.

Quintò,terminationis varia mutatione,vt כְּתַכְתְּ ab Hebræo כַּתַכְתָּ,&c.

Sic Syrum כְּתַבִי à Chald. כְּתָבָא, &c. vt ex ſequentibus ſatis liquebit.

DE DISTRIBVTIONE dictionum.

Dictiones omnes vtraque lingua, ſicut & Hebræa,in tres veluti claſſes diſtribuit:in verbum,quod & participiũ comprehendit:in nomen,quod & pronomen complectitur:& in מִלָּה,ſub qua quicquid non flectitur,continetur: vt ſunt aduerbia,coniunctiones & præpoſitiones.

DE PRIMA CLASSE dictionum.

DE VERBIS.

Omnia verba tam apud Syros quàm Chaldæos ſunt vel perfecta vel imperfecta.

Perfecta, vel trium vel plurium literarum radicalium.

Imperfecta,rurſus aut defectiua,aut quieſcentia,aut mixta ex vtriſque.

Defectiua,vel in principio vel in medio deficiunt.

Quieſcentia,vel in principio, vel in medio,vel in fine, vel in principio & fine ſimul,vel denique in medio & fine ſimul quieſcũt.

Mixta, ex deficientibus in principio & quieſcentibus in fine.

DE VERBI ACCIDENTIBVS.

De verbi accidentibus, vt modis, perſonis, numeris,

temporibus,quia eadem ſunt quæ Hebræis, atque in his inflectendis eundem ordinem ſeruant, nihil hîc ſeorſim dicimus,ſed ad cõiugationem,in qua aliqua eſt varietas, deſcendimus.

DE CONIVGATIONE.

Cõiugationes vtrique idiomati non plures ſunt quàm tres:quarum prima dicitur Kal,id eſt Leuis:ſecunda & tertia Cabed,id eſt Grauis,eo quòd illa puncto dageſch, hæc literæ adiectione grauetur. ideóque illa בִּנְיָן הַדָּגוּשׁ,id eſt, Coniugatio inſignita dageſch: hæc verò בִּנְיָן הַנּוֹסָף, id eſt, Coniugatio aucta, vocatur. habéntque hæ tres coniugationes ſingulæ ſuas paſſiuas voces,vt in ſingularum inflexione apparebit.

Vtemur autem pro omnium coniugationum paradigmate eodem verbo quo in prima coniugatione vtimur, licet in omnibus cõiugationibus vſitatum non ſit: ídque perſpicuitatis & iuuandæ memoriæ cauſa.

DE VERBIS PERFECTIS trium literarum radicalium.

CONIVGATIO PRIMA.

IN hac coniugatione vox tertiæ perſonæ,ſingularis,maſculini præteriti (quæ totius verbi radix eſt, ac ideo primum locum meritò obtinet) trifariam Chaldaicè, Hebræorum more,formatur:ſubiectis videlicet punctis ſcheua & pathach,vt כְּתַב: aut ſcheua & zere ſiue chirik,vt כְּתֵב ſiue כְּתִב,aut ſcheua & cholem ſiue ſchurek, vt כְּתוֹב vel כְּתֻב.

Syriacè autem tertiam illam formam vſurpatã nõ legi.

Formatur verò ab hac perſona totum verbum adiectione literarum & vocalium, ea ratione quæ ſequitur.

Præteritum actiuum KAL.

Sing. maſc.

3 כְּתַב

2 כְּתַבְתְּ. paraphr. כְּתַבְתָּא.

1 כִּתְבַת. paraphr. כְּתָבִית. Syrè כִּתְבַת.

Plurale.

3 כְּתַבוּ

2 כְּתַבְתּוּן

1 כְּתַבְנָא. Syrè כְּתַבַן.

Sing. fœm.

3 כִּתְבַת. Syrè כֶּתְבַת. paraphr. כִּתְבַת.

2 כְּתַבְתְּ. Syrè כְּתַבְתִּי.

1 כִּתְבַת. paraphr. כְּתָבִית. Syrè כֶּתְבַת.

Plural.

3 כְּתַבָא. Syrè כְּתַבִי אוֹ כְּתַבַי, vel כְּתַבִין, vel כְּתַבַן.

2 כְּתַבְתֵּן

1 כְּתַבְנָא. Syrè כְּתַבַן.

Quæ ſecundæ formæ radicem habent, in quibuſdam perſonis nonnunquam zere vel chirix reſumunt, vt רְחַלוּ, פְּעָלוּ טְלַמִי עֲבַרַן. Quorum verò radix tertiæ formæ eſt, ſecũdum primam formam flectuntur.

Etſi autem promiſcuè ſæpe hoc præteritum vſurpetur pro omnibus præteritis, hoc eſt pro imperfecto, perfecto, & pluſquamperfecto, nõnunquam tamen Syri, ac etiam Chaldæi, præteritum imperfectum circumloquuntur per participium præſens verbi, quo vtendum eſt, ſubſtantiuo verbo præterito præpoſitum, vt כָּתַב הֲוָא, Scribens erat, pro Scribebat. Quum verò Syris pluſquamperfectum exprimendum eſt, plerunque tam verbum quo vtendum

eſt, quàm ſubſtantiuum illi ſubiunctum, in præterito vſurpant: vt, הֲווֹ הֵימִנוּ, Crediderunt fuerunt, pro Crediderant.

Participium 1.

Sing. maſc.

כָּתֵב:vel כָּתִב,præſertim ſi verbum fuerit neutrum.

Plur.

כָּתְבִין,vel כָּתְבִין:vel כַּתְבִין,ſi veniat à ſingulari כָּתִב.

Syri interdum pro בִּין habent בַּא,

vt pro כָּתְבִין, כָּתְבָא, paſſim in plurali participio & nomine.

Sing. fœm.

כָּתְבָא,vel כַּתְבָא,vel כָּתְבָא

Plur.

כָּתְבָן,vel כַּתְבָן,vel כָּתְבָן.

Quorum tertia radicalis eſt gutturalis aut reſch, loco zere, ſecundæ radicali ſubiiciunt pathach: vt אָמַר,שָׁמַע.

In illis vocibus participii quæ ſub ſecunda radicali habent ſcheua, interdum præcedēs kametz tam Syris quàm Chaldæis in pathach mutatur, vt חַשְׁחִין Danielis cap. 3. pro חָשְׁחִין, & רַמְכָא, Luc. 8, pro רָמְכָא.

Participium 2. Peil.

Maſc.

כְּתִיב

Plural.

כְּתִיבִין

Fœm.

כְּתִיבָא

Plur.

כְּתִיבָן

Hoc

Hoc Participiū ſignificatione Paul Hebræo reſpondet,ſicut præcedens Hebræo Poel.

Multa reperiūtur,præſertim in Syra lingua, pathach in principio loco ſcheua habere,vt יַלִּיף 2.Timoth.2. תַּהִיר Act.3, תַּוִּירִין Act.2.Sed ea nomina potius verbalia quàm participia eſſe, ac ideo pathach in eis propriā eſſe vocalem,dixerim.

Infinitiuus.

מִכְתַּב & מִכְתּוֹב à tertia forma radicis,vt מִשְׁווֹג Iob.29.Syr. מִכְתַּב.Reperitur etiam infinitiuus interdum tam Syrè quā Chaldaicè ſine מ,præfixo,vt הֲלָכָא Hoſeæ 12.& שְׁמָעָא Matth.13.

Sed & hæc duo verba,videlicet בְּנָא & הֲוָא Chaldæis cōmuniter infinitiuū ſine מ præfixo formant hoc modo, מִהֲוָא מִבְנָא pro הֲוָא בְּנָא. Syri verò etiā in his verbis מ adhibent,& infinitiuū in א ametz terminant, vt מִבְנָא,מִהֲוָא.

Infinitiuo literæ בכלם præfixæ ipſum ſæpe in gerundium mutant: ſed obſeruandum מ ei nunquā ſolam præfigi,ſed ſemper cum litera Lamed,ad vitandā κακοφωνίαν, quæ ex concurſu duarū literarū מ naſceretur, vt בְּמִכְתַּב & מִלְּמִכְתַּב לְמִכְתַּב כְּמִכְתַּב. Quanquā Syri nunquam ſuis infinitiuis vllam ex his literis præter Lamed præfigant.

Imperatiuus.

Sing.maſc.

כְּתֹב

Plural.

כְּתֻבוּ

Fœm.

כְּתֻבִי

Plur.

כְּתֻבְנָא. Syrè כְּתֻבִין.

Reperitur quidem ſingularis maſc. etiam in pathach aut zere aut chirik terminatus, vt כְּתַב כְּתֵב כְּתִב: ſed quia frequentior eſt terminatio in kibbutz, ideo eam paradigmatis loco propoſuimus. Nam quæ deſinit in pathach, peculiaris eſt verborum, quorum ſecunda aut tertia radicalis, eſt gutturalis, aut reſch: reliquæ verò terminationes, paucorum verborum ſunt.

Atque eadem etiam eſt ratio in futuro, quòd ab imperatiuo formari ſoleat.

Futurum.

Maſc. ſing.

1 אֶכְתְּב
2 תִּכְתְּב. Syrè תְּכְתְּב, & ſic in cæteris.
3 יִכְתְּב

Plur.

1 נִכְתְּב
2 תִּכְתְּבוּן
3 יִכְתְּבוּן

Fœm.

2 תִּכְתְּבִין
3 תִּכְתְּב. Syrè תִּכְתְּבִי

Plur.

2 תִּכְתְּבָן
3 יִכְתְּבָן

Qualem in hoc futuro Syram terminationem vides tertiæ perſonæ ſingularis fœmininæ, talem in eadem perſona ſemper reperies, in omnibus coniugationibus verborum cuiuſcunque ordinis, paucis exceptis, in quibus Syri Chaldæam formam vſurpant.

Præteritum paſſiuum KAL. Ithpeal.

Paſſiuum hoc, ſicut & reliquarum coniugationum,

tam Syri quàm Chaldæi, aleph & thau radicalibus præfixis, ab actiuo præterito formant. Hoc autem Syri à Chaldæis differunt, quòd ſegol literæ א ſubiiciunt, Chaldæi verò chirik. Differunt præterea in eo quòd hac tantùm ratione paſſiuum ſuum formant: Chaldæi verò alia quoque ratione præteritum hoc interdum inflectunt, vt in paradigmate apparebit. Differunt denique & in formatione infinitiui, quòd Syri מ præponunt, Chaldæi verò minimè.

Quòd ſi verbum ab vna ex his literis, zain, ſamech, tzade, ſchin incipiat, thau formatiua, Hebræorum more, tranſponitur & mutatur: ſi verò incipiat à daleth, teth aut thau, formatiuum thau (ad declinandam *κακοφωνίαν*) abiicitur, & per dageſch ſuppletur.

Maſc. ſing.

3 אִתְכְּתַב. Syrè אֶתְכְּתֵב, & ſic in reliquis.
2 אִתְכְּתַבְתְּ. paraphr. אִתְכְּתַבְתָּא
1 אִתְכְּתְבֵת vel אִתְכַּתְבֵת. paraphr. אִתְכְּתַבִית.

Plur.

3 אִתְכְּתַבוּ & אִתְכְּתִיבוּ
2 אִתְכְּתַבְתּוּן & אִתְכְּתַבְתּוּן
1 אִתְכְּתַבְנָא. Syrè אֶתְכְּתַבְן vt אֶתְקְבַרְן Rom. 6.

Fœm.

3 אִתְכְּתְבַת
2 אִתְכְּתַבְתְּ Syrè אֶתְכְּתַבְתִּי

Plur.

3 אִתְכְּתָבָא. Syrè אֶתְכְּתַבִי vel אֶתְכְּתָבִי
2 אִתְכְּתַבְתֵּן

Alia præteriti forma, Chaldæis propria, à ſecundo participio actiuæ vocis deriuata.

Maſc.ſing.

3 כְּתִיב
2 כְּתִיבְתְּ.paraphr. כְּתִיבְתָּא
1 כְּתִיבַת.paraphr. כְּתִיבִית

Plur.

3 כְּתִיבוּ
2 כְּתִיבְתוּן
1 כְּתִיבְנָא

Fœm.

3 כְּתִיבַת
2 כְּתִיבְתְּ

Plur.

3 כְּתִיבָא
2 כְּתִיבְתֵּן

Participium.

Huius participii, ſicut & ſequentium coniugationum, etiam in actiuo, formatiua litera eſt מְ præfixa: qua accedente, א prior ex paſſiui formatiuis, compendii cauſa, abiicitur, & eius vocalis ad מ transfertur: quod etiam in futuris fit propter acceſſionē literarum איתן.

Maſc.ſing.

מִתְכְּתֵב.Syrè מִתְכְּתַב,&c.

Plur.

מִתְכַּתְבִין

Fœm.

מִתְכַּתְבָא

Plur.

מִתְכַּתְבָן

Infinitiuus.

אִתְכְּתָבָא & מִתְכְּתָבָא Chaldæis rarius, Syris frequentius: frequentiſſimè autem מִתְכְּתָבוּ.
לְאִתְכְּתָבָא, כְּאִתְכְּתָבָא, בְּאִתְכְּתָבָא. Syrè לְמִתְכְּתָבוּ, &c.

Imperatiuus.

In omni imperatiuo paſſiuo, cuiuſcunque coniugationis aut ordinis ſit, tam Chaldæis quàm Syris literæ א propria vocalis eſt ſegol.

Maſc.

אֶתְכְּתֵב
אֶתְכְּתֵבוּ

Fœm.

אֶתְכְּתֵבִי
אֶתְכְּתֵבָנָא. Syrè אֶתְכְּתֵבִין.

Futurum.

Maſc.ſing.

1 אֶתְכְּתֵב
2 תִּתְכְּתֵב. Syrè תִּתְכְּתֵב, &c.
3 יִתְכְּתֵב

Plur.

1 נִתְכְּתֵב
2 תִּתְכַּתְבוּן
3 יִתְכַּתְבוּן

Fœm.ſing.

2 תִּתְכַּתְבִין
3 תִּתְכְּתֵב. Syrè תִּתְכַּתְבִי

Plur.

2 תִּתְכַּתְבָן
3 יִתְכַּתְבָן

DE SECVNDA CONiugatione.

PAEL.

TRiplici ratione hanc coniugationem tam Syri quàm Chaldæi formant. Primò, Hebræorū communi more, cum breui vocali ſub prima radicali, & dageſch in ſecūda: quod tamen ſæpe (præſertim autē præſente ſcheua) omittitur. Secundò, cōtracta vocali breui & dageſch in lōgam, (etiam in verbis quorum ſecunda nec gutturalis eſt, nec reſch) quæ communiter quidem Chaldæis eſt cholē, in duobus verò verbis שַׁיֵּב & שַׁיְצִי eſt zere. quod & Hebræi faciunt in verbo הֵתֵל. Differunt autem hîc Syri à Chaldæis, quòd, quia carent cholem, ipſum in pathach & ſcheua ſub iod vel vau per epentheſin interpoſito, reſoluunt, vt pro סוֹבַר dicāt סַיְבַר, & pro גוֹזֵל, גַוְזֵל. Tertiò, iod vel àleph ad tertiam radicalem loco dageſch adiecto, aut aliquà ex radicalibus in compenſationem eius geminata, vt שַׁלְהִי à שַׁלַּה & תַּרְסָא à תרס, שַׁלְשֵׁל à שלש. quòd & Hebræi nonnunquam faciunt, vt apparet in verbis הִשְׁתַּחֲוָה, תַּחֲרָה, אֻמְלַל, &c.

Præteritum.

Sing. maſc.

3	כַּתֵּב		
2	כַּתֵּבְתְּ.	paraphr.	כַּתֵּבְתָּא
1	כַּתֵּבֵת.	paraphr.	כַּתֵּבִית

Plur.

3	כַּתִּבוּ		
2	כַּתֵּבְתּוּן		
1	כַּתֵּבְנָא.	Syrè	כַּתֵּבַן

Fœm.

3	כַּתֶּבֶת vel, כַּתֵּבַת		
2	כַּתֵּבְתְּ.	Syrè	כַּתֵּבְתִּי

Plur.

3 כַּתְבָא. Syrè כַּתְבִי,vel כַּתְבֵי

2 כַּתְבְתֵן,vel כַּתְבְתֵן

Participium prius.

Maſc.

מְכַתֵּב

מְכַתְּבִין

Fœm.

מְכַתְּבָא

מְכַתְּבָן

Quòd ſi tertia ſit gutturalis aut reſch, ſecunda pro zere aſſumit pathach, nec forma à ſequēti participio differt.

Participium poſterius.

Maſc.

מְכַתַּב

מְכַתְּבִין

Fœm.

מְכַתְּבָא

מְכַתְּבָן

Infinitiuus.

כַּתָּבָא. Syrè מְכַתָּבוּ & מְכַתְּבוּ.

paraphr. interdum habēt מְכַתְּבָא, vt מְעַכְּבָא,

Iob.24.

בְּכַתָּבָא, כְּכַתָּבָא, לְכַתְּבָא, vt לְכַסָּנָא, Iob.6.

Syrè לְמְכַתְּבוּ, vt לְמְמַלָּלוּ, 1.Cor.14. & לְמְכַתָּבוּ,

vt לְמְפַקְּדוּ. Matth.11.

Imperatiuus.

Maſc.

כַּתַּב

כַּתַּבוּ

Fœm.

כַּתְּבִי

כַּתְּבָנָא. Syrè כַּתְּבִין

Futurum.

Maſc.

1 אֲכַתֵּב
2 תְּכַתֵּב
3 יְכַתֵּב

Plur.

1 נְכַתֵּב
2 תְּכַתְּבוּן
3 יְכַתְּבוּן

Fœm.

2 תְּכַתְּבִין
3 תְּכַתֵּב. Syrè תְּכַתְּבִי.

Plur.

2 תְּכַתְּבָן
3 יְכַתְּבָן

Paßiuum, Jthpael.

Hoc paſſiuum, quia ſecūdam radicalem habet dageſch affectam, ideo primæ ſubiectum vbique habet pathach, ſicut & eius actiuum: atque in hoc à Paſſiuo Kal differt, quòd illud (quia dageſch in ſecunda non requirit) primæ radicali ſcheua ſubiectum habet, quod dageſch ſequi nō patitur.

Præteritum.

Maſc.

3 אִתְכַּתַּב. Syrè אִתְכַּתֵּב.
2 אִתְכַּתַּבְתְּ. paraphr. אִתְכַּתַּבְתָּא.
1 אִתְכַּתַּבְתְּ. paraphr. אִתְכַּתְּבִית.

Plur.

3 אִתְכַּתַּבוּ

2 אִתְכַתַּבְתּוּן
1 אִתְכַתַּבְנָא. Syrè אֶתְכַתַּבְן.

Fœm.

3 אִתְכַתְּבַת, vel אִתְכַתְּבַת.
2 אִתְכַתַּבְתְּ. Syrè אֶתְכַתַּבְתִּי.

Plur.

3 אִתְכַתַּבָא. Syrè אֶתְכַתַּבֵי, vel אֶתְכַתְּבֵי.
2 אִתְכַתַּבְתֵּן.

Participium.

Maſc.

מִתְכַתַּב. Syrè מֶתְכַתַב, &c.
מִתְכַתְּבִין

Fœm.

מִתְכַתְּבָא
מִתְכַתְּבָן

Infinitiuus.

אִתְכַתָּבָא. Syrè מֶתְכַתָּבוּ.
מִלְּאִתְכַתָּבָא, לְאִתְכַתָּבָא, בְּאִתְכַתָּבָא, כְּאִתְכַתָּבָא.
Syrè לְמֶתְכַתָּבוּ.

Imperatiuus.

Maſc.

אֶתְכַתַּב
אֶתְכַתַּבוּ

Fœm.

אֶתְכַתַּבִי
אֶתְכַתַּבְנָא. Syrè אֶתְכַתַּבִין.

Futurum.

Sing. maſc.

1 אֶתְכַתַּב
2 תִּתְכַתַּב. Syrè תֶּתְכַתַּב.
3 יִתְכַתַּב

Plur.

1 נִתְכַּתַּב
2 תִתְכַּתְּבוּן
3 יִתְכַּתְּבוּן

Fœm.

2 תִתְכַּתְּבִין
3 תִתְכַּתַּב. Syrè תִתְכַּתְּבִי.

Plur.

2 תִתְכַּתְּבָן
3 יִתְכַּתְּבָן.

DE TERTIA CONIVGATIONE.

APHEL.

HAEC coniugatio Chaldæis interdum literaה, frequentiſſimè autem litera א radicalibus,cum pathach præfixa, formatur : quanuis Syri literam ה hîc non vſurpent,præterquam in verbo הֵימִן,Credidit.

Præteritum.

Sing.maſc.

3 אַכְתֵּב
2 אַכְתֶּבְתְּ· paraphr. אַכְתַּבְתָּא
1 אַכְתְּבֵת· paraphr. אַכְתֵּבִית

Plur.

3 אַכְתִּבוּ
2 אַכְתֶּבְתּוּן
1 אַכְתַּבְנָא· Syrè אַכְתֵּבַן

Fœm.

3 אַכְתְּבַת
2 אַכְתֶּבְתְּ. Syrè אַכְתֶּבְתִּי

Plur.

3 אַכְתְּבָא. Syrè אַכְתֵּבַי
2 אַכְתֶּבְתֵּן

Participium prius.

Quia acceſſione מ participia formantur, א vel ה formatiuum cōiugationis, aſſumpta eius vocali, pellit. Fit tamen interdum vt Chaldæi coniugationis formatiuam retineant, etiam vbi formatur alicuius literæ acceſſione, & tunc relinquitur formatiuæ coniugationis propria vocalis, ac literæ quæ acceſſit, ſubiicitur ſcheua, vt מְחַקְרֵב pro מְקָרֵב, מְהַחְצְפָא, pro מַחְצְפָא, יְהַשְׁפִּיל, pro יַשְׁפִּיל. Quod & Hebræis, in habentibus iod primam radicalem, nonnunquā vſuuenit.

Maſc.

מַכְתֵּב

מַכְתְּבִין

Fœm.

מַכְתְּבָא

מַכְתְּבָן

Participium poſterius.

Maſc.

מַכְתַּב vt מְשָׁלַם Luc. 4. 6.

מַכְתְּבִין

Fœm.

מַכְתְּבָא.

מַכְתְּבָן.

Infinitiuus.

מַכְתָּבוּ. Syrè אַכְתָּבָא.

לְמַכְתָּבוּ. Syrè מִלְּאֶכְתָּבָא, לְאֶכְתָּבָא, בְּאַכְתָּבָא, בְּאַכְתָּבָא

Imperatiuus.

Maſc.

אַכְתֵּב

אַכְתִּבוּ

Fœm.

אַכְתִּבִי

אַכְתֻּבִין Syrè אַכְתֻּבְנָא.

Futurum.

Maſc.ſing.

1 אַכְתִּב vel אַכְתַּב &c.

2 תַּכְתִּב

3 יַכְתִּב

Plur.

1 נַכְתִּב

2 תַּכְתְּבוּן

3 יַכְתְּבוּן

Fœm.

2 תַּכְתְּבִין

3 תַּכְתִּב. Syrè תַּכְתְּבִי.

Plur.

2 תַּכְתְּבַן

3 יַכְתְּבָן

Paßiuum.

Huius coniugationis paſſiuum in raro admodum vſu eſt, atque Syris prorſus incognitum, præterquam in duobus ordinibus, videlicet in quieſcente in iod prima radicali, & in quieſcente in media. Quin & Chaldæi illud non habent, niſi ab Hebræis mutuatum, ſicut ex paucis illis exemplis quæ in Daniele & Eſra leguntur, colligitur. Formant igitur hoc Paſsiuũ ex Hebræo Hophal, mutato (pro eorum conſuetudine) ה in א, imò etiam ה interdum reſeruato, hac ratione,

Præteritum.

Maſc.ſing.

3 הָכְתַּב, vel אָכְתַּב

2 אָכְתַּבְתְּ

1 אָכְתְּבֵת, vel vt Daniel 4, הָתְקְנַת.

Plur.

3 אָכְתַּבוּ

2 אַכְתַּבְתּוּן
1 אַכְתַּבְנָא

Fœm.

3 אַכְתְּבַת
2 אַכְתַּבְתְּ

Plur.

3 אַכְתַּבָא
2 אַכְתַּבְתֵּן

Participio & imperatiuo caret,ſicut & Hebræis.

Infinitiuus.

אַכְתָּבָא,בְּאַכְתָּבָא,&c.

Futurum.

Maſc.ſing.

1 אַכְתֵּב
2 תַּכְתֵּב
3 יַכְתֵּב

Plur.

1 נַכְתֵּב
2 תַּכְתְּבוּן
3 יַכְתְּבוּן

Fœm.

2 תַּכְתְּבִין
3 תַּכְתֵּב

Plur.

2 תַּכְתְּבָן
3 יַכְתְּבָן

Hactenus de verbis perfectis trium literarum radicalium.

DE VERBIS PERFECTIS plurium quàm trium literarum radicalium.

VErba quæ pluribus quàm tribus literis conſtant, duplicia ſunt: quædam propriè, quædam impropriè ſic dicta.

Propriè ſic dicuntur quæ prima ſua origine pluribus quàm tribus radicalibus cõſtant, de quibus hìc præcipuè agimus: ideóque eorum paradigma, ad quod & reliqua formari poſſunt, propoſuimus.

Impropriè autem, quæ prima quidem origine tribus tantùm radicalibus conſtant: quia verò vel per protheſin vel epentheſin, vel paragogen, vel denique vnius aut duarum literarum geminationem, trium literarum numerum excedunt, plurium quàm trium radicalium eſſe à nonnullis exiſtimantur. Nos autem, quia epentheſeωs & paragoges ſuprà in coniugatione ſecũda, geminationis verò, partim ibidem, partim in eadem coniugatione quieſcẽtium in medio, rationem demonſtrauimus, de iis hìc, vt alieno loco, plura dicere ſuperſedemus.

Ad protheſin verò quod attinet, ea tribus de cauſis adhiberi ſolet: videlicet, Vel ad concinniorem reddendam lectionem: éſtque tunc literæ א tantùm, vt אֶשְׁתְּ, Geneſ.24 אֶשְׁתַּו Matth.26, אֶשְׁתַּי, Luc.12. cuius ratio in ordine quieſcentium in fine, planius explicatur. Vel ad verbi deriuationem indicandam: éſtque harum tantùm literarum, ה א מ נ ת י, quibus nomen illud à quo verbum deriuatur formatum eſt, vt ת in תַּלְמֵד à תַּלְמִיד deriuato, & י in אֶתְיַהֵד à יְהוּדָה deducto, ac מ in מִשְׁכֵּן à מִשְׁכּוֹן. Vel deniq; ad verborum notiones certis quaſi limitibus circumſcribendas, quod Græcis & Latinis pleræque præpoſitionum particulæ præſtare ſolent, éſtque literæ ש tan-

tùm,& apud Syros nonnunquam literæ ס,eius affinis,vt à חֲלַף Mutauit,שַׁחֲלַף Permutauit: & à יְדַע Nouit,שַׁוְדַע Agnouit:& à קבל,סַקְבֵּל.

Porrò quia tam illa quæ propriè plurium ſunt radicalium,quàm illa quæ talia per literæ protheſin reddita ſunt,in coniugatione tantùm ſecunda,vſitata reperiuntur,eius duntaxat paradigma proponimus.

Præteritum.

Maſc.ſing.

3 פַּרְנֵס ſic סַקְבֵּל,מַשְׁכֵּן,תַּלְמֵד,&c.

2 פַּרְנַסְתְּ. paraphr. פַּרְנַסְתָּא.

1 פַּרְנְסַת. paraphr. פַּרְנַסִית.

Plur.

3 פַּרְנִסוּ

2 פַּרְנַסְתּוּן

1 פַּרְנַסְנָא. Syrè פַּרְנַסַן.

Fœm.

3 פַּרְנְסַת,vel פַּרְנֶסֶת.

2 פַּרְנַסְתְּ. Syrè פַּרְנַסְתִּי

Plur.

3 פַּרְנִסָא. Syrè פַּרְנִסַי.

2 פַּרְנַסְתֵּן

Participium I.

Maſc.

מְפַרְנַס

מְפַרְנְסִין

Fœm.

מְפַרְנְסָא

מְפַרְנְסָן

Participium II.

Maſc.

מְפַרְנַס

מְפַרְנְסִין

Fœm.

מְפַרְנְסָא

מְפַרְנְסָן

Infinitiuus.

פַּרְנָסָא. Syrè מְפַרְנָסוּ

מִלְּפַרְנָסָא,לְפַרְנָסָא,כְּפַרְנָסָא,בְּפַרְנָסָא.

Syrè לְמְפַרְנָסוּ,

In paraphraſibus quoque hic infinitiuus interdum reperitur Syrorum more, cum litera מ in principio: at terminatione Hebraica, vt Iob.6, לְמְמְסַכַן.

Imperatiuus.

Maſc.

פַּרְנַס

פַּרְנַסוּ

Fœm.

פַּרְנַסִי

פַּרְנַסְנָא. Syrè פַּרְנַסִין

Futurum.

Maſc.ſing.

1 אֲפַרְנַס

2 תְּפַרְנַס

3 יְפַרְנַס

Plur.

1 נְפַרְנַס

2 תְּפַרְנְסוּן

3 יְפַרְנְסוּן

Fœm.

2 תְּפַרְנְסִין

3 תְּפַרְנַס. Syrè תְּפַרְנְסִי

Plur.

2 תִּפַּרְנְסֻן

3 יִפַּרְנְסֻן

Prateritum paßiuum.

Sing.maſc.

3 אִתְפַּרְנַס. Syrè אֶתְפַּרְנַס,&c.

2 אִתְפַּרְנַסְתְּ. paraphr.אִתְפַּרְנַסְתָּא.

1 אִתְפַּרְנְסֵת. paraphr. אֶתְפַּרְנַסִית.

Plur.

3 אִתְפַּרְנְסוּ

2 אִתְפַּרְנַסְתּוּן

1 אִתְפַּרְנַסְנָא. Syrè אִתְפַּרְנַסַן.

Fœm.

3 אִתְפַּרְנְסַת,vel אִתְפַּרְנָסַת.

2 אִתְפַּרְנַסְתְּ, Syrè אִתְפַּרְנַסְתִּי.

Plur.

3 אִתְפַּרְנְסָא. Syrè אֶתְפַּרְנַסִי.

2 אִתְפַּרְנַסְתֵּן

Participium.

Maſc.

מִתְפַּרְנַס Syrè מֶתְפַּרְנַס,&c.

מִתְפַּרְנְסִין

Fœm.

מִתְפַּרְנְסָא

מִתְפַּרְנְסָן

Infinitiuus.

אִתְפַּרְנָסָא. Syrè מֶתְפַּרְנָסוּ.

לְאִתְפַּרְנָסָא בְּאִתְפַּרְנְסָא,בְּאִתְפַּרְנְסָא.

Syrè לְמֶתְפַּרְנְסוּ.

Imperatiuus.

Maſc.

אִתְפַּרְנַס

אִתְפַּרְנַסוּ

Fœm.

אִתְפַּרְנַסִי

אִתְפַּרְנַסְנָא. Syrè אִתְפַּרְנַסִין.

Futurum.

Sing.maſc.

1 אֶתְפַּרְנַס

2 תִתְפַּרְנַס. Syrè תִתְפַּרְנַס,&c.

3 יִתְפַּרְנַס

Plur.

נִתְפַּרְנַס

2 תִתְפַּרְנְסוּן

3 יִתְפַּרְנְסוּן

Fœm.

2 תִתְפַּרְנְסִין

3 תִתְפַּרְנַס. Syrè תִתְפַּרְנְסִי.

Plur.

2 תִתְפַּרְנְסָן

3 יִתְפַּרְנְסָן

Hæc coniugatio in his verbis dageſch coniugationis (quod penultimæ literæ inſerendum erat)retinere non poteſt,eo quòd præcedenti literæ ſubiectum ſit ſcheua, quod dageſch forte poſt ſe non patitur.

Hactenus de verbis perfectis,nunc de imperfectis.

DE DEFECTIVIS in principio.

HVius ordinis ſunt verba quæ nun primam radicalem habent, & præterea quædam quorum prima radicalis eſt iod,dum videlicet illam per vocalem longam in litera præcedente (vt in quieſcentibus fieri ſolet)non compenſant,ſed vel per dageſch in litera ſe-

quenti,vel per mutationem iod in nun, vt in ſequenti paradigmate apparebit.

Coniugatio actiua. *KAL.*

Præteritum.

Maſc.ſing.

3 יְרַע,נְפַק
2 יְרַעְתְּ,נְפַקְתְּ. paraphr. תָּא.
1 יְרַעַת,נִפְקֵת. paraphr. נְפַקִית,

Plur.

3 יְרַעוּ,נְפַקוּ vel נְפַקוּ, ucl נִפְקוּ,&c.
2 יְרַעְתּוּן,נְפַקְתּוּן vel נְפָקְתּוּן,&c.
1 יְרַעְנָא,נְפַקְנָא. Syrè יְרַעַן,נְפַקַן.

Fœm.

3 יְרַעַת,נִפְקַת
2 יְרַעְתְּ,נְפַקְתְּ. Syrè יְרַעְתִּי,נְפַקְתִּי.

Plur.

3 יְרַעָא,נְפַקָא. Syrè יְדַעִי,נְפַקִי,
2 יְרַעְתֵּן,נְפַקְתֵּן

Participium I.

Maſc.

יָרַע,נָפֵק
יָרְעִין,נָפְקִין

Fœm.

יָרְעָא,נָפְקָא
יָרְעָן,נָפְקָן

Participium II.

Maſc.

יְרִיעַ,נְפִיק. Syrè יְרִיעַ
יְרִיעִין,נְפִיקִין. Syrè יְרִיעִין.

Fœm.

יְרִיעָא,נְפִיקָא Syrè יְרִיעָא
יְרִיעָן,נְפִיקָן. Syrè יְרִיעָן.

Infinitiuus.

מִפַּק,יְרַע,&מִנְרַע, ac interdum cum paragoge

מִנְרְעָא,מִפְקָא.

Syrè מְפַּק,&c.

בְּמִנְרַע,בְּמִפַּק,

מִלְּמִנְרַע,מִלְּמִפַּק,לְמִנְרַע,לְמִפַּק,כְּמִנְרַע,כְּמִפַּק.

Syrè לְמֵדַע,לְמִפַּק.

Imperatiuus.

Maſc.

פּוּק,vel פַּק, vt טַר à נְטַר,& סַב à נְסַב.רַע.

פְּקוּ,vel פַּקוּ,vt טַרוּ. Syrè etiam פְּקוּ,

vt פְּצוּ à נְפַץ,Luc.9.רַעוּ.

Fœm.

פְּקִי,vel פַּקִי,vt טַרִי,רַעִי.

פְּקְנָא,vel פַּקְנָא. Syrè פְּקִין.

רַעְנָא. Syrè רַעִין.

Futurum.

Maſc.

1 אֶפַּק. Syrè etiam אֶפּוּק,אֶרַע & אֶנְרַע.

2 תִּפַּק,תִּרַע,& תִּנְרַע. Syrè תִּפּוּק, תִּרַע,&c.

3 יִפַּק,יִרַע.

Plur.

1 נִפַּק,נִרַע

2 תִּפְּקוּן,תִּרְעוּן

3 יִפְּקוּן,יִרְעוּן

Fœm.

2 תִּפְּקִין,תִּרְעִין

3 תִּפַּק,תִּרַע. Syrè תִּפּוּקִי,תִּרַעִי.

Plur.

2 תִּפְּקָן,תִּרְעָן

3 יִפְּקָן,יִרְעָן

Secunda radicalis ſuam vocalem in futuro vt in

imperatiuo variat.

Paſsiuum KAL.

Hoc paſſiuum perfectorum more communiter inflectitur, ſeruatis omnibus radicalibus: interdum tamẽ (etſi admodum raró) prima radicalis excidit, ita vt nulla ratione ſuppleatur. Exemplum habes Iſaiæ 14, in אחתת, pro אתנחת. Syri incipientia à Iod in hoc paſſiuo, interdum, vt defectiua reliqua, perfectè, interdum verò quieſcentium more inflectunt: quod ſimiliter & in Aphel, tam actiuo quàm paſſiuo, vnàcum Chaldæis perpetuò obſeruant. Et in incipientibus à Iod Syri ex gemino ſcheua chirik cõflant, poſt quod quieſcit iod. Nos, omiſſa inflexione perfecta, imperfectam ſubiicimus.

Præteritum.

Sing. maſc.

3 אתידע,אתפק

2 אתידעת,אתפקת

1 אתידעת,אתפקת

Plur.

3 אתידעו,אתפקו

2 אתידעתון,אתפקתון

1 אתפקנא. Syrè אתידען,אתפקן.

Fœm.

3 אתידעת,אתפקת

2 אתפקת. Syrè אתידעתי,אתפקתי.

Plur.

3 אתפקא. Syrè אתידעי,אתפקי.

2 אתידעתן,אתפקתן

Participium.

Maſc.

מתידע,מתפק

מתידעין,מתפקין

Fœm.

מְתִידְעָא,מִתְפַּקְא
מִתִידְעָן,מִתְפַּקְן

Infinitiuus.

מְתִידְעוּ,מִתְפַּקוּ. Syrè .אִתְפַּקָא
מִלְאִתְפַּקָא,לְאִתְפַּקָא,כְּאִתְפַּקָא,כְּאִתְפַּקָא.
לְמְתִידְעוּ,לְמִתְפַּקוּ. Syrè

Imperatiuus.

Maſc.

אִתִידַע,אִתְפַּק
אִתִידַעוּ,אִתְפַּקוּ.

Fœm.

אִתִידְעִי,אִתְפַּקִי.
אִתִידְעִין,אִתְפַּקִין Syrè .אִתְפַּקְנָא

Futurum.

Maſc.ſing.

1 אִתִידַע,אִתְפַּק
2 תִתִידַע,תִתְפַּק
3 יִתִידַע,יִתְפַּק

Plur.

1 נִתִידַע,נִתְפַּק
2 תִתִידְעוּן,תִתְפַּקוּן
3 יִתִידְעוּן,יִתְפַּקוּן

Fœm.

2 תִתִידְעִין,תִתְפַּקִין
3 תִתִידְעִי תִתְפַּקִי. Syrè.תִתְפַּק

Plur.

2 תִתִידְעַן תִתְפַּקַן
3 יִתִידְעַן יִתְפַּקַן

Secunda radicalis (vt in actiua dictum eſt) vocalem ſuam variat.

CONIVGATIO II.

PAEL.

Hic ordo (ſicut & quieſcentium) in principio, in hac coniugatione, perfectorum ordinem imitatur, vt ſecūdæ radicali dageſch cōiugationis inſeri poſſit: quare paradigma ſubiicere neceſſe non eſt.

CONIVGATIO III.

APHEL.

Defectiua in Iod in hac coniugatione quieſcentia ſunt.

Præteritum.

Maſc.ſing.

3 אַפֵּק
2 אַפֵּקְתְּ
1 אַפֵּקֵת

Plur.

3 אַפִּקוּ. vel אַפִּקוּ
2 אַפֵּקְתּוּן
1 אַפֵּקְנָא. Syrè אַפֵּקְן, Matth. 7.

Fœm.

3 אַפֶּקֶת, vel אַפִּקַת
2 אַפֵּקְתְּ. Syrè אַפִּקְתִּי.

Plur.

3 אַפִּקָא. Syrè אַפֵּקִי, vel אַפִּקִי.
2 אַפֵּקְתֵּן

Participium prius.

Maſc.ſing.

מַפֵּק, vel מַפִּק
מַפְּקִין

Fœm.

מַפְּקָא

מַפְּקָן

Participium poſterius.

Maſc.

מַפַּק

מַפְּקִין

Fœm.

מַפְּקָא

מַפְּקָן

Infinitiuus.

אַפָּקָא. Syrè מַפָּקוּ

מִלְאַפָּקָא,לְאַפָּקָא,כְּאַפָּקָא,בְּאַפָּקָא.

Syrè לְמַפָּקוּ,Matth.7.

Imperatiuus.

Maſc.

אַפַּק

אַפְּקוּ

Fœm.

אַפְּקִי

אַפְּקָנָא. Syrè אַפְּקִין.

Futurum.

Maſc.

1 אַפַּק

2 תַּפַּק

3 יַפַּק

Plur.

1 נַפַּק

2 תַּפְּקוּן

3 יַפְּקוּן

Fœm.

2 תַּפְּקִין

3 תַּפַּק. Syrè תַּפַּקִי, vel תַּפְּקִי,Heb.6.

Plur.

2 תַּפְּקָן

3 יִפְּקוּן

Obſeruandum, Syros interdum (quanuis raro) in verbis quorum media non recipit dageſch, א aſſumere loco dageſch, quæ poſt literas איתן collocata quieſcit, vt à נְחַת, תְאחַת, Act. 23.

De paſſiuo vide in hac coniugatione verbi perfecti.

DE DEFECTIVIS in medio. *ſeu duplicantibus ajin*

HVius ordinis ſunt quæ duas poſteriores radicales ſimiles habent, vulgò geminata dicta, quarum primam (κακοφωνίας vitandæ gratia, quæ ex concurſu ſimilium literarum naſceretur) abiiciunt: eámque interdum literæ ſequenti inſito dageſch, interdum verò præcedentis vocalis incremento ſupplent. Quo fit vt nonnunquã hic ordo cum quieſcente in medio (quod ad formam attinet) commiſceatur, ſicut & eandem ob cauſam præcedens ordo cum quieſcentibus in principio, commiſcetur. Nos in דקק propriam huic ordini formam ſubiungimus, additis tamen interdum exemplis, in quibus cum ordine quieſcente in medio commiſcetur.

CONIVGATIO *KĀL.*

Præteritum.

Sing. maſc.

3 דַק

2 דַקֵּת. paraphr. דַקְתָּא.

1 דַקֵּת, reperitur etiam Syrè דְקֵת, vt רְתַּת, Act. cap. 20.

Plur.

3 דַקּוּ

2 דַקְתּוּן

מַפְקָן

Participium poſterius.

Maſc.

מַפַּק

מַפְקִין

Fœm.

מַפְקָא

מַפְקָן

Infinitiuus.

אַפָּקָא. Syrè מַפָּקוּ

מַלְאַפָּקָא,לְאַפָּקָא,כְּאַפָּקָא,בְּאַפָּקָא.

Syrè לְמַפָּקוּ,Matth.7.

Imperatiuus.

Maſc.

אַפֵּק

אַפֵּקוּ

Fœm.

אַפֵּקִי

אַפֵּקָנָא. Syrè אַפֵּקֶין

Futurum.

Maſc.

1 אַפֵּק

2 תַּפֵּק

3 יַפֵּק

Plur.

1 נַפֵּק

2 תַּפְּקוּן

3 יַפְּקוּן

Fœm.

2 תַּפְּקִין

3 תַּפֵּק. Syrè תַּפֵּק, vel תַּפֵּק, Heb.6.

Plur.

2 תַּפְקָן

3 יִפְקְוּ

Obſeruandum, Syros interdum (quanuis raro) in verbis quorum media non recipit dageſch, א aſſumere loco dageſch, quæ poſt literas איתן collocata quieſcit, vt à נְחַת, תַּאחַת, Act. 23.

De paſſiuo vide in hac coniugatione verbi perfecti.

DE DEFECTIVIS in medio.

ſeu duplicatiuis ayn

HVius ordinis ſunt quæ duas poſteriores radicales ſimiles habent, vulgò geminata dicta, quarum primam (κακοφωνίας vitandæ gratia, quæ ex concurſu ſimilium literarum naſceretur) abiiciunt: eámque interdum literæ ſequenti inſito dageſch, interdum verò præcedentis vocalis incremento ſupplent. Quo fit vt nonnunquã hic ordo cum quieſcente in medio (quod ad formam attinet) commiſceatur, ſicut & eandem ob cauſam præcedens ordo cum quieſcentibus in principio, commiſcetur. Nos in דקק propriam huic ordini formam ſubiungimus, additis tamen interdum exemplis, in quibus cum ordine quieſcente in medio commiſcetur.

CONIVGATIO KĀL.

Præteritum.

Sing. maſc.

3 דַּק

2 דַּקְּתְּ. paraphr. דַּקְתָּא.

1 דַּקֵּת, reperitur etiam Syrè דָּקֵּת, vt רָתֵּת, Act. cap. 20.

Plur.

3 דַּקּוּ

2 דַּקְתּוּן

1 דַקְנָא. Syrè דַקְן

Fœm.

3 דַקַת

2 דַקְתְּ. Syrè דַקְתִי.

Plur.

3 דַקְא. Syrè · דַקִי, vt כַּפִּי, Luc. 24.

2 דַקְתֶן

Participium I.

Maſc.

דָק

דָקִין

Fœm.

דָקָא

דָקָן

Kametz primæ literæ, præter communes linguæ canones, etiamſi accentu non fulciatur ante dageſch, longum remanet: quia ita primi participii forma requirit, vt mediocriter docto ambiguitatem parere non poſſit.

Participium I I.

Maſc.

דְקִיק

דְקִיקִין

Fœm.

דְקִיקָא

דְקִיקָן

Hoc participium neceſſariò ſemper eſt perfectum: quia ſi mediam (vt præcedens) amitteret, (quum præcedat ſcheua) ſupplere eam per dageſch non poſſet.

Infinitiuus.

מִדַק. Syrè מַדַק

מִלְמְרַק, לְמִרַק, כְּמִרַק, בְּמִרַק. Syrè לְמָרַק.

Imperatiuus.

Maſc.

רְק. Syrè רוּק, vt קוּשׁ, & רַק, vt טַן.

רְקוּ. Syrè רוּקוּ, vt קוּשׁוּ, Matth. 7. & רַקוּ, vt טַנוּ, 1. Corinth. 14.

Fœm.

רְקִי. Syrè רוּקִי.

רְקְנָא, vel רְקְנָא. Syrè רוּקִין.

Futurum.

Sing. maſc.

1 אֲרֹק. Syrè אֲרוּק, vt אֲבוּף, & אֲרַק, vt אֲרַג, & ita in reliquis.

2 תְּרוֹק

3 יְרוֹק

Plur.

1 נְרֹק

2 תְּרְקוּן

3 יְרְקוּן

Fœm.

3 תִּרְקִין

2 תְּרוֹק. Syrè תְּרוּקִי.

Plur.

2 תִּרְקָן

3 יִרְקָן

Prateritum paſsiuum.

Maſc. ſing.

3 אִתְרַק. Syrè אֶתְרַק, &c.

2 אִתְרַקְתְּ

1 אִתְרַקְת

Plur.

3 אִתְרַקוּ
2 אִתְרַקְתוּן
1 אִתְרַקְנָא. Syrè אִתְרַקַן.

Fœm.

3 אִתְרַקַת
2 אִתְרַקְתְּ. Syrè אֶתְרַקְתִּי.

Plur.

3 אִתְרַקָא. Syrè אֶתְרַקִי,vel אִתְרַקִי.
2 אִתְרַקְתֵּן

Participium.

Maſc.

מִתְרַק. Syrè מְתָרַק,&c.
מִתְרַקִין

Fœm.

מִתְרַקָא
מִתְרַקַן

Infinitiuus.

אִתְרִקָא,vel אִתְרַקָא. Syrè מִתְרִקוּ.
בְּאִתְרַקָא ,כְּאִתְרַקָא,לְאִתְרַקָא,מִלְּאִתְרַקָא.
Syrè לְמִתְרִקוּ.

Imperatiuus.

Maſc.

אִתְרַק
אִתְרַקוּ

Fœm.

אִתְרַקִי
אִתְרַקְנָא. Syrè אִתְרַקִין.

Futurum.

Maſc.

1 אִתְרַק vel, אֲרַק

2 תִתְרַק.Syrè תֶתְרַק,&c.
3 יִתְרַק

Plur.

1 נִתְרַק
2 תִתְרַקוּ
3 יִתְרַקוּ

Fœm.

2 תִתְרַקִין
3 תִתְרַק. Syrè תִתְרַקִי.

Plur.

2 תִתְרַקָן
3 יִתְרַקָן,

CONIVGATIO II.

Inflexionem perfectam hîc,vt nõ neceſſariam,omittimus,eius autem paradigma(quæ loco dageſch primã duplicat,& ad vitandam κακοφωνίαν, duabus ſimilibus inſerit)ſubiicimus. Obſeruandum quòd primæ radicali,interdum chiriк, interdum verò pathach tam Chaldæis quàm Syris,ſubiicitur.

Præteritum.

Maſc.

3 רַקְרַק,vel רִקְרֵק,vt בִלְבֵל,Geneſ.11,& נַרְנַר,Act.8.
2 רַקְרַקְתְּ.paraphr. רִקְרַקְתָּא.
1 רַקְרַקְת.paraphr. רִקְרַקִית.

r.

3 רַקְרַקוּ
2

רַקְרַק

Fœm

2 רִקְרַקְתְּ. Syrè רִקְרַקְתִּי.

Plur.

3 רִקְרְקָא. Syrè רִקְרִקִי,vel רִקְרַקִי.

2 רִקְרַקְתֵּן

Participium I.

Maſc.

מְרַקְרֵק,vt Iob 9.& מְרַקְרֵק,vt מְבַזְבֵּז,Eccleſ.3.

מְרַקְרְקִין

Fœm.

מְרַקְרְקָא

מְרַקְרְקָן

Participium I I.

Maſc.

מְרַקְרַק,vt מְטַשְׁטַשׁ,Iob 16,& מְרְקַרַק,

vt מְרְשַׁרַשׁ,Eſaiæ 14.

מְרַקְרְקִין,&c.

Fœm.

מְרַקְרְקָא,&c.

מְרַקְרְקָן,&c.

Infinitiuus.

רַקְרְקָא. Syrè כְּרַקְרְקוּ.

מִלְּרַקְרְקָא,לְרַקְרְקָא,כְּרַקְרְקָא,בְּרַקְרְקָא.

Syrè לְמְרַקְרְקוּ.

Imperatiuus.

Maſc.

רַקְרַק,vt עֲמְעַם,Eſaiæ 10.

רַקְרְקִי

Fœm.

רַקְרְקִי

רַקְרְקָנָא.Syrè רַקְרַקִין.

Futurum.

Maſc.

1 אֲדַקְדֵק
2 תְּדַקְדֵק, vt תְּרַגֵּז, Iob 14.
3 יְדַקְדֵק, vt יְבָרֵךְ, Pſal. 10.

Plur.

1 נְדַקְדֵק
2 תְּדַקְדְקוּן
3 יְדַקְדְקוּן, vt יְמַשְׁמְשׁוּן, Iob. 5.

Fœm.

2 תְּדַקְדְקִין
3 תְּדַקְדֵק. Syrè תְּדַקְדְקִי.

Plur.

2 תְּדַקְדְקָן
3 יְדַקְדְקָן

Præteritum paßiuum.

Maſc. ſing.

3 אִתְדַקְדַק, vt אִתְחַרְחַר, Pſal. 69.
2 אִתְדַקְדַקְתְּ. paraphr. אִתְדַקְדַקְתָּא.
1 אִתְדַקְדַקְת. paraphr. אִתְדַקְדְקִית, vt אִזְדַלְזְלִית,
Iob. 39.

Plur.

3 אִתְדַקְדְקוּ, vt אִתְגַלְגְלוּ, Geneſ. 4.
2 אִתְדַקְדַקְתּוּן
1 אִתְדַקְדַקְנָא. Syrè אֶתְדַקְדַקְן.

Fœm.

3 אִתְדַקְדְקַת
2 אִתְדַקְדַקְתְּ. Syrè אֶתְדַקְדַקְתִּי.

Plur.

3 אִתְדַקְדְקָא. Syrè אֶתְדַקְדְקִי, vel אֶתְדַקְדַקִי
2 אִתְדַקְדַקְתֵּן

Participium I.

Maſc.

מִתְרַקְרַק

מִתְרַקְרְקִין, vt מִתְגַּלְגְּלִין, Iob 29.

& מִתְמַסְמְסִין, Iob 9.

Fœm.

מִתְרַקְרְקָא, vt מִתְרַגְּרְגָא, Prouerb. 12.

מִתְרַקְרְקָן

Infinitiuus.

אִתְרַקְרָקָא. Syrè מִתְרַקְרְקוּ.

מִלְּאִתְרַקְרָקָא, לְאִתְרַקְרָקָא, כְּאִתְרַקְרָקָא, בְּאִתְרַקְרָקָא.

. Syrè לְמִתְרַקְרְקוּ,

Imperatiuus.

Maſc.

אֶתְרַקְרַק

אֶתְרַקְרְקוּ

Fœm.

אֶתְרַקְרְקִי

אֶתְרַקְרַקְנָא. Syrè אֶתְרַקְרַקִין.

Futurum.

Maſc.

1 אֶתְרַקְרַק

2 תִּתְרַקְרַק. Syrè תֶּתְרַקְרַק, &c.

3 יִתְרַקְרַק, vt יִתְמַקְמַק, Iob 14.

Plur.

1 נִתְרַקְרַק

2 תִּתְרַקְרְקוּן

3 יִתְרַקְרְקוּן

Fœm.

2 תִּתְרַקְרְקִין

3 תִּתְרַקְרַק. Syrè תִּתְרַקְרְקִי.

Plur.

Plur.

2 תִּתְרַקְרְקוּן
3 יִתְרַקְרְקוּן

Obſeruandum, quædam eſſe perfecta verba, quæ eadem ratione in hac coniugatione inflectuntur, ſúntque præſertim illa quæ primam & tertiam radicalem ſimilem habent, vt, שלש: à quo שְׁלְשַׁלְתְּנוּן, Ioſuæ 2, & לול, à quo נְלַוְלְוֵי, Exodi 14. in paraphraſi Hieroſ. & מום, à quo מִתְמַוְמְוִין, Iob. 27.

III CONIVGATIO.

APHEL.

In hac coniugatione Chaldæi & Syri mediam radicalem deficientem, non, vt Hebræi, in ſequēti litera, ſed in præcedente, per dageſch ſupplēt, ad quam etiam abiectæ literæ vocalem remittunt.

In verbis autem quorum prima eſt gutturalis, ac ideo expers punctuli dageſch, ſolent Chaldæi in eius locum literam Nun ſubſtituere, & radicalibus præponere: vt exempla quæ afferimus oſtendunt.

Præteritum.

Maſc.

3 אַדִּק, & הַנְעֵל, Daniel. 6.
2 אַדֵּקְתְּ
1 אַדְּקֵת

Plur.

3 אַדִּקוּ
2 אַדֵּקְתּוּן
1 אַדֵּקְנָא. Syrè אַדֵּקְן.

Fœm.

3 אַדְּקַת, vel אַדֶּקֶת.
2 אַדֵּקְתְּ. Syrè אַדֵּקְתִּי.

Fœm.

מתידעא,מתפקא
מתידען,מתפקן

Infinitiuus.

מתידעו,מתפקו. Syrè אתפקא.
מלאתפקא,לאתפקא,באתפקא,כאתפקא.
למתידעו,למתפקו. Syrè

Imperatiuus.

Maſc.

אתירע,אתפק
אתירעו,אתפקו.

Fœm.

אתירעי,אתפקי.
אתירעין,אתפקין, Syrè אתפקנא.

Futurum.

Maſc.ſing.

1 אתירע,אתפק
2 תתירע,תתפק
3 יתירע,יתפק

Plur.

1 נתירע,נתפק
2 תתירעון,תתפקון
3 יתירעון,יתפקון

Fœm.

2 תתירעין,תתפקין
3 תתפק. Syrè תתידעי תתפקי

Plur.

2 מתידען תתפקן
3 יתירען יתפקן

Secunda radicalis (vt in actiua dictum eſt) vocalem ſuam variat.

CONIVGATIO II.

PAEL.

Hic ordo (ſicut & quieſcentium) in principio, in hac coniugatione, perfectorum ordinem imitatur, vt ſecūdæ radicali dageſch cōiugationis inſeri poſſit: quare paradigma ſubiicere neceſſe non eſt.

CONIVGATIO III.

APHEL.

Defectiua in Iod in hac coniugatione quieſcentia ſunt.

Præteritum.

Maſc.ſing.

3 אַפֵּק
2 אַפֵּקְתְּ
1 אַפֵּקִת

Plur.

3 אַפִּקוּ. vel אַפִּקוּ
2 אַפֵּקְתּוּן
1 אַפֵּקְנָא. Syrè אַפֵּקְן, Matth. 7.

Fœm.

3 אַפֶּקֶת, vel אַפִּקַת
2 אַפֵּקְתְּ. Syrè אַפֵּקְתִּי.

Plur.

3 אַפִּקָא. Syrè אַפֵּקִי, vel אַפֵּקִי.
2 אַפֵּקְתֵּן

Participium prius.

Maſc.ſing.

מַפֵּק, vel מַפִּק
מַפְּקִין

Fœm.

מַפְּקָא

מַפְּקָן

Participium poſterius.

Maſc.

מַפַּק

מַפְּקִין

Fœm.

מַפְּקָא

מַפְּקָן

Infinitiuus.

אַפָּקָא. Syrè מַפָּקוּ

מִלְאַפָּקָא,לְאַפָּקָא,כְּאַפָּקָא,בְּאַפָּקָא.

Syrè לְמַפָּקוּ,Matth.7.

Imperatiuus.

Maſc.

אַפֵּק

אַפִּקוּ

Fœm.

אַפִּקִי

אַפֵּקְנָא. Syrè אַפֵּקִין.

Futurum.

Maſc.

1 אַפֵּק

2 תַּפֵּק

3 יַפֵּק

Plur.

1 נַפֵּק

2 תַּפְּקוּן

3 יַפְּקוּן

Fœm.

2 תַּפְּקִין

3 תַּפֵּק. Syrè תַּפְּקִי, vel תַּפֵּקִי,Heb.6.

Plur.

2 תַּפְּקָן

3 יִפְּקֻן

Obſeruandum, Syros interdum (quanuis raró) in verbis quorum media non recipit dageſch, א aſſumere loco dageſch, quæ poſt literas איתן collocata quieſcit, vt à נְחַת, תַּאחַת, Act.23.

De paſſiuo vide in hac coniugatione verbi perfecti.

DE DEFECTIVIS in medio.

ſeu duplicantibus aijn

HVius ordinis ſunt quæ duas poſteriores radicales ſimiles habent, vulgò geminata dicta, quarum primam (κακοφωνίας vitandæ gratia, quæ ex concurſu ſimilium literarum naſceretur) abiiciunt: eámque interdum literæ ſequenti inſito dageſch, interdum verò præcedentis vocalis incremento ſupplent. Quo fit vt nonnunquã hic ordo cum quieſcente in medio (quod ad formam attinet) commiſceatur, ſicut & eandem ob cauſam præcedens ordo cum quieſcentibus in principio, commiſcetur. Nos in דקק propriam huic ordini formam ſubiungimus, additis tamen interdum exemplis, in quibus cum ordine quieſcente in medio commiſcetur.

CONIVGATIO *KÁL*.

Præteritum.

Sing. maſc.

3 דַּק

2 דַּקְּתְּ. paraphr. דַּקְתָּא.

1 דַּקֵּת, reperitur etiam Syrè דְקֵּת, vt רְגֵּת,

Act. cap. 20.

Plur.

3 דַּקּוּ

2 דַּקְּתּוּן

1 רַקְנָא. Syrè רַקְן

Fœm.

3 רַקַת

2 רַקְתְּ. Syrè רַקְתִּי.

Plur.

3 רַקְא. Syrè רַקִי, vt כֵּפִּי, Luc.24.

2 רַקְתֵּן

Participium I.

Maſc.

רָקְ

רָקִין

Fœm.

רָקְא

רָקָן

Kametz primæ literæ, præter communes linguæ canones, etiamſi accentu non fulciatur ante dageſch, longum remanet: quia ita primi participii forma requirit, vt mediocriter docto ambiguitatem parere non poſſit.

Participium I I.

Maſc.

רְקִיק

רְקִיקִין

Fœm.

רְקִיקָא

רְקִיקָן

Hocparticipium neceſſariò ſemper eſt perfectum: quia ſi mediam (vt præcedens) amitteret, (quum præcedat ſcheua) ſupplere eam per dageſch non poſſet.

Infinitiuus.

מִרַק. Syrè מִרַק

לְמָרַק. Syrè מַלְמַרַק,לְמַרַק,בְּמַרַק,בְּמַרַק.

Imperatiuus.

Maſc.

רק. Syrè טַן vt,רוק,קוש vt,רַק,& רוק.

רקו. Syrè קושו vt,רוקו,Matth.7.& דְקוּ,

vt טַנוּ,1.Corinth.14.

Fœm.

רקי. Syrè רוקי.

רקנא, vel רְקָנָא.Syrè רוקין.

Futurum.

Sing.maſc.

1 ארק. Syrè אָרוּק vt,אָבוּף,& אָרַק vt,אָרַג,& ita in reliquis.

2 תרוק

3 ירוק

Plur.

1 נרק

2 תרקון.

3 ירקון

Fœm.

3 תרקין

2 תרוק. Syrè תרוקי.

Plur.

2 תרקן

3 ירקן

Præteritum paſſiuum.

Maſc.ſing.

3 אתרק. Syrè אֶתְרַק,&c.

2 אתרקת

1 אתרקת

Plur.

3 אִתְרַקוּ
2 אִתְרַקְתּוּן
1 אִתְרַקְנָא. Syrè אִתְרַקְן.

Fœm.

3 אִתְרַקַת
2 אִתְרַקְתְּ. Syrè אֶתְרַקְתִּי.

Plur.

3 אִתְרַקָא. Syrè אֶתְרַקִי, vel אִתְרַקִי.
2 אִתְרַקְתֵּן

Participium.

Maſc.

מִתְרַק. Syrè מֶתְרַק, &c.
מִתְרַקִין

Fœm.

מִתְרַקָא
מִתְרַקָן

Infinitiuus.

אִתְרַקָא, vel אִתְרָקָא. Syrè מִתְרְקוּ.
מִלְאִתְרַקָא, לְאִתְרַקָא, כְּאִתְרַקָא, בְּאִתְרַקָא.
Syrè לְמִתְרְקוּ.

Imperatiuus.

Maſc.

אִתְרַק
אִתְרַקוּ

Fœm.

אִתְרַקִי
אִתְרַקְנָא. Syrè אִתְרַקִין.

Futurum.

Maſc.

1 אֶתְרַק vel, אֲרַק

2 תִּתְרַק.Syrè תְּתְרַק,&c.
3 יִתְרַק

Plur.

1 נִתְרַק
2 תִּתְרַקוּ
3 יִתְרַקוּ

Fœm.

2 תִּתְרַקִין
3 תִּתְרַק. Syrè תִּתְרַקִי.

Plur.

2 תִּתְרַקָן
3 יִתְרַקָן

CONIVGATIO II.

Inflexionem perfectam hîc, vt nō neceſſariam, omittimus, eius autem paradigma (quæ loco dageſch primā duplicat, & ad vitandam κακοφωνίαν, duabus ſimilibus inſerit) ſubiicimus. Obſeruandum quòd primæ radicali, interdum chirik, interdum verò pathach tam Chaldæis quàm Syris, ſubiicitur.

Præteritum.

Maſc.

3 רִקְרַק, vel רַקְרֵק, vt בִּלְבֵּל, Geneſ. 11, & גַּרְגַּר, Act. 8.
2 רִקְרַקְתְּ. paraphr. רִקְרַקְתָּא.
1 רִקְרַקֵת. paraphr. רִקְרַקִית.

Plur.

3 רִקְרִקוּ
2 רַקְרַקְתּוּן
1 רִקְרַקְנָא. Syrè רִקְרַקַן.

Fœm.

3 רִקְרֵקַת

2 רִקְדַּקְתְּ. Syrè רִקְדַּקְתִּי.

Plur.

3 רִקְדַּקְא. Syrè רִקְדַּקִי,vel רִקְדַּקִי.

2 רִקְדַּקְתֵּן

Participium I.

Maſc.

מְרַקְדֵּק,vt Iob 9.& מְרַקְדַּק,vt מְבַזְבֵּז,Eccleſ.3.

מְרַקְדְּקִין

Fœm.

מְרַקְדְּקָא

מְרַקְדְּקָן

Participium I I.

Maſc.

מְרַקְדַּק,vt מְשַׁשְׁמַשׁ,Iob 16,& מְרַקְדֵּק,
vt מְשַׁרְשַׁ,Eſaiæ 14.

מְרַקְדְּקִין,&c.

Fœm.

מְרַקְדְּקָא,&c.

מְרַקְדְּקָן,&c.

Infinitiuus.

רַקְדְּקָא. Syrè כְּרַקְדְּקוּ.

מִלְּרַקְדְּקָא,לְרַקְדְּקָא,כְּרַקְדְּקָא,בְּרַקְדְּקָא.

Syrè לְמְרַקְדְּקוּ.

Imperatiuus.

Maſc.

רַקְדֵּק,vt עַמְעֵם,Eſaiæ 10.

רַקְדְּקוּ

Fœm.

רַקְדְּקִי

רַקְדֵּקְנָא. Syrè רַקְדְּקִין.

Futurum.

Maſc.

1 אֲרַקְרֵק
2 תְּרַקְרֵק, vt תְּרַגְרַג, Iob 14.
3 יְרַקְרֵק, vt יְרַכְרֵךְ, Pſal.10.

Plur.

1 נְרַקְרֵק
2 תְּרַקְרְקוּן
3 יְרַקְרְקוּן, vt יְמַשְׁמְשׁוּן, Iob.5.

Fœm.

2 תְּרַקְרְקִין
3 תְּרַקְרֵק. Syrè תְּרַקְרְקִי.

Plur.

2 תְּרַקְרְקָן
3 יְרַקְרְקָן

Præteritum paßiuum.

Maſc.ſing.

3 אִתְרַקְרַק, vt אִתְחַרְחַר, Pſal.69.
2 אִתְרַקְרַקְתְּ. paraphr. אִתְרַקְרַקְתָּא.
1 אִתְרַקְרַקַת. paraphr. אִתְרַקְרְקִית, vt אִזְדַּלְזְלִית
Job.39.

Plur.

3 אִתְרַקְרְקוּ, vt אִתְגַּלְגְּלוּ, Geneſ.4.
2 אִתְרַקְרַקְתּוּן
1 אִתְרַקְרַקְנָא. Syrè אֶתְרַקְרַקְן.

Fœm.

3 אִתְרַקְרַקַת
2 אִתְרַקְרַקְתְּ. Syrè אֶתְרַקְרַקְתִּי.

Plur.

3 אִתְרַקְרַקָא. Syrè אֶתְרַקְרְקִי, vel אֶתְרַקְרַקִי
2 אִתְרַקְרַקְתֵּן

Participium I.

Maſc.

מִתְרַקְרַק

מִתְרַקְרְקִין, vt מִתְגַּלְגְּלִין, Iob 29.

& מִתְמַסְמְסִין, Iob 9.

Fœm.

מִתְרַקְרְקָא, vt מִתְרַגְרְגָא, Prouerb. 12.

מִתְרַקְרְקָן

Infinitiuus.

אִתְרַקְרָקָא. Syrè מִתְרַקְרָקוּ.

מִלְאִתְרַקְרָקָא, לְאִתְרַקְרָקָא, כְּאִתְרַקְרָקָא, בְּאִתְרַקְרָקָא.

Syrè לְמִתְרַקְרָקוּ.

Imperatiuus.

Maſc.

אִתְרַקְרַק

אִתְרַקְרָקוּ

Fœm.

אִתְרַקְרַקִי

אִתְרַקְרַקָא. Syrè אִתְרַקְרַקִין.

Futurum.

Maſc.

1 אִתְרַקְרַק

2 תִּתְרַקְרַק. Syrè תִּתְרַקְרַק, &c.

3 יִתְרַקְרַק, vt יִתְמַקְמַק, Iob 14.

Plur.

1 נִתְרַקְרַק

2 תִּתְרַקְרְקוּן

3 יִתְרַקְרְקוּן

Fœm.

2 תִּתְרַקְרְקִין

3 תִּתְרַקְרַק. Syrè תִּתְרַקְרַקִי.

Plur.

Plur.

2 תִּתְרַקְרְקָן
3 יִתְרַקְרְקָן

Obſeruandum, quædam eſſe perfecta verba, quæ eadem ratione in hac coniugatione inflectuntur, ſúntque præſertim illa quæ primam & tertiam radicalem ſimilem habent, vt, שׁלשׁ: à quo שְׁלַשְׁלְתְּנוּן, Ioſuæ 2, & לול, à quo נַלְוְלֵי, Exodi 14. in paraphraſi Hieroſ. & מום, à quo מִתְמַוְמְוִין, Iob. 27.

III CONIVGATIO.

APHEL.

In hac coniugatione Chaldæi & Syri mediam radicalem deficientem, non, vt Hebræi, in ſequēti litera, ſed in præcedente, per dageſch ſupplēt, ad quam etiam abiectæ literæ vocalem remittunt.

In verbis autem quorum prima eſt gutturalis, ac ideo expers punctuli dageſch, ſolent Chaldæi in eius locum literam Nun ſubſtituere, & radicalibus præponere: vt exempla quæ afferimus oſtendunt.

Præteritum.

Maſc.

3 אַדִּק, & הַנְעֵל, Daniel. 6.
2 אַדֶּקְתְּ
1 אַדְּקֵת

Plur.

3 אַדִּקוּ
2 אַדֶּקְתּוּן
1 אַדֶּקְנָא. Syrè אַדֶּקְן.

Fœm.

3 אַדֶּקַת, vel אַדְּקַת.
2 אַדֶּקְתְּ. Syrè אַדֶּקְתִּי.

Plur.

3 אַרְקָא. Syrè אַרְקִי,אִרְקִי vel אַרְקִי.

2 אַרְקְתֵּן

Participium prius.

Maſc.

מַרֵק,& מְהַרֵק,Daniel.2.

מָרְקִין

Fœm.

מַרְקָא

מָרְקָן

Participium poſterius.

Maſc.

מַרַק

מָרְקִין

Fœm.

מַרְקָא

מָרְקָן

Infinitiuus.

אַרְקָא,& vt הַנְעָלָא,Daniel.2.

Reperitur etiam הֶעָלָא,Daniel.5. vbi dageſch compẽſatur per ֵ ſub ה,vt apud Hebræos compenſari ſolet cũ ה emphaticum diſſyllabis, à gutturali cum ֳ incipientibus præponitur.

Syrè מַרְקוּ,vt מַסָּנוּ,1.Cor.10.

& מַכְּסוּ,Tit.1.

מְלַאַרְקָא,לְאַרְקָא,כְּאַרְקָא,בְּאַרְקָא. Syrè לְמַרְקוּ.

Imperatiuus.

Maſc.

אַרַק,& vt הַנְעֵל,Daniel.2.

אַרְקוּ

Fœm.

אַדְּקִי

אַדְּקָנָא. Syrè אַדְּקִין

Futurum.

Maſc.

1 אַדִּ, vel אַדֵּק, vt אַטֵּן, Rom.11.
2 תַּדִּק, & תַּדֵּק, &c.
3 יַדִּק, Luc.1. יַגֵּן.

Plur.

1 נַדֵּק
2 תַּדְּקוּן
3 יַדְּקוּן

Fœm.

2 תַּדְּקִין
3 תַּדֵּק. Syrè תַּדְּקִי

Plur.

2 תַּדְּקָן
3 יַדְּקָן

Hactenus de defectiuis, nunc de quieſcentibus.

DE QVIESCENTIBVS in principio.

Continet hic ordo verba incipientia ab א, & ea incipientia à Iod, quæ ipſum abiectum per dageſch non ſupplent. Nos de vtriſque paradigma ordine ſubiicimus.

INCIPIENTIA AB א.

I. Coniugatio.

Præteritum.

Sing. maſc.

3 אֲבַד.

2 אֲבַרְתְּ. paraphr.אֲבַרְתָּא.
1 אַבְרֵת. paraphr.אֲבַרִית.

Plur.

3 אֲבַרוּ
2 אֲבַרְתּוּן
1 אֲבַרְנָא· Syrè אֲבַרַן.

Fœm.

3 אַבְרַת,vel אֲבָרַת. Syrè etiam,vt אֲמַרָא,Luc.1.
2 אֲבַרְתְּ. Syrè אֲבַרְתִּי,ſic אֲמַרְתִּי,Ioh.4.

Plur.

3 אֲבַרָא. Syrè אֲבַרִי,& vt אֲזַלִין,Matth.28.
2 אֲבַרְתֵּן

Participium I.

אָבַר
אָבְרִין. Syrè etiam,vt אָזְלִין,Matth.7.

Fœm.

אָבְרָא
אָבְרָן

Participium I I.

Maſc.

אֲבִיר
אֲבִירִין

Fœm.

אֲבִירָא
אֲבִירָן

Infinitiuus.

מֵאבַר.vel,vt מֵיכַל,Iob 1. Syrè מִאבַר,
vt מִאזַל,Matth.14,& מִאמַר,1.Cor.12.
לְמֵאבַר,מִלְּמַאבַר,לְמַאבַר,כְּמַאבַר,בְּמַאבַר. Syrè לְמִאבַר.

Imperatiuus.

Maſc.

אבד interdum etiam vt אכל, & vt אזל. & paraphr. vt אימר & איזל. Syri in multis א abiiciunt, vt זל, Matth. 4, pro אזל.

אבדו. paraphr. vt אימרו, & vt איזלו Pſal. 46. Syrè etiam interdum cum pleonaſmo, ו, vt אומרו, Matth. 10.

Fœm.

אבדי. Syrè etiam, vt אכולי, Luc. 12.

אבדנא. Syrè, vt אמרין, & זלין, Matth. 28.

Fut.

1 אבד. Syrè etiam, vt אלף Phil. 2.

2 תאבד. Syrè, vt תאמר.

3 יאבד. Syrè, vt יאמר, Matth. 18.

Plur.

1 נאבד. Syrè, vt נאמר, Rom. 3, & נאחור Hebr. 2.

2 תאבדון. Syrè, vt תאמרון, Matth. 17, & etiam תאכלון, 1. Cor. 10.

3 יאבדון. Syrè, vt יאמרון, Luc. 8.

Fœm.

2 תאבדין. Syrè תאבדין

3 תאבד. Syrè תאבדי, Luc. 21, & vt תאחורי, 1. Cor. 7.

Plur.

2 תאבדן. Syrè תאבדן, &c.

3 יאבדן

Variatur vocalis ſub ſecunda radicali in futuro, tam Syris quàm Chaldæis, vt in imperatiuo.

Paſsiuum.

Hoc paſſiuũ,ſicut Chaldæis, ita etiam plerũque Syris à forma perfectorum non differt. interdum tamen Syris eatenus à perfectis diſcedit, quaten⁹ ex gemino ſcheua zere conſlant, quod literæ ת ſubiiciũt, vt poſt ipſum א quieſcat, ſicut in paradigmate in quo primas tantùm voces proponimus, apparet.

Præteritum.

אֶתְאַבַד, vt אֶתְאַבַשׁ, Matth.21.

Participium.

מְתְאַבַד, vt מְתְאַשַׁר, Matth.9.

Infinitiuus.

מֶתְאַבָדוּ

Imperatiuus.

אֶתְאַבַד

Futurum.

אֶתְאַבַד

CONIVGATIO II.

HAEC coniugatio perfectum ordinem (vt dictum eſt) imitatur, vt paradigma ſubiicere opus non ſit. Hoc tãtùm in ea obſeruandũ, quòd Syri in illis verbi vocibus quæ præfixa aliquà litera formantur, primã radicalẽ abiicere, & eius vocalẽ ad præfixã reiicere ſolẽt, vt ab אלף pro מְאַלֵף, dicũt מַלֵף, Matth.5. ſic ibidẽ pro יְאַלֵף, יַלֵף, quod & paraphraſtæ interdũ faciũt, vt ילף pro יְאַלִף, Iob.22. Quin & Hebræos quoque aliquando id facere multa Scripturæ exempla docent.

CONIVGATIO III.

IN hac cõiugatione א in ו mutatur tã Syris quã Chaldæis: hoc tamẽ differunt, quòd Chaldæis ו cõmuniter ſub cholem quieſcat, Syris verò poſt pathach proferatur. Quum enim cholem careant, reſoluunt ipſum in pathach ſequente ו mobili.

Præteritum.

Maſc.

3 אוֹבַר. Syrè אַוְבַר,& ita in reliquis.

2 אוֹבַרְתְּ

1 אוֹבְרַת

Plur.

3 אוֹבְרוּ

2 אוֹבַרְתּוּן

1 אוֹבַרְנָא. Syrè אַוְבַרַן.

Fœm.

3 אוֹבְרַת. Vel אוֹבָרַת

2 אוֹבַרְתְּ.Syrè אַוְבַרְתִּי

Plur.

3 אוֹבְרָא. Syrè אַוְבְרִי,vel אַוְבַרִי

2 אוֹבַרְתַּן

Participium prius.

Maſc.

מוֹבַר. Syrè מַוְבַר,&c.

מוֹבְרִין . Syrè,vt מַוְרְכִין,Matth.23.

Fœm.

מוֹבְרָא

מוֹבְרָן

Participium poſterius.

Maſc.

מוֹבַר

מוֹבְרִין

Fœm.

מוֹבְרָא

מוֹבְרָן

Infinitiuus.

אוֹבָרָא. Syrè מַוְבָרוּ,vt מַוְסָפוּ,Matth.23.

מַלְאוֹבְרָא,לְאוֹבָרָא כְאוֹבְרָא בְאוֹבְרָא.

Syrè לְמְוֹבְרוּ.

Imperatiuus.

Maſc.

אוֹבַר

אוֹבִידוּ

Fœm.

אוֹבִידִי

אוֹבַרְנָא. Syrè אַוְבֵדִין.

Futurum.

Maſc.

1 אוֹבַר

2 תוֹבַר

3 יוֹבַר. Syrè יַוְבֵר, Iacobi 4, & ita in reliquis.

Plur.

1 נוֹבַר

2 תוֹבְרוּן

3 יוֹבְרוּן

Fœm.

2 תוֹבְרִין

3 תוֹבַר. Syrè תַוְבְּרִי & etiam תַוְבַר,Luc.15.

Plural.

2 תוֹבְרָן

3 יוֹבְרָן

Obſeruandum quòd verbum אמן in hāc coniugatione tam Syris quàm Chaldæis, א ſemper mutet in Iod: Chaldæis quidem quieſcens poſt zere, Syris verò prolatum poſt pathach. Obſeruandum etiam quòd quum Syri aliàs ה non vtantur ad formandam hanc cō iugationem,in hoc vno verbo formando, ipſum, ſicut Chaldæi,adhibent.

INCIPIENTIA à י

I. Coniugatio.

Præteritum.

Maſc.ſing.

3 יְתַב Syrè etiam vt יְבֵשׁ,Matth.13.
2 יְתַבְתְּ. paraphr. יְתַבְתָּא
1 יַתְבַת

Plur.

3 יְתַבוּ
2 יְתַבְתּוּן
1 יְתַבְנָא. Syrè יְתַבַן

Fœm.

3 יַתְבַת. Syrè etiam יַתְבַת
2 יְתַבְתְּ. Syrè יְתַבְתִּי

Plur.

3 יְתַבָא. Syrè יְתַבִי vel יִתַבִי.
2 יְתַבְתֵּן

Participium I.

Maſc.

יָתֵב
יָתְבִין

Fœm.

יָתְבָא
יָתְבָן

Participium II.

Maſc.

יְתִיב. Syrè,vt יְדִיעַ,Rom.11.
יְתִיבִין

Fœm.

יְתִיבָא
יְתִיבָן

Infinitiuus.

מֵיתַב, vel מַיתַב

מִלְמֵיתַב, לְמֵיתַב, בְּמֵיתַב, בְמֵיתַב.

Imperatiuus.

תַבְ, & תַב, vt הַב.

תַבוּ, & תְבוּ & הַבוּ.

Fœm.

תַבִי, & תְבִי & הַבִי.

תַבְנָא, & vt תַבְנָא. Syrè תַבַין, & vt הַבִין, Matth. 25.

Futurum.

1 אַתַב

2 תַתַב. Syrè etiam תִתַב, &c.

3 יַתַב

Plur.

1 נַתַב

2 תַתְבוּן

3 יַתְבוּן

Fœm.

2 תַתְבִין

3 תַתַב. Syrè תִתְבִי.

Plur.

2 תַתְבַן

3 יַתְבַן

Paſsiuum.

Quomodo hoc paſſiuum formetur, in ordine deficiẽtium in principio, oſtenſum eſt, vt hîc repeti neceſſe non ſit.

II Coniugatio.

In hoc ordine ſecunda coniugatio, (vt ſuprà diximus) perfecta eſt, in qua hoc tantùm obſeruandũ quòd

in paſſiua voce Iod primam radicalem interdũ Hebræorũ more in ו mutant, vt apparet in אִתּוּכַח, 1. Samuel. 13.

III Coniugatio.

Quod ſuprà in habentibus א primam radicalem fieri in hac coniugatione diximus, idem prorſus hîc quoque in actiuo fit.

Præteritum.

אותֵב. Syrè אַוְתַב, vt אַוְלֵד, Matth. 1.

Participium prius.

מותֵב. Syrè מַוְתַב.

Participium poſterius.

מותַב. Syrè מַוְתַב.

Infinitiuus.

אותָבָא. Syrè מַוְתָבוּ.

Imperatiuus.

אותֵב. Syrè אַוְתַב.

Futurum.

אותֵב. Syrè אַוְתַב.

Paßiuum.

Autores paraphraſeωn, qui maiori ex parte ſuo tempori & populo ſeſe accommodantes, lingua ex Chaldæa, Syra & Hebraica mixta ſcripſerunt, hoc paſſiuum plerunque ita formant, vt Iod prima radicalis (ſicut in actiuo) in ו mutata ſub cholem quieſcat: litera verò ת paſſiui formatiua, per dageſch ei inſitum geminetur. At Syri à ſuo actiuo paſſiuum formantes א actiui formatiuum in ת mutant, ita vt radicales geminum ת præcedat. quod vt planius conſpiciatur, vtraque ratione totum verbum formamus.

Præteritum.

Maſc.paraphr.

3 אִתּוֹתַב Geneſ.21,Syrè אִתְתַּוְתַב. vt אִתְתַּוְסַף, Gal.3.
2 אִתּוֹתַבְתָּא Geneſ.26.Syrè אִתְתַּוְתַבְתְּ.
1 אִתּוֹתַבִית. Syrè אִתְתַּוְתְבֵת.

Plur.

3 אִתּוֹתַבוּ. Syrè אִתְתַּוְתַבוּ
2 אִתּוֹתַבְתּוּן. Syrè אִתְתַּוְתַבְתּוּן.
1 אִתּוֹתַבְנָא. Syrè אִתְתַּוְתַבְן.

Fœm.

3 אִתּוֹתְבַת. Syrè אִתְתַּוְתְבַת.
2 אִתּוֹתַבְתְּ. Syrè אִתְתַּוְתַבְתִּי.

Plur.

3 אִתּוֹתַבָא. Syrè אִתְתַּוְתְבִי vel בַּי
2 אִתּוֹתַבְתֵּן. Syrè אִתְתַּוְתַבְתֵּן.

Participium.

מִתּוֹתַב. Syrè מִתְתַּוְתַב.vt, מִתְתַּוְסַף, Marc. 4, & מִשְׁתַּוְשַׁט, Philipp. 3. vbi prius ת euphoniæ cauſa in ש mutatur.

מִתּוֹתְבִין. Syrè מִתְתַּוְתְבִין, vt מִתְתַּוְסְפִין, Act.5.

Fœm.

מִתּוֹתְבָא. Syrè מִתְתַּוְתְבָא.
מִתּוֹתְבָן. Syrè מִתְתַּוְתְבָן.vt מִתְתַּוְסְפָן, Matth.6.

Infinitiuus.

אִתּוֹתָבָא, vt Ieremiæ 42.
Syrè מִתְתַּוְתְבוּ.

Imperatiuus.

Maſc.

אֱתּוֹתַב. Syrè אֶתְתַּוְתַּב.

אֱתּוֹתְבוּ.. Syrè אֶתְתַּוְתְבוּ.

Fœm.

אֱתּוֹתְבִי.. Syrè אֶתְתַּוְתְּבִי.

אֱתּוֹתַבְנָא.. Syrè אֶתְתַּוְתְּבֵין.

Futurum.

Sing.maſc.

1 אֱתּוֹתַב.. Syrè אֶתְתַּוְתַּב.

2 תִּתּוֹתַב.. Syrè תֶּתְתַּוְתַּב..

3 יִתּוֹתַב.. Syrè יִתְתַּוְתַּב vt יִתְתַּוְסַף, Heb.12..

Plur..

1 נִתּוֹתַב:.. Syrè נֶתְתַּוְתַּב:

2 תִּתּוֹתְבוּן.. Syrè תֶּתְתַּוְתְּבוּן.

3 יִתּוֹתְבוּן.. vt יִתּוֹבְלוּן. Ierem.10.

Syrè יֶתְתַּוְתְּבוּן.

Fœm..

2 תִּתּוֹתְבִין. Syrè תִּתְתַּוְתְּבִין.

3 תִּתּוֹתַב.. Syrè תֶּתְתַּוְתְּבִי..

Plur..

2 תִּתּוֹתְבָן. Syrè תֶּתְתַּוְתְּבָן..

3 יִתּוֹתְבָן.. Syrè יֶתְתַּוְתְּבָן...

Obſeruandum autem in Syra inflexione, quòd in illis futuri vocibus quæ ת præfixo formantur, ת vnum interdum abiicitur, ac per dageſch in altero compenſatur quò eiuſdem literæ triplicatio vitetur, quemadmodũ in ſequenti quoque ordine fieri, exemplis dem͞oſtratur..

DE QVIESCENTIBVS in medio..

COmplectitur hic ordo habentia ו vel י ſecundam radicalem, quæ interdum quieſcens ſcribitur, interdũ

prorſus excinditur,interdum in aliam quieſcẽtem mutatur,vt propoſitũ paradigma oſtendit. Syri huc interdum referunt etiam illa quorum media radicalis eſt א.

Prima verbi vox tam Syris quàm Chaldæis in plerisque verbis habet ֶ ,in nonnullis verò chirik longum ִ, iuxta quarum variationem,variatur inflexio.

CONIVGATIO I.

Præteritum.

Maſc.

3 קָם,& מִית.
2 מִיתְתְּ קָמְתְּ
1 קָמֶת מִיתֶת,Rom.7,& ita in reliquis.

Plur.

3 קָמוּ.& Syrè à שְׁאַל,שאלו reiecta vocali, Rom.10.
2 קָמְתּוּן. & Syrè מִיתְתּוּן,Rom.7.vtroque ת expreſſo.
1 קָמְנָא. Syrè קַמְן & מִיתַן,Rom.6.

Fœm.

3 קָמַת.& מִיתַת,Luc.8.
2 קָמְתְּ. Syrè קָמְתִּי,vt זְעַתִּי,Act.12.

Plur.

3 קָמָא. Syrè קַמַי & מִיתַי,Matth.25.
2 קָמְתֵּן מִיתְתֵּן.

Participium I.

Maſc.

קָאֵם,מַאַת. Syrè etiam מַיִת,Hebr.11. &,vt עָיֵל.Act.27.
קָיְמִין etiam, vt רָאְרִין,Daniel.3,& זָעִין, Daniel.4.

.Fœm.

קָיְמָא. Syrè etiam נָוְרָא,Matth.19.
קָיְמָן

Participium II.

Maſc.

קים, מית vt סים, Hebr. 9. & רין, Iohann. 3.

קימין, vt סימין, Heb. 9, & ליטין, Iohann. 7.

Fœm.

קימא. & vt שמת, Daniel. 5.

קימן

Infinitiuus.

מקם. etiam Syrè, vt Rom. 14, interdum vt מחר, 2. Cor. 3, à חור, & vt מתבו. Coloſſ. 4.

במקם, כמקם, למקם, מלמקם. Syrè etiam למקמו.

Imperatiuus.

Maſc.

מית, קום

מיתו, קומו

Fœm.

מיתי, קומי

מיתנא, קומנא. Syrè מיתין, קומין.

Futurum.

Maſc.

1 אקום, interdum paraphraſticè, vt אמות, Iob. 3.

2 תקום

3 יקום, & vt יעול, Iob. 3. Syrè etiam, vt ימים, Matth. 19.

Plur.

1 נקום

2 תקומון

3 יקומון

Fœm.

2 תְּקוּמִין

3 תְּקוּם. Syrè תְּקוּמִי,2.Cor.13.

Plur.

2 תְּקוּמָן

3 יְקוּמָן

Paßiuum.

Autores paraphraſεων, hoc paſſiuum ſyllaba paſſiuis omnibus communi, actiuo præfixa, & literæ ת pro iure ſcheua (quod ei ſubiicitur) interdum dageſch inſito, interdum verò omiſſo, formare ſolent. A Syris verò hoc paſſiuum in quieſcentibus in medio, vſurpatum nō memini, ſicut nec à purioribus linguæ Chaldææ ſcriptoribus.

Præteritum.

Maſc.ſing.

3 אִתְּקַם vel אִתְקַם,&c.

2 אִתְקַמְתְּ & אִתְקַמְתָּא

1 אִתְקַמֵת & אִתְקַמִית.

Plur.

3 אִתְקַמוּ

2 אִתְקַמְתּוּן

1 אִתְקַמְנָא

Fœm.

3 אִתְקַמַת

2 אִתְקַמְתְּ

Plur.

3 אִתְקַמָא

2 אִתְקַמְתֵּן

Participium.

Maſc.

מִתְקַם

מִתְקְמִין

Fœm.

מִתְקְמָא

מִתְקְמָן

Infinitiuus.

אִתְקְמָא,vt אִתְרְשָׁא,Iſaiæ 24.

מִלְאִתְקְמָא,לְאִתְקְמָא,כְּאִתְקְמָא,בְּאִתְקְמָא

Jmperatiuus.

Maſc.

אֶתְקְם

אֶתְקְמוּ

Fœm.

אֶתְקְמִי

אֶתְקְמְנָא

Futurum.

Maſc.

1 אֶתְקְם

2 תִתְקְם,vt תִתְרְשׁ,Eſa.24.

3 יִתְקְם,vt יִתְעַל,Iob.21.

Plur.

1 נִתְקְם

2 תִתְקְמוּן

3 יִתְקְמוּן,vt יִתְעֲלוּן,Iob.21.

Fœm.

2 תִתְקְמִין

3 תִתְקְם

Plur.

2 תִתְקְמָן

3 יִתְקְמָן

CONIVGATIO II.

Chaldæi paraphraſtæ,ac etiam Syri (quãuis hi rarius)

hanc coniugationem, perfectorum more, mutato ו vel א in י aliquando inflectunt, vt קַיֵּם à קוּם, Geneſ.17, & שַׁיֵּן à שְׁאַן, Coloſſ.1: aliquando autem tertia radicali loco dageſch coniugationis, Hebræorum more, geminata, vt רוֹמֵם, Daniel.4, à רום. At Syri, & nonnunquam paraphraſtæ, non modò tertiam, verumetiam primam, in compenſationem mediæ radicalis, quam cum dageſch, abiiciunt, cum traiectione quadam duplicant: quod interdum etiam apud Hebræos obſeruatur: cuius inflexionis paradigma ſubiicimus.

Præteritum.

Maſc. ſing.

3 קַמְקֵם, vt רַמְרֵם, Philipp.3, & קַמְקֵם, vt טַמְטֵם Iud.4. & ita in reliquis.

2 קַמְקֵמְתְּ

1 קַמְקְמֵת

Plur.

3 קַמְקֵמוּ

2 קַמְקֵמְתּוּן

1 קַמְקֵמְנָא. Syrè קַמְקֵמַן

Fœm.

3 קַמְקְמַת

2 קַמְקַמְתְּ

Plur.

3 קַמְקְמָא. Syrè קַמְקֵמִי

2 קַמְקֵמְתֵּן

Participium prius.

Maſc.

מְקַמְקֵם, vt מְטַמְטֵם, Pſal.58.

מְקַמְקְמִין, vt מְטַשְׁטְשִׁין, Pſal.40.

Fœm.

מְקַמְקְמָא

מְקַמְקְמָן

Participium poſterius.

Maſc.

מְקַמְקַם

מְקַמְקְמִין

Fœm.

מְקַמְקְמָא

מְקַמְקְמָן,vt מְטַמְטְמָן,Eſa.44.

Infinitiuus.

לְמְקַמְקְמוּ,מְקַמְקְמוּ.

Imperatiuus.

Maſc.

קַמְקַם

קַמְקְמוּ

Fœm.

קַמְקְמִי

קַמְקְמַין

Futurum.

Maſc.

1 אֲקַמְקַם

2 תְּקַמְקַם

3 יְקַמְקַם,vt יְרַמְרַם,Iacobi 4.

Plur.

1 נְקַמְקַם

2 תְּקַמְקְמוּן

3 יְקַמְקְמוּן

Fœm.

2 תְּקַמְקְמִין

3 תְּקַמְקְמִי

Plur.

2 תְּקַמְקְמָן

3 יְקַמְקְמָן, vt יְטַמְטְמָן, Eſa.32.

Paſſiuum præteritum.

Maſc.

3 אִתְקַמְקַם
2 אִתְקַמְקַמְתְּ
1 אִתְקַמְקְמֵת

Plur.

3 אִתְקַמְקַמוּ
2 אִתְקַמְקַמְתּוּן
1 אִתְקַמְקַמַן

Fœm.

3 אִתְקַמְקְמַת, & vt אִתְרַעֲוִיעַת, Eſth.4. in paraphr. Hieroſolym.
2 אִתְקַמְקַמְתִּי

Plur.

3 אִתְקַמְקְמַי, vel אִתְקַמְקַמִי.
2 אִתְקַמְקַמְתֵּן

Participium.

מִתְקַמְקַם, vt מִתְרַבְרַב, Act.19.
מִתְקַמְקְמִין

Fœm.

מִתְקַמְקְמָא
מִתְקַמְקְמָן

Infinitiuus.

לְמִתְקַמְקְמוּ, מִתְקַמְקְמוּ.

Imperatiuus.

Maſc.

אִתְקַמְקַם
אִתְקַמְקְמוּ

Fœm.

אִתְקַמְקְמִי

אֶתְקַמְקַמִין

Futurum.

Maſc.ſing.

1 אֶתְקַמְקַם
2 תִּתְקַמְקַם
3 יִתְקַמְקַם

Plur.

1 נִתְקַמְקַם
2 תִּתְקַמְקְמוּן
3 יִתְקַמְקְמוּן

Fœm.ſing.

2 תִּתְקַמְקְמִין
3 תִּתְקַמְקְמִי

Plur.

2 תִּתְקַמְקְמָן
3 יִתְקַמְקְמָן

CONIVGATIO III.

Præteritum.

Maſc.ſing.

3 אֲקִים, & אֲקִים.
2 אֲקִימְתְּ
1 אֲקִימַת

Plur.

3 אֲקִימוּ
2 אֲקִימְתּוּן
1 אֲקִימַן. Syrè אֲקִימְנָא.

Fœm.

3 אֲקִימַת
2 אֲקִימְתִּי. Syrè אֲקִימְתְּ.

Plur.

3 אֲקִימֵי, vel אֲקִימֵי, Syrè אֲקִימָא.

2 אֲקִימְתֵּן

Participium I.

Maſc. ſing.

מְקִים,& etiam vt מְהָקִים,Daniel.2.

מְקִימִין

Fœm.

מְקִימָא

מְקִימָן

Participium I I.

Maſc.

מְקָם,vt מְעָר,Luc.1,& מְקִים,vnde eſt

מְשִׁיגִין,Petri 3.

מְקָמִין,vt מְעָרִין, Luc.2.

Fœm.

מְקָמָא

מְקָמָן

Infinitiuus.

אֲקָמָא. Syrè מְקָמוּ,Matth.3.

מִלַּאֲקָמָא,לַאֲקָמָא,כַּאֲקָמָא,בַּאֲקָמָא.

Syrè לְמְקָמוּ.

Imperatiuus.

Maſc.

אֲקִים,vt אֲפֵס,Matth 6,& אֲקִים,vt אֲשִׁיג,

Matth.6.

אֲקִימוּ

Fœm.

אֲקִימִי

אֲקִימְנָא,legitur etiam ſine nun אֲצִיתָא,pro

אֲצִיתְנָא,Eſaiæ 32:quod etiam Heb.

in רְגַזָּה, Eſa.codē cap.fieri dicunt.

Syrè אֲקִימֵין.

Futurum.

Maſc.

1 אֲקִים
2 תְּקִים
3 יְקִים, & יְהָקִים, Daniel.2.

Plur.

1 נְקִים
2 תְּקִימוּן
3 יְקִימוּן, & vt יְהַתִיבוּן, Hez.6.

Fœm.

2 תְּקִימִין
3 תְּקִים. Syrè תְּקִימִי.

Plur.

2 תְּקִימָן
3 יְקִימָן

Paßiuum.

Soli Syri peculiarem habent huius paſſiui formam: reliqui autem formam vſurpant Hebræam. Formant autem ipſum Syri ת formatiuo geminato, & media radicali vbique per longam vocalem ſuppleta. Horum paradigma tantùm ſubiicimus, ac exemplis confirmamus.

Præteritum.

Maſc. ſing.

3 אֶתְתְּקִים, vt אֶתְתְּסִים, Luc.23, & אֶתְתְּוִיעַ, Matth.2.
2 אֶתְתְּקִימְתְּ
1 אֶתְתְּקִימַת

Plur.

3 אֶתְתְּקִימוּ, vt אֶתְתְּוִיעוּ, Ioh.5.
2 אֶתְתְּקִימְתוּן, vt אֶתְתְּעִיקְתוּן, 2.Cor.7.
1 אֶתְתְּקִימַן

Fœm.

3 אֶתְתְּקִיםַת

2 אֶתְתְּקִימְתִּי, vt אֶתְתְּרִימְתִּי, Luc.10.

Plur.

3 אֶתְתְּקִימִי, vel אֶתְתְּקִימַי.

2 אֶתְתְּקִימְתֵּין

Participium.

Maſc.

מֶתְתְּקִים, vt מֶתְתְּסִים, Luc.10. מֶתְתְּזִיעַ. Luc.6.
מֶתְתְּכִיל, Luc.6. & Mar.4.

מֶתְתְּקִימִין, vt מֶתְתְּרִינִין, Luc.6.

Fœm.

מֶתְתְּקִימָא, vt מֶתְתְּרִישָׁא, Luc.2.

מֶתְתְּקִימָן

Infinitiuus.

מֶתְתְּקָמוּ, vt מֶתְתְּדָנוּ, Act.25.

לְמֶתְתְּקָמוּ, vt לְמֶתְתְּרָמוּ, Ioh. 3.

Imperatiuus.

Maſc.

אֶתְתְּקִים

אֶתְתְּקִימוּ, vt אֶתְתְּעִירוּ, 2.Cor.16.

Fœm.

אֶתְתְּקִימִי

אֶתְתְּקִימֵין

Futurum.

Maſc.

1 אֶתְתְּקִים

2 תֶּתְתְּקִים, vt תֶּתְרִישׁ, Matth.5, & תֶּתְרִים, Rom. 11. Nam ex duobus ת paſſiui formatiuis prius abiectū ſuppletur

per dageſch in ſequenti, in illis futuri perſonis quas præfixum ת formare ſolet, ne ex triplici eiuſdem literæ cõcurſu naſcatur κακοφωνία.

3 יִתְתְּצִיר, vt יִתְתְּקִים.

Plur.

1 נִתְתְּעִיר, vt נִתְתְּקִים, Rom.13.

2 תִתְתְּרִינוּן, vt תִתְתְּקִימוּן, Matth.7.

3 יִתְתְּרִינוּן, vt יִתְתְּקִימוּן, Rom.2.

Fœm.

2 תִתְקִימִין

3 תִתְקִימִי

Plur.

2 תִתְקִימָן

3 יִתְתְּקִימָן

DE QVIESCENTIBVS in fine.

IN hoc ordine, verba quorum radicalis eſt א vel ה vel י, comprehenduntur, illis tamẽ exceptis quorum ה vltima vbique perfectorum more (ſicut & in quibuſdã Hebræis) exprimitur. Quia autem omnium quieſcentium in fine eadem eſt communis forma, vnicum paradigma ſubiicimus, obſeruata tamen quæ in ſingulis vocibus reperitur varietate.

CONIVGATIO I.

Præteritum.

Maſc. ſing.

3 חֲרִי, גְלָא, בְּנָה, & cum protheſi אִשְׁתִּי, Act.9.

2 חֲרִית, גְלִית, בְּנִית, &c. & cum protheſi, vt

אֶשְׁתִּית, Matt.26.

1 בְּנֵית, & vt סְנִית, Rom.9. & vt צְבִית,
Rom.1.

Plur.

3 בְּנוֹ, & גְּלִיו, Syrè בְּנוּ, vt שְׁמַּו, Rom.1. חֲטוּ. Rō.
2, & cum protheſi, אֶשְׁתִּיו, Daniel.
5, & 1.Cor.10.

2 בְּנֵיתוּן. Syrè vt מְחֵיתוּן. 1.Cor.6. & הֲבֵיתוּן,
Rom 8.

1 בְּנֵינָא. Syrè, vt בְּעֵין. 1.Theſſ.2.
& cum protheſi, vt אֶשְׁתֵּין, Act.10.
& 1.Cor.12.

Fœm.

3 בְּנָת. Syrè, vt כְּרִית, Matth.18. & סְנִית, 1. Ti-
moth. & cum protheſi, vt אֶשְׁתְּיַת,
Heb.6

2 בְּנֵיתְ. Syrè בְּנֵיתִי, vt הֲוֵיתִי, Ioh.4.

Plur.

3 בְּנָאָה. Syrè vt רְנַי, Act.4, & שְׁלַי, Luc.24, ac
הֲוַי, Heb.11.

2 בְּנֵיתֵן. Syrè בְּנֵיתֵן.

Participium prius.

Maſc.

בָּנֵה, vt רָמֵה, Daniel.3, & etiam בָּנֵא, & vt גָּלֵי.
Geneſ.4.

בָּנֵין. Syrè בָּנֵין, vt צָבֵין, Act.9.

Fœm.

בָּנְיָא

בָּנְיָן. Syrè, vt שָׁלְיָן, 1.Theſſ.4

Participium poſterius.

Maſc.

בְּנֵה. Ezræ 5, & vt קְרֵי, Ezræ 4.

Syrè,vt בְּעִי,Act.9,& בְּרָא,
1.Timoth.4.

בְּנֵין. Syrè,vt סְלִין.2.Timoth.3.
& vt קְרֵין,Luc.14.

Fœm.

בְּנְיָא. Syrè בְּנְיָא.
בְּנְיָן

Infinitiuus.

מִבְנֵא. Syrè מֶבְנֵא,vt מֶשְׁתָּא.1.Cor.10. & מֶבְעָא,
Philem.

מִלְמִבְנֵא,לְמִבְנֵא,כְּמִבְנֵא,בְּמִבְנֵא. Syrè,vt לְמֶחְזָא,
Matth.11.

Huc referẽdum puto מֶעֱלֵי quod Danielis 6.legitur: accedit enim ad formam מִבְנֵא. Nam vt א & י inter ſe mutantur, ita etiam chirik & ֵ. Scheua quoque non eſt nouum, propter gutturalẽ, in ֲ mutari, ſicut nec illud quòd עֲלֵל,עול & עֲלָא reperiantur eiuſdem ſignificationis quum multa huiuſmodi in Hebræa quoque lingua reperiri Dauid Kimchi in ſuo Michlol oſtendat.

Imperatiuus.

Maſc.

בְּנֵא,& vt גְּלֵי,Ezech.13, & cum protheſi, אֶשְׁתְּ,
Geneſ.24.
Syrè, vt חֲוִי,Rom.11.

בְּנוֹ. Syrè בְּנוֹ. Et cum protheſi,אֶשְׁתַּו,
Matth.26.Legitur etiam in paraphr.
Pſalm. 46.cum paragoge nun חֲמוֹן.

Fœm.

בְּנָא,& בְּנִי. Syrè vt חֲוִי, Rom. 11.
& קְרִי,Ioh.4, & cum protheſi,
אֶשְׁתַּי, Luc.12.

בְּנֵינָא. Syrè, vt חָזֵין, Matth. 28.

Futurum.

Maſc.

1 אֶבְנֵא

2 תִּבְנֵא. Syrè תֶּבְנֵא, &c. Et vt תֶּשְׁתְּ. Chab. 2. imitatione Heb.

3 יִבְנֵא

Plur.

1 נִבְנֵא

2 תִּבְנוֹן. Syrè vt תֶּבְבוּן, Luc. 8.

3 יִבְנוֹן. Syrè יֶבְנוּן.

Fœm.

2 תִּבְנִין. Syrè תֶּבְנִין, & interdum cum paragoge iod vt תֶּעְלִינִי, Marc. 9.

3 תִּבְנֵא. Syrè תֶּבְנִי.

Plur.

2 תִּבְנְיָן

3 יִבְנְיָן, Syrè, vt יֶחֱזְיָן, Matth. 28, detracto ſub ח ſcheua quod erat iuxta ְ, ne duo ſcheua continuè legerentur.

Paßiuum.

Paſſiuum hoc ordinaria ſyllaba præfixa formatur, relictis ſub radicalibus literis vocalibus quæ erant in actiuo præterquam in infinitiuo, in quo aliqua eſt variatio. Sciendũ autem eſt quòd ſicut in ordine perfecto, ſic etiam in hoc Chaldæi alterum præteritum paſſiuum à ſecundo præterito actiuo formant, ſicut paradigma & exempla ſequentia oſtendunt.

Præteritum primum.

Sing. maſc.

3 אִתְבְּנִי. Syrè אֶתְבְּנִי, &c.

2 אִתְבְּנֵיתְ. paraphr. vt אִתְבְּרִיתָא,Iob.15.

1 אִתְבְּנֵית. Syrè etiam אֶתְבְּלִית.

Plur.

3 אִתְבְּנִיו

2 אִתְבְּנֵיתוּן

1 אִתְבְּנֵינָא. Syrè אֶתְבְּנִין.

Fœm.

3 אִתְבְּנִיַת. Syrè etiam vt אֶתְגַּלִיַת.Rom.3,& Tit.2.

2 אִתְבְּנֵיתְ. Syrè אֶתְבְּנִיתִי.

Plur.

3 אִתְבְּנִיָא. Syrè vt אֶתְגְּלִי,Petri 1.

2 אִתְבְּנֵיתֵן

Præteritum ſecundum formatum à participio actiuo.

Maſc.ſing.

3 בְּנִי,vt גְּלִי,Daniel.2.

2 בְּנַיתְ

1 בְּנַית

Plur.

3 בְּנִיו vt רְמִיו,Daniel.3.

2 בְּנַיתוּן

1 בְּנַינָא

Fœm.

3 בְּנִיַת

2 בְּנַיתְ

Plur.

3 בְּנִיָא

2 בְּנַיתֵן

Participium.

Hîc kametz, quod in actiuo erat, decreſcit in ſcheua: quòd ſi aliud ſcheua ſequatur, mutatur in pathach, ne triplex ſit ſcheua.

Maſc.

מִתְבְּנֵא
מִתְבְּנַיִן

Fœm.

מִתְבַּנְיָא
מִתְבַּנְיָן, & מִתְבְּנָן.

Infinitiuus.

אִתְבְּנָאָה. Syrè, vt מַשְׁתְּעָיוּ à שְׁעָא, 1.Cor.10.
מִלְאִתְבְּנָאָה, לְאִתְבְּנָאָה, כְּאִתְבְּנָאָה, בְּאִתְבְּנָאָה.
Syrè, לְמִתְבְּנָיוּ.

Imperatiuus.

Maſc.

אִתְבְּנִי
אִתְבְּנִיו

Fœm.

אִתְבְּנְיָא
אִתְבְּנָן. Syrè אִתְבְּנַיִן.

Futurum.

Maſc.

1 אֶתְבְּנֵא
2 תִּתְבְּנֵא. Syrè תֶּתְבְּנֵא, &c.
3 יִתְבְּנֵא

Plur.

1 נִתְבְּנֵא
2 תִּתְבְּנוּן
3 יִתְבְּנוּן

Fœm.

2 תִתְבְּנִין

3 תִתְבְּנֵא. Syrè תֶתְבְּנֵי.

Plur.

2 תִתְבְּנְיָן

3 יִתְבְּנְיָן

CONIVGATIO II.

Præteritum.

Maſc.ſing.

3 בַּנִּי

2 בַּנִּיתָ. paraphr. שַׁוִּיתָא, Iob.1.
Syrè, vt כַּסִּיתְ, Matth.11.

1 בַּנִּית. Syrè, vt קַוִּית, Galat.1. & צַלִּית,
Act.22.

Plur.

3 בַּנִּיו

2 בַּנִּיתוּן

1 בַּנִּינָא. Syrè vt קַוִּין, Galat.1. & etiam קַוִּין,
Act.21.

Fœm.

3 בַּנִּיַת

2 בַּנִּיתְ. Syrè בַּנִּיתי.

Plur.

3 בַּנִּיָא & בַּנִּיאָה. Syrè בַּנִּיאֵי.

2 בַּנִּיתֵן

Participium I.

Maſc.

מְבַנִּי vel מְבַנֵּי, vel מְבַנֵּא.

מְבַנָּן vel מְבַנֵּין.

Fœm.

מְבַנְּיָא

מְבַנְּיָן

Participium II.

Maſc.

מְבַנֵּא,& vt מְחַפֵּי,Chab.2.
Syrè,vt מְכַסֵּי,1.Cor.11,& מְשַׁרֵי,
Matth.18.
מְבַנֵּין. Syrè,vt מְעַדִּין,Act.3, & מְנַסֵּין,
Matth.16

Fœm.

מְבַנְּיָא
מְבַנְּיָן

Infinitiuus.

בַּנָּאַת,vel בַּנָּיָא, Syrè, vt מְנַסָּיוּ,Act.5.
מִלְּבַנָּאָה,לְבַנָּאָה,כְּבַנָּאָה,בְּבַנָּאָה.
Syrè לַמְצַלָּיוּ,Matth.6.

Imperatiuus.

Maſc.

בַּנִּי,& בְּנִי,Ezræ 6.& חֲוָן,Geneſ.37, & שַׁוָּן,
Geneſ.44,per apocopen.
Syrè,vt שַׁנָּא,Matth.17,& קְוָא
1.Timoth.3,
בַּנּוּ, Syrè vt רַקּוּ,1.Cor.5.

Fœm.

בַּנָּיָא
בַּנַּיְנָא

Futurum.

Maſc.

1 אֲבַנֵּי
2 תְּבַנֵּי
3 יְבַנֵּי. Syrè etiam,vt יְרַבִּין,cum parago-
ge,Tit.2.

Plur.

1 נִבְנֵי

2 תִּבְנוֹן. Syrè תִּבְנוּן.

3 יִבְנוֹן. Syrè יִבְנוּן.

Fœm.

2 תִּבְנִין

3 תִּבְנֵי

Plur.

2 תִּבְנְיָן

3 יִבְנְיָן

Præteritum paſſiuum.

Maſc. ſing.

3 אִתְבְּנִי. Syrè vt אֶתְרְעִי, &c.

2 אִתְבְּנִיתְ. paraphr. אִתְבְּנִיתָא.

1 אִתְבְּנֵית. paraphr. אִתְבְּנִית.

Plur.

3 אִתְבְּנוֹ. Syrè אִתְבְּנִיו.

2 אִתְבְּנֵיתוּן. Syrè אִתְבְּנִיתוּן.

1 אִתְבְּנֵינָא. Syrè אֶתְבְּנִין.

Fœm.

3 אִתְבְּנִיַת

2 אִתְבְּנִיתְ. Syrè אֶתְבְּנִיתִי.

Plur.

3 אִתְבְּנִיָא. Syrè אֶתְבְּנִיאַי.

2 אִתְבְּנֵיתֵן. Syrè אֶתְבְּנִיתֵן.

Participium

Maſc.

מִתְבְּנִי vel, מִתְבְּנֵא

מִתְבְּנַיִן

Fœm.

מִתְבְּנְיָא vel, מִתְבְּנְאָה

מִתְבְּנְאָן vel, מִתְבַּנְיָן.

Infinitiuus.

אִתְבַּנָאָה, Syrè vt סָתְרַעְיו,

מִלְאִתְבַּנָאָה, לְאִתְבַּנָאָה, כְּאִתְבַּנָאָה, בְּאִתְבַּנָאָה.

Syrè vt לְמָתְרַעְיו,

Imperatiuus.

Maſc.

אֶתְבַּנֵי. Syrè vt אֶתְרַכָּא, Matth. 18.

אֶתְבַּנוֹ. Syrè vt אֶשְׁתַּעוּ· Matth. 11.

Fœm.

אֶתְבַּנִיא

אֶתְבַּנֵינָא. Syrè אֶתְבַּנֵין.

Futurum.

Maſc.

1 אֶתְבַּנֵי

2 תִּתְבַּנֵי. Syrè תֶּתְבַּנֵי, &c,

3 יִתְבַּנֵי

Plur.

1 נִתְבַּנֵי

2 תִּתְבַּנוֹן. Syrè תֶּתְבַּנוּן.

3 יִתְבַּנוֹן. Syrè יֶתְבַּנוּן.

Fœm.

2 תִּתְבַּנְיִן

3 תִּתְבַּנֵי

Plur.

2 תִּתְבַּנְיָן

3 יִתְבַּנְיָן

CONIVGATIO III.

Præteritum.

Maſc.ſing.

3 אַבְנִי

2 אַבְנִית. paraphr. אַבְנֵיתָא.

1 אַבְנֵית. paraphr. אַבְנִית.

Plur.

3 אַבְנִיו, & vt הֶעְדִּיו, Daniel. 5, & 7.

2 אַבְנֵיתוּן

1 אַבְנֵינָא. Syrè אַבְנֵין.

Fœm.

3 אַבְנִיַת

2 אַבְנֵית. Syrè אַבְנִיתִי.

Plur.

3 אַבְנִיאָה, vel אַבְנִיא. Syrè אַבְנִי.

2 אַבְנֵיתֵן. Syrè etiam אַבְנֵיתֵן.

Participium I.

Maſc.

מַבְנֵא, vel מַבְנֵי, & vt מְהַשְׁנֵא, Daniel. 2.

מַבְנִין

Fœm.

מַבְנְיָא, etiam Syrè, vt מַפְנְיָא, interdum etiam vt מַרְעַת, Luc. 9.

מַבְנְיָן

Participium II.

Maſc.

מַבְנָא

מַבְנִין etiam Syrè, vt מַסְחִין, Hebr. 10. & etiam, vt בסְלֵיא, 2. Cor. 13.

Fœm.

מַבְנְיָא

מַבְנְיָן

Infinitiuus.

אַבְנָאָה, vel אַבְנָיָא. Syrè, vt מַסְגִיו, Hebr. 6.

לְמַבְנְיוּ. מִלְאַבְנָאָה, לְאַבְנָאָה, בְּאַבְנָאָה, כְּאַבְנָאָה. Syrè

Imperatiuus.

Maſc.

אַבְנִי. Syrè etiam,vt אַשְׁחִי,2.Cor. 10.
& interdum vt אַפְּנָא, Matth.5.
& אַרְמָא,Matth.17.
אַבְנוֹ. Syrè אַבְנוּ.

Fœm.

אַבְנַיְא,vel vt אַסְגָא, Nachum 3.
אַבְנֵינָא. Syrè אַבְנֵין.

Futurum.

Maſc.

1 אַבְנֵא,vel אַבְנִי,& ita in reliquis.
2 תַּבְנֵא
3 יַבְנֵא

Plur.

1 נַבְנֵא
2 תַּבְנוֹן. Syrè תַּבְנוּן.
3 יַבְנוֹן. Syrè יַבְנוּן.

Fœm.

2 תַּבְנִין
3 תַּבְנֵא. Syrè תַּבְנִי.

Plur.

2 תַּבְנְיָן
3 יַבְנְיָן

DE QVIESCENTIBVS in principio & in fine ſimul.

NVmerãtur in hoc ordine verba quorũ prima eſt א vel י,tertia verò א vel ה:quorũ,quia eãdem rationẽ ſequuntur, vnicum paradigma proponimus,obſeruata

tamen (ſiqua reperitur) in ſingulis vocibus varietate.

CONIVGATIO I.

Præteritum.

Maſc.ſing.

3 אֲתָא, & Syrè in incipientibus à iod vt יְמָא, Heb.6

2 אֲתֵית. Syrè אֲתֵית, Matth.8.

1 אֲתֵית. Syrè etiam יְמֵית, Heb.3.

Plur.

3 אֲתוֹ. Syrè אֲתוֹ, vt Matth.2.

2 אֲתֵיתוּן. Syrè אֲתֵיתוּן, Act.10.

1 אֲתֵינָא. Syrè אֲתֵין, vt Act.21.

Fœm.

אֲתַת. etiam Syrè vt Matth.9.

2 אֲתֵית. Syrè אֲתֵיתִי.

Plur.

2 אֲתָא. Syrè אֲתִי, vt Luc.24.

3 אֲתֵיתֵן. Syrè אֲתֵיתֵן.

Participium I.

Maſc.

אָתֵא

אָתַיִן. Syrè etiam אֲתִיאִין, Matth.8, ſed fortè fuerit nomen.

Fœm.

אַתְיָא

אָתְיָן

Participium I I.

Maſc.

אֲתָא, & vt אֲזָא, Daniel. 3.

אֲתִין

Fœm.

אֲתִיא

אֲתִין

Infinitiuus.

מַתֵא, vel מֵיתֵא, vt Iob.2. Syrè מֵאתָא, vt Matth.
11. paraphraſticè etiam, vt מֵיפָא, E-
xod.16.

לְמֵאתָא Syrè .מִלְמֵתֵא, לְמֵתֵא, כְּמֵתֵא, בְּמֵתֵא

Imperatiuus.

Maſc.

אֲתָא. Syrè vt תָא, Matth.5.& 8.

אֲתוֹ, & interdum אֲתוֹן. paraphr. etiam, vt אֲפוֹ, Exod.16. Syrè תוֹ, vt Matth.2.& vt אֲסוֹ, Matth.10.

Fœm.

אֲתִי. Syrè .תִי, Ioh.4.

אֲתֵינָא. Syrè, vt תָאיֵין, vt Matth.8.

Futurum.

Maſc.

1 אַתֵא. Syrè אֶתֵא, Matth.14.

2 תֵאתֵא. paraphr. vt תֵפֵא, Leuit.24.
Syrè תֵאתֵא, vt Luc.1. Sic etiam à יְמָא, תֵאמֵא, Matth.5

3 יֵאתֵא. paraphr. etiam, vt יֵיבֵי, Deut.29.
Syrè נֵאתֵא, Matth.14 & etiã à יְמָא יֵאמֵא, Heb.6.

Plur.

1 נֵא תֵא, Syrè נֵאתֵא, Heb.6.

2 תֵאתוֹן. Syrè תֵאתוֹן. Sic etiam תֵאמוֹן, Matth.5.

3 יַאתוֹן.paraphr.etiam,vt יֵיפוּן. Ezech.46. Syrè
יַאתוּן.

Fœm.

2 תֵּאתִין. Syrè תֵּאתִין.
3 תֵּאתֵא.paraphr.etiam,vt תֵּיבֵי.Geneſ.24.
ab אֲבָא. Syrè תֵּאתִי.

Plur.

2 תֵּאתְיָן. Syrè תֵּאתְיָן,
3 יֵאתְיָן. Syrè יֵאתְיָן,vt Rom.3.

Paßiuum.

Hoc paſſiuum eſt in raro vſu:inuenitur tamen in pa raphr. Leuit.13,in futuro וִיתִיתֵי pro וְיִתְיְתֵי, per contractio nem gemini ſcheua in zere,ad cuius rationem reliquũ paſſiuum hoc modo formari poteſt.

Preteritum.

אִתְיִתִי,&c.

Participium.

מִתִּיתָא,&c

Infinitiuus.

אִתְיָתָאָה

Imperatiuus.

אִתְיִתִי

Futurum.

אִתְיִתֵא

CONIVGATIO II.

In hoc ordine Pael in raro eſt vſu: reperitur tamen אַפִּי, Matth.8. quod eſt præteritũ huius coniugationis, ex quo apparet totã coniugationem vt בַּנִּי inflectẽdam

eſſe. Nam (vt etiam antea diximus) verba quorum prima aut ſecunda radicalis excidere aliàs ſolet in Pael, quod ad has literas attinet, perfectorum rationem ſequuntur. Obſeruandum tamen, tam apud paraphraſtas quàm apud Syros in huius coniugationis actiuo & paſſiuo, traiectionē vocalis primæ literæ radicalis in literam præcedentem, admodum familiarem eſſe, litera radicali (cuius vocalis traiicitur) interdum ſeruata, interdum verò exciſa, vt in participio actiuo מְאַסֵּא, pro מְאַסֵּא, & מַלֵּף, pro מְאַלֵּף, Matth. 5. In infinitiuo מַאסָּיו, pro מְאַסָּיו, Matth. 10.

In futuro יֵאסּוֹן pro יְאַסּוֹן, Marci 2. In paſſiuo אִתְאַסִּית, Matth. 15, pro אִתְאַסִּית. Sic in paraphraſi אִתַּאסִּי, pro אִתְאַסִּי, 4. Reg. 20. & Leuit. 14. Item מִתַּסְּיָא, pro מִתְאַסְּיָא, Ierem. 50. & אִתַּסָּאָה pro אִתְאַסָּאָה.

Coniugatio III.

In hac coniugatione prima radicalis nunc in ו, nunc in י mutari ſolet: tertia autē vbi nō reſeruatur, ſemper mutatur in iod, vt in propoſito paradigmate apparet.

Præteritum.

Sing. maſc.

3 אַיְתִי, vt Geneſ. 4. & יְמָא à אוֹמִי, Exodi 13. vel vt יְנָא à אוֹנִי, Ezech. 18.

2 אַיְתִית

1 אַיְתִית

Plur.

3 אַיְתִיו

2 אַיְתִיתוּן: Syrè אַיְתִיתוּן.

1 אַיְתִינָא etiam Syrè, vt Matth. 12, frequentius autem אַיְתִין.

Fœm.

3 אִיתִית. Syrè etiam, vt אִוְעִית, Hebr. 6. interdum etiam אִיתִיאַת.

2 אִיתִית. Syrè אִיתִיתִי.

Plur.

3 אִיתִיאָה. Syrè אִיתִי, vt Luc. 24.

2 אִיתִיתֵן. Syrè אִיתִיתֵן.

Participium I.

Maſc.

מַיְתֵא, vel מַיְתִי, & vt מְהוֹרָא, Daniel. 2. Syrè etiam, vt מוֹמֵא, Matth. 12.

Plur.

מַיְתַן. Syrè מַיְתַין, & מוֹמִין, Act. 19.

Fœm.

מַיְתְיָא. etiam Syrè, vt Marci 4.

מַיְתְיָן

Participium II.

Maſc.

מיתא

מַיְתַן

Fœm.

מַיְתְיָא

מַיְתְיָן

Infinitiuus.

אִיתָאָה, & אִיתְיָא: etiam vt אוֹמָאָה à ימא, 1. Sam. 14. & אֲמִיּוּת, 1. Regū 8. Syrè מֵיתָיוּ, vt Marci 6, & מוֹרָיוּ, Epheſ. 1.

Imperatiuus.

Maſc.

אִיתָא, & vt אוֹרִי, Syrè אַוְרִי.

אֵיתוֹ,& vt אוֹרוֹ.Syrè אֵיתַו,vt Marci 14.&
אוֹדְיוֹ.

Fœm.

אֵיתְיָא,& אוֹדְיָא·Syrè אוֹדְיָא.

אֵיתֵינָא,& אוֹרֵינָא.Syrè אֵיתֵין & אוֹרֵין.

Futurum.

Maſc.ſing.

1 אֵיתֵא,& אוֹדִי.Syrè אוֹרִי.

2 תֵּיתֵא,& vt תוֹנִי,Deut.23.

3 יֵיתֵא,& vt יוֹמֵא,Num.5.

Plur.

1 נֵיתֵא,& נוֹדִי.Syrè נוֹרֵי.

2 תֵּיתוֹן,& vt תוֹנוּן,Exodi 22.Syre תֵּיתוּן,& תוֹנוּן.

3 יֵיתוֹן,& vt יוֹמוֹן.Syrè יֵיתוּן,& vt יוֹמוּן,
Act.cap.19.

Fœm.

2 תֵּיתֵין,& תוֹמִין.Syrè תוֹמִין.

3 תֵּיתֵא. Syrè תֵּיתֵי.

Plur.

2 תֵּיתְיָן

3 יֵיתְיָן

Paſſiuum.

Semel apud Danielem cap.6. præteritum paſſiuum in tertia ſingulari fœminina formatum legitur הֵיתָיִת, vt accipitur vox à R.Solomone & Saadiia, qui exponunt, Adducta eſt. Secundum eius analogiam totum paſſiuum formari poteſt: quanquam, quod ad terminationem attinet, irregularis ſit vocalium facta tranſpoſitio, pro הֵיתָיִת.

DE QVIESCENTIBVS in medio & in fine ſimul.

Omprehendit hic ordo habentia Iod, vel Aleph, mediam radicalem, tertiam verò vt in præcedenti ordine.

CONIVGATIO I.

Præteritum.

Sing. maſc.

3 חַיָא
2 חַיֵית. Syrè חַיִית.
1 חַיֵית

Plur.

3 חַיוֹ. Syrè חַיו.
2 חַיֵיתוּן. Syrè חַיִיתוּן.
1 חַיֵינָא. Syrè חַיִין.

Fœm.

3 חַיָת
2 חַיֵית. Syrè חַיִיתִי.

Plur.

3 חַיָאָה. Syrè חַיִי, 1. Petri 8. ſic חֲוִי, ibidem.
2 חַיֵיתֵן. Syrè חַיִיתֵן.

Participium prius.

Maſc.

חַיָא. vt Matth. 24.
חַיֵין. Syrè חָאֵין, Petri 3. Sic כָּאֵין, Marci 10.

Fœm.

חָאְיָא
חָאְיָן

Participium poſterius.

Maſc.

חָיֵי

חָיַיִן

Fœm.

חַאְיָא

חַאְיָן

Infinitiuus.

מֵחַא, vt Act.4.

מִלְמֵחַא, לְמֵחַא, כְּמֵחַא, בְּמֵחַא.

Imperatiuus.

Maſc.

חֲיַא

חֲיוֹ. Syrè חֲיַו

Fœm.

חֲיִי

חֲיַינָא. Syrè חֲיַין.

Futurum.

Maſc.

1 אֶחֵי, vel אֶחֵא. Syrè אֶחֵא.

2 תְּחֵי. Syrè תְּחֵי, Matth.9, & etiam תְּאחֵא Rom.cap.10.

3 יִחֵא, vel יְחֵי. Syrè יְחֵא, Rom.1.

Plur.

1 נְחֵי. Syrè נְחֵא

2 תְּחְיוֹן. Syrè תְּחוּן.

3 יְחְיוֹן. Syrè יְחוּן, 1, Cor.10.

Fœm.

2 תְּחְיִין. Syrè תְּחְיִין

3 תְּחְיָא. Syrè תְּחְיִי, & etiam תְּחֵא, vt Matth. 9, & Marci 5.

Plur.

2 תְחַיִּין. Syrè תְחַיִין.

יְחַיִּין. Syrè יְחַיִין.

Obſeruandum Syros in futuro, in vocibus in quibus Iod mediam radicalem abiiciunt, ſub literis איתן habere chirik: vbi verò Iod retinent, ſub eis habere ְ. Ratio autẽ eſt, quia tum proximè ſequitur ſcheua, ante quod ægrè admittunt chirik.

Paſſiuum.

IN hoc paſſiuo & tota ſecunda coniugatione, hic ordo formationem quieſcentium in fine ſequitur, vt ſingulari paradigmate opus non ſit.

III Coniugatio.

Præteritum.

Maſc. ſing.

3 אַחִי

2 אַחִיתְ

1 אַחִית

Plur.

3 אַחִיו

2 אַחִיתוּן. Syrè אַחֵיתוּן

1 אַחִינָא. Syrè אַחִין.

Fœm.

3 אַחִיַת, vt Luc.18.

2 אַחִיתְ. Syrè אַחִיתִי.

Plur.

3 אַחִיאָה. Syrè אַחִי.

2 אַחִיתֵן. Syrè אַחִיתֵן.

Participium prius.

Maſc.

מַחֵא

מַחִין,vel מַחֵין.

Fœm.

מַחְיָא

מַחְיָן

Participium poſterius.

Maſc.

מְחַיֵּי

מְחַיִּין

Fœm.

מְחַיְּא

מְחַיָּן

Infinitiuus.

אַחָיָא. Syrè מַחֵיו.

לְמַחֵיו Syrè. מְלְאַחָיָא,לְאַחָיָא,כְּאַחָיָא,בְּאַחָיָא,

Galat.3.

Imperatiuus.

Maſc.

אַחִי

אַחוֹ. Syrè אַחַו.

אַחְיָא

אַחָיְנָא. Syrè אַחַין.

Futurum.

Maſc.

1 אַחֵא

2 תַּחֵא. & Syrè תַּאחֵא,1.Cor.7.

3 יַחֵא,vt Rom.8.

Plur.

1 נַחֵא

2 תַחוֹן. Syrè תַחוּן.
3 יַחוֹן. Syrè יַחוּן.

Fœm.

2 תַחִין,& Syrè תַאחְין,vt 1.Cor.7.
3 תַחַא. Syrè תַחִי.

Plur.

2 תַחַן
3 יַחַן

In toto hoc actiuo media radicalis eliditur, ac tranſlatione eius vocalis ad literam præcedentem, ſuppletur. Paſſiuum autem, quia tertiam radicalem verba amittunt, ideo (vt de quieſcẽtibus in fine, dictum eſt) locum hîc non habet.

DE MIXTIS EX DEFE-ctiuis in principio & quieſcentibus in fine.

HVius ordinis verba plerunque, ſeruata prima radicali, quieſcentium in fine inflexionem ſequuntur, præterquam in tertia coniugatione, in qua nonnunquam primam radicalem abiiciunt, & more deficientium in principio, abiectam literã per dageſch in ſequenti ſupplent: vt ſuperuacuum ſit integrum in ſingulis cõiugationibus paradigma proponere. Quò tamen linguarum ſtudioſus ſe facilius extricet, primas ſingulorum temporũ ac modorũ voces proponimus.

Præteritum.

Sing. maſc.

נְרִי,נְרַא,נְרָא.

Participium prius.

נָרֵא

Participium I I.

נְרָא

Infinitiuus.

מִנְרָא. Syrè מִנְרָא.vel cum defectu מִרָא,
Syrè מִרָא.

Imperatiuus.

נְרָא

Futurum.

אֶנְרָא,vel cum defectu אֵרָא.

Paſsiuum præteritum.

אִתְנְרִי

Participium.

מִתְנְרָא

Infinitiuus.

מִתְנְרָיו. Syrè אִתְנְרָאָה.

Imperatiuus.

אִתנְרִי

Futurum.

אִתְנְרָא

CONIVGATIO II.

IN huius coniugationis tam actiuo quàm paſſiuo,prima radicalis neceſſariò reſeruatur.Si enim cliderctur, in ſecunda radicali iam à dageſch coniugationis formatiuo occupata,ſuppleri non poſſet, eo quòd nec eadem litera geminum dageſch admittit,nec idem dageſch geminum officium præſtat. Quia verò vltima quieſcit,rationem quam in proponendo paradigmate cœpimus,proſequimur.

Præteritum.

נְדִי

Participium prius.

מְנַדֵי. Syrè מְנַדְּא

Participium poſterius.

מְנַדֵי. Syrè מְנַדָא

Infinitiuus.

מְנַדְיוּ. Syrè נַדָאָה

Imperatiuus.

נַדִי. Syrè נַדָא

Futurum.

אֲנַדִי

Præteritum paßiuum.

אִתְנַדִי

Participium.

מִתְנַדֵי. Syrè מִתְנַדְּא

Infinitiuus.

אִתְנַדָאָה

Imperatiuus.

אִתְנַדִי. Syrè אִתְנַדָא

Futurum.

אֶתְנַדֵי

III CONIVGATIO.

Præteritum.

אֲדִי, vel אַנְדִי.

Participium prius.

מְדָא, vel מְנַדָא.

Participium poſterius.

מְדָא, vel מְנַדָא. Syrè מְדִי, vel מְנַדִי.

Infinitiuus.

מַרְיוּ, vel מַנְרִין. Syrè אַרְיָא, vel אַנְרָאָה

Imperatiuus.

אַרִי, vel אַנְרִי, vel אַרָא, vel אַנְרָא

Futurum.

אַרָא, vel אַנְרָא

Hactenus de verbis: nunc de nomine.

DE NOMINE.

NOmina omnia (ſicut & de verbis diximus) ſunt perfecta vel imperfecta: & vtraque nuda, vel alicuius literæ ה א מ נ ת י additione formata.

Perfecta, ſiue nuda ſiue heemanticis formata, vel tribus vel pluribus literis radicalibus conſtant.

Imperfecta, rurſus ſunt aut defectiua aut quieſcentia, aut ex vtriſque mixta.

Defectiua, vel in principio vel in medio.

Quieſcentia, vel in principio, vel in medio, vel in fine, vel in principio & fine ſimul, vel denique in medio & fine ſimul.

Mixta, ex defectiuis in principio, & quieſcentibus in fine.

DE FORMIS NOMINVM.

TAM radicalibus quàm heemanticis literis puncta addita, nominum formas conſtituunt, ac prout varia ſunt puncta ipſa, ita varias nominum formas efficiunt. Sciendum autem Chaldæos quoque & Syros literæ additione nomina ſua (ſicut & Hebræos) emphatica reddere. Sed hoc differre, quòd Hebræi ה præfixo, hi verò א ad calcē dictionis adiecto, id efficiant. Quia autem huius literæ acceſſione ſimplex nominis forma mutatur, vt cognoſcatur quomodo quodque no-

men eam mutet, vtranque formam in ſingulis coniunximus.

DE NOMINIBVS PERfectis nudis triúmque tantùm literarum radicalium

Jncipientia à ſcheua.

Simplicia.	Emphatica.
בְּשַׂר	בִּשְׂרָא
כְּתַב	כְּתָבָא
טְעֵם	טַעֲמָא
חֲמִיר	חֲמִירָא
נְהוֹר	נְהוֹרָא
תְּחוּם	תְּחוּמָא

BIBLIOTHÈQUE DE LA VILLE LYON 1896

Incipientia à pathach.

Simplicia.	Emphatica.
כַּנַּר	כַּנָּרָא
זַמָּר	זַמָּרָא
טַפַּשׁ	טַפְּשָׁא
פַּטִּיר	פַּטִּירָא

Jncipientia à ſegol, vel eius loco, pathach.

Simplicia.	Emphatica.
מֶלֶךְ	מַלְכָּא
רֶגֶל	רִגְלָא
בַּעַל	בַּעֲלָא
פֶּחֶר	פַּחְרָא
פֶּחֶם	פֶּחְמָא

Quanquã forma Chaldæa & Syra, ex qua emphatica nata eſt, propriè hæc ſit מַלַךְ, רְגַל, בְּעַל, פַּחַר, פַּחַם. Solét enim

Hebræa nomina gemino ſegol, vel eius loco, gemino pathach formata, Chaldæi & Syri propria facere, priore puncto in ſcheua, altero verò in zere vel in pathach mutato. Et quod ad duas poſtremas formas attinet, quia media radicalis dageſch reſpuit, quod ei inſerendum fuerat, in eius compenſationem pathach ſub prima in ſegol mutant, vt & Hebræi aliquando faciunt. In emphatica autem illorum forma, alterum nomen reſumit pathach, ſequente ſcheua, atque ideo compenſationis cauſa ſublata: alterum verò, non ſequente ſcheua, ac ideo manente compenſandi neceſſitate, ſegol reſeruat.

Jncipientia à chirik.

Simplicia.	Emphatica.
לְשַׁן	לְשְׁנָא
טְפַשׁ	טְפְשָׁא
צְנוֹר	צְנוֹרָא
כְּתוּן	כְּתוּנָא

Jncipientia à kibbutz.

Simplicia.	Emphatica.
חֲלַק	חֻלְקָא
עֲלַם	עָלְמָא

quanquam interdum etiam legatur עֲלַמָא.

Incipientia à kametz.

Simplicia.	Emphatica.
כָּהֵן	כָּהֲנָא
יָקִיר	יָקִירָא
פָּתוֹר	פָּתוֹרָא

Jncipientia à zere.

הֵיכַל	הֵיכְלָא
הֵיכַל	הֵיכַלָא

אֲזוֹב	אֲזוֹבָא

Incipientia à chirik.

אִילָן	אִילָנָא

Incipientia à ſchurek.

אוּמָן	אוּמָנָא
גוּפָן	גוּפְנָא

DE PERFECTIS NVDIS plurium literarum.

Incipientia à ſcheua.

Simplicia.	Emphatica.
פְּלַטִיר	פְּלַטִירָא
עֲטַלַף	עֲטַלְפָא
כְּרוּסְפַד	כְּרוּספְדָא
קְלוֹסַנְטַר	קְלוֹסַנְטְרָא
אֲמַרְכַל	אֲמַרְכְלָא
אֲגִירַס	אֲגִירְסָא
זְמַרְגַד	זְמַרְגְדָא
חֲצַצְר	חֲצַצְרָא
סְפַקְלַטוֹר	סְפַקְלַטוֹרָא

&c.

Incipientia à pathach.

Simplicia.	Emphatica.
כַּרְפַּס	כַּרְפְּסָא
פַּרְזַל	פַּרְזְלָא
פַּלְגִים	פַּלְגִיסָא
אַפְּתוֹם	אַפְּתוֹמָא
קַרְרוּס	קַרְרוּסָא
כַּסְגוֹן	סַסְגוּנָא
סַנְהֶדְרַר	סַנְהֶדְרָא
קַלְמַוְמַס	קַלְמַוְמְסָא

Incipientia à ſegol.

Simplicia.	Emphatica.
אֶלְנְבִישׁ	אֶלְנְבִישָׁא

Incipientia à chirik.

Simplicia.	Emphatica.
דִּכְתַּק	דִּסְתְּקָא
פִּתְגָם	פִּתְגָמָא
שִׁעֲבוּר	שִׁעֲבוּרָא

Incipientia à zere.

הֵגְמוֹן	הֵגְמוֹנָא

Incipientia à ſchurek.

שׁוּשְׁמַן	שׁוּשְׁמְנָא

&c.

DE PERFECTIS trium literarum cum literis heemanticis.

DE HEEMANTICIS in principio.

Recentiores ſcriptores literam ה nominibus à coniugatione tertia formatis, frequenter præfigere ſolent, antiquiores autem admodum raró.

ה

Simplicia.	Emphatica.
הֶפְּרֵשׁ	הֶפְּרֵשָׁא
הֶדְבֵּר	הֶדְבְּרָא

&c.

א

Simplicia.	Emphatica.
אַכְסַן	אַכְסְנָא

אַרְכוּב	אַרְכוּבָא
אַנְזִיק	אַנְזִיקָא
אִיקַר	אִיקְרָא
אֶרְדַע	אֶרְדְעָא
אֶתְרוֹג	אֶתְרוֹגָא
אֶתְרוּג	אֶתְרוּגָא

מ

Simplicia.	Emphatica.
מַרְבַּח	מַרְבְּחָא
מַרְתַּף	מַרְתְּפָא
מַרְתוּק	מַרְתוּקָא
מַסְכִּים	מַסְכִּימָא
מִסְכֵּן	מִסְכְּנָא
מִנְפַּק	מִנְפְּקָא

&c.

נ

Simplicia	Emphatica.
נַבְרַשׁ	נַבְרְשָׁא
נַחְתוּם	נַחְתוּמָא
נִרְבַּךְ	נִרְבְּכָא
נִשְׁתְּוָן	נִשְׁתְּוָנָא
נַרְקַס	נַרְקְסָא

&c.

ת

Simplicia.	Emphatica.
תַּרְמֵל	תַּרְמְלָא
תַּרְמִיל	תַּרְמִילָא
תַּסְקַף	תַּסְקְפָא
תַּלְעוּב	תַּלְעוּבָא
תַּפְקִיד	תַּפְקִידָא

&c.

י

Simplicia.	Emphatica.
יַבְרוּחַ	יַבְרוּחָא
יוּסְטַר	יוּסְטְרָא
יַסְמִין	יַסְמִינָא

Dubitatur tamen de quibuſdam, præſertim incipientibus à Iod vel Nun, vtrum ea in illis radicalis ſit an heemantica.

DE HEEMANTICIS in fine.

NEC ה nec א in fine nomen formare reperitur: ne ſcilicet cũ formatiua fœminini generis, aut emphatica litera, confundantur. ſed nec מ niſi in principio reperitur ſeruilis, vt antè diximus.

נ

Simplicia.	Emphatica.
סַרְבַן	סַרְבְנָא
פִּקְדַן	פִּקְדְנָא
שִׁלְטוֹן	שִׁלְטוֹנָא
קָרְבַן	קָרְבְנָא
אָלְפַן	אָלְפְנָא

&c.

ת

Simplicia.	Emphatica.
אַרְעִית	אַרְעִיתָא
פַּלְגוּת	פַּלְגוּתָא
בַּחִירוּת	נַחִירוּתָא
עָלְמוּת	עָלְמוּתָא
נְוָלוּת	נְוָלוּתָא
בְּכֵרוּת	בְּכֵרוּתָא
סְגִירוּת	סְגִירוּתָא

&c.

Quanquam in his omnibus dici poſſit, ת nō nominis, ſed generis fœminini formatiuum eſſe.

י

Simplicia.	Emphatica.
יְהוּדַי	יְהוּדָיָא
תְלִיתַי	תְלִיתָיָא
כַּשְׂדַי	כַּשְׂדָיָא
חֶלְוֹנַי	חֶלְוֹנָיָא
נֻכְרַי	נֻכְרָיָא

&c.

Omnia ferè quæ ita formantur, ſunt vel denomínatiua vel adiectiua, vel numeralia ordinalia, ad quæ formā da Chaldæi ac Syri (ſicut & Hebræi) iod adhibent. Sed Hebræis quieſcit poſt chirik, his verò poſt pathach mouetur.

DE HEEMANTICIS IN principio & fine ſimul.

Huiuſmodi nomina in frequenti vſu ſunt, præſertim autem apud Syros.

מ נ

Simplicia	Emphatica.
מְכַסְּרַן	מְכַסְּרָנָא
מַכְרְזַן	מַכְרְזָנָא

Ex quibus deinde fiunt.

מְסַכְּרְנוּת	מְסַכְּרְנוּתָא
מַכְרְזָנוּת	מַכְרְזָנוּתָא

quorum quæ deſinunt in nun, ſunt adiectiua, quæ verò in ות, ſubſtantiua verbalia.

Quæ plurium quàm trium literarum ſunt, heemanticis non formantur, ne dictiones nimium excreſcant: pauciſſima tamen excipiuntur, vt,

Simplicia.	Emphatica.
שַׁבְהַרָן	שַׁבְהַרְנָא
שַׁבְהַרְנוּת	שַׁבְהַרְנוּתָא
קְתוּרְנְכָן	כְּתוּרְגְּמָנָא

Hactenus de perfectis, nunc de imperfectis.

I. DE DEFECTIVIS.

DE DEFECTIVIS in principio.

ABſque literis heemanti nulla hîc reperiuntur nomina: (perfecta enim omnia ſunt) ex heemāti autem, ſolum מ ad formationem adhibetur.

מ

Simplicia.	Emphatica.
מְרַע	מַרְעָא
מָטַר	מִטְרָא
מַזִּיק	מַזִּיקָא
מַזּוּף	מַזּוּפָא
מִסַּב	מְסַבָּא

DE DEFECTIVIS in medio nudis.

Simplicia.	Emphatica.
עַם	עַמָּא
צַד	צִדָּא
גּוֹב	גֻּבָּא
פּוּם	פֻּמָּא

&c.

DE HEEMANTICIS.

מ

Simplicia.	Emphatica.
מַמְלַל	מַמְלְלָא
מְמַלַּל	מְמַלְּלָא

&c.

נ in fine.

Simplicia.	Emphatica.
רִבּוֹן	רִבּוֹנָא
טְלַן Syrum	טְלַנָא

י in fine.

Simplicia.	Emphatica.
זַכַּי	זַכָּאָה

&c.

II. DE QVIESCENtibus.

DE QVIESCENTIBVS in principio nudis,

IN hoc ordine quæ retinent primam radicalem, perfecta ſunt, quæ autem eam abiiciunt, ſi non formentur adminiculo alicuius ex י ת נ מ א ה, ferè omnia ſunt fœmininæ formæ, quæ à maſculina (licet inuſitata) ſic deriuatur,

Simpl. Maſc.	Simpl. Fœm.	Emphat. Fœm.
רַע à	רְעָא	רַעְתָא
שַׁן à	שְׁנָא	שְׁנְתָא
עַט à	עֲטָא	עֲטְתָא
זִיעַ à	זִיעָא	זִיעֲתָא
לִיד à	לֵידָא	לֵידְתָא
צַף à Syrum	צְפָא	צְפָּתָא

DE HEEMANTICIS.

מ

Simplicia	Emphatica.
מוֹתַר	מוֹתְרָא
מוֹתַב	מוֹתְבָא
מוֹהַב	מוֹהְבָא
מוֹעֵד	מוֹעֲדָא
מֵישַׁר	מֵישְׁרָא & מֵישְׁרָא

à מוֹזַן inuſitato, מוֹזְנָא fœm. מוֹזַנְתָּא emph.
à מֵיכַל inuſitato, מֵיכְלָא fœm. מֵיכַלְתָּא emph.

ת in principio.

תּוֹתַב	תּוֹתְבָא

à תְּנַח inuſit. תְּנַחְתָּא fœm. תְּנְחָא emph.
à תְּוַחַר inuſit. תְּוַחֲרָא fœm. תְּוַחַרְתָּא Syrum.

DE QVIECENTIBVS in medio nudis.

Omnia hæc vocali longa conſtant, qua media radicalis compenſatur.

Simplicia.	Emphatica.
טָב	טָבָא
מָאן	מָאנָא
כַּף	כַּפָּא
רֵישׁ Syrè, רֵאשׁ	רֵישָׁא Syrè, רֵאשָׁא
רֵיחַ	רֵיחָא
טִין	טִינָא
בִּישׁ Syrè, בְּאֵשׁ	בִּישָׁא Syrè, בְּאֵשָׁא
תּוּר Syrè, תּוֹר	תּוּרָא Syre, תּוֹרָא
נוּן	נוּנָא

DE HEEMANTICIS.

מ

Simplicia.	Emphatica.
מָזוֹן	מְזוֹנָא
מַעַר	מְעָרָא
מְרַק	מִרְקָא

&c.

DE QVIESCENTIBVS in fine nudis,

Simplicia.	Emphatica.
יַד	יְדָא. Syrè אִידָא
שְׁם	שְׁמָא
סַגִּי	סַגִּיא
עֲנִי	עֲנִיָא
נְקָא	נַקְיָא
פָּהִי	פַּהְיָא
פְּתָא	פַּתְתָא
מְרַא	מָרְיָא
חֲמִי	חָמְיָא
גוּמַא	גוּמְיָא
קְרִי	קַרְיָא
נְבִיא	נְבִיָא
à גום inuſit. גוּמָא fœm.	גוּמָתָא
ab אַל inuſit. אַלָא fœm.	אַלְתָא
à רֵש inuſit. רְשָׁא	רַשָּׁאת

DE HEEMANTICIS.

מ

Simplicia.	Emphatica.
מְאַפָא	מַאפְּיָא
מְשְׁרָא	מַשְׁרְיָא
מִשְׁתָא	מַשְׁתְּיָא

מַתְוָתָא	מַתָוָא

ת in principio.

Simplicia.	Emphatica.
תַּעֲנִי	תַּעֲנְיָא
תוּרְבָּן	תוּרְבָּנָא
תַּרְבִית	תַּרְבִיתָא

נ in principio.

Simplicia.	Emphatica.
נַשְׁלֵא	נַשְׁלְיָא

&c.

DE QVIESCENTIBVS in principio & fine ſimul, nudis.

Simplicia.	Emphatica.
עָא	עָיָא
חַת Syrè,	חַתָּא

DE HEEMANTICIS.

מ

Simplicia.	Emphatica.
מוּם	מוּמָא
מוֹרָא	מוֹרַיָא
מוּמֵי	מוּמְיָא
מוּמָא	מוּמְתָא

&c.

ת

Simplicia	Emphatica.
תוֹרָא	תוֹרְתָא

&c.

Quieſcentia in medio & fine,nulla ſunt: quin & miſta ex defectiuis & quieſcentibus quieſcere tantùm

reperiuntur.

Obſeruandum quòd in deriuatione emphaticæ nominum formæ, à ſua ſimplici tres tantùm vocales, nempe ־ pathach, ֶ ſegol, & ֵ zere, mutabiles ſint, ſi mediam radicalem occupent: ac ſemper in ſcheua ְ duntaxat mutentur: quòd ſi eas ſcheua præceſſerit (ne geminum ſcheua in principio dictionis ſit) Hebræorum more, nunc in pathach, nũc in chirik mutatur, vt בְּשַׂר,בִּשְׂרָא, מֶלֶךְ,מַלְכָּא,הֶפְרֵשׁ,הֶפְרְשָׁא.

Hactenus de Formis: nunc de Genere.

DE GENERE.

DVO ſunt Syris & Chaldæis nominum genera (ſicut & Hebræis) maſculinum & fœmininum. Maſculinum ſuis radicalibus, aut formatiuæ (ſiquàm in fine habet) nullam adiicit literam, per quam à fœminino diſcernatur. Fœmininum verò adiicit א præeunte ָ vel ת, præcedente aliqua vocali longa, vel denique in ipſam longam vocalem finitur, vt מַלְכָּא, Regina. מַלְכוּת vel מַלְו, Regnum. גּוֹלִית vel גּוֹלִי, Sterquilinium.

Accidit autem in quibuſdam nominibus v[h]æc differentia non ſeruetur, dum maſculina fœmi[ni]nam terminationem adſciſcunt, & fœminina prop[ri]am abiiciẽtia, maſculinorum inſtar terminantur.

Porrò maſculinæ formæ primitiuæ [s]ant, à quibus fœmininæ, literarum acceſſione & vo[ca]lium mutatione (qualem in emphaticis oſtendim[us]) deriuantur: quã ob cauſam in nominu formis, fœ[mi]ninas (quarũ maſculinæ vſitatæ eſſent) ſtudio om[isi]mus.

DE NVMERO.

NVmeros totidem quot Hebræi & Græci (nimirũ Singularem, Dualem & Pluralem) habent: ſed Dualem, cum Hebræis, in illis tantùm quæ bina produxit natura, vt יַד Manus, יְדַיִן, Duæ manus: vel ratio intelligit, vt שְׁנָא, Annus, שְׁנָתַיִן, Biennium: vel ars fingit, vt מֹוזְנַיִן, רְחַיִן, &c.

De ſingularis autem numeri terminatione in vtroque genere, paulo antè dictum eſt. Dualis terminatio in vtroque eſt יִן præeunte pathach: hoc tamen diſcernũtur genera, quòd fœmininum, pathach iſtud literæ ת aſcititiæ ſubiicit, vt in שְׁנָתַיִן: maſculinum verò, poſtremæ literæ ſui ſingularis, vt in שׁוֹקַיִן. Pluralis terminatio maſculini quidem in ן præeunte chirik longo, vt מַלְכִין: fœminini verò, in ן, præeunte kametz, vt שְׁנָן.

Quanquam hæ generum & numerorum terminationes, vel propter emphaſin, vel propter conſtructionem ſeparatam (vt ſuis locis oſtendetur) variantur.

Porro emphaſis (quam ſubiũctione literæ א exprimi diximus) in maſculino quidem ſingulari, kametz ante ſe requirit ſub vltima litera ſimplicis formæ, vt à מלך, מַלְכָא, & ab אַלְפָן, אַלְפָנָא, in plurali verò, abiecto nun ſub iod, altera pluralis formatiua litera, kamets requirit præcedente pathach, vt à מַלְכִין, מַלְכַיָא. At in fœminino ſingulari, quòd in א terminabatur, ipſum א vitandi concurſus cauſa mutat in ת, cui ſubiicit kametz, vt à חָכְמָא, fit חָכְמְתָא: in eo verò fœminino quòd in vocali longa ſchurek vel chirik terminatur, aſciſcitur ת cum kametz, præeunte ſcheua. vt à מַלְכוּ fit מַלְכוּתָא, & à גָּלִי, גָּלִיתָא. Quòd ſi loco ſcheua ante ת ſubſtituas kametz, habebis

habebis fœmininum plurale emphaticum, vt חָכְמָתָא, Ipſæ ſapientiæ.

DE CASV.

NVlla in ipſis nominibus variatio eſt qua caſus inter ſe diſcerni poſſint, ſed eadem omnium caſuũ puncta ſunt & terminatio. Diſcernuntur autem (ſicut & apud Hebræos) articulis præpoſitis, præſertim quatuor caſus, apud Chaldæos, videlicet Genitiuus, Datiuus, Accuſatiuus, & Ablatiuus. Nominatiuus enim & Vocatiuus nullum articulum præpoſitum habent: Genitiui autem articulus eſt דְ, Datiui לְ, Accuſatiui יַת, Ablatiui מִן, qui omnes præter יַת cum nomine in vnam dictionem coaleſcunt: Syri verò Chaldæo Accuſatiui articulo non vtuntur, ſed eius loco datiui articulum vſurpant.

Inflexio nominis per caſus.

Maſc. ſing.

מַלְכָא
דְמַלְכָא
לְמַלְכָא
יַת מַלְכָא. Syrè לְמַלְכָא
מַלְכָא
מְמַלְכָא

Plur.

מַלְכַיָא
דְמַלְכַיָא
לְמַלְכַיָא
יַת מַלְכַיָא. Syrè לְמַלְכַיָא.
מַלְכַיָא

מִמַּלְכַּיָא

Fœm.ſing.

חָכְמְתָא
דְחָכְמְתָא
לְחָכְמְתָא
יַת חָכְמְתָא. Syrè לְחָכְמְתָא.
חָכְמְתָא
מֵחָכְמְתָא

Plur.

חָכְמָתָא
דְחָכְמָתָא
לְחָכְמָתָא
יַת חָכְמָתָא. Syrè לְחָכְמָתָא.
חָכְמָתָא
מֵחָכְמָתָא

Dualis.

שׁוֹקַיִן
דְשׁוֹקַיִן
לְשׁוֹקַיִן
יַת שׁוֹקַיִן Syrè .לְשׁוֹקַיִן.
שׁוֹקַיִן
מְשׁוֹקַיִן

Fœm.

שְׁנָתַיִן
דִשְׁנָתַיִן
לִשְׁנָתַיִן
יַת שְׁנָתַיִן. Syrè לִשְׁנָתַיִן
שְׁנָתַיִן
מִשְׁנָתַיִן

Quæ aliter in vtroque genere inflectűtur, irregularia ſunt:cuiuſmodı multa reperies (ſicut & apud Hebræos)quæ in ſingulari vnius ſunt generis,in plurali verò alterius.

DE PRONOMINE.

PRonomen, quia ſicut Nomen numeros & genera diſtincta admittit, ſub Nomine comprehendere voluì: quanuis in eo à Nomine differat, quòd perſonas diſtinctas habet, & quòd in obliquis caſibus recti ſubſtantiam non ſeruat. Diſtribuitur autem Pronomen in ſeparatum, & in affixum. ſeparatum voco quod per ſe dictionem efficit.

Huius quædam perſonas, numeros & genera diſtincta habent: quædam verò numeros & genera, nõ autem perſonas: quædam genera tãtùm: quædam denique indefinita prorſus ſunt.

DE SEPARATIS

1. Generis.

PRimæ perſonæ pronomen eſt אֲנָא, Ego, vtrique generi commune: Secũdæ אַנְתְּ vel אַתְּ, quod Chaldæis quidem ſimiliter commune eſt maſculino & fœminino, Syris verò tantùm maſculino. Nam in fœminino habet אַנְתִּי, Tu.

Tertiæ perſonæ Chaldæis, ſicut & Hebræis, הוּא in maſculino, Ille, & הִיא in fœminino, Illa. At Syri habent in maſculino הוּ vel הֲו, in fœminino verò הִי vel חַי, vel הִי.

I. Perſonæ pronominis inflexio.

Sing.

אֲנָא, Ego.

דִּירִי, vel דִּילִי, Mei, &c.

לִי

יָתִי. Syrè לִי.

מִנִּי. Syrè מֵנִי.

Plur.

נַחְנָא vel אֲנַחְנָא.

vel אֲנַן. Syrè חֲנַן.

דִילַן vel דִירַן.

לַנָא לַן

יָתַן vel, יָתַנָא. Syrè לַן.

מִנַן vel מִנַנָא. Syrè מִנַן.

I I. Perſona.

Maſc. ſing.

אַתְּ vel אַנְתְּ, Tu.

דִילָךְ vel דִירָךְ, Tui &c.

לָךְ

יָתָךְ. Syrè לָךְ

מִנָךְ. Syrè מִנָךְ

Plur.

אַתּוּן vel אַנְתּוּן

דִילְכוֹן vel דִירְכוֹן. Syrè דִירְכוּן

vel דִילְכוּן.

לְכוֹן. Syrè לְכוּן

מִנְכוֹן. Syrè מִנְכוּן.

Fœm. ſing.

אַתְּ vel אַנְתְּ vt maſc.

Syrè אַנְתִּי.

דִילָךְ vel דִירָךְ.

Syrè דִילְכִי.

לָךְ. Syrè לְכִי vel לֵכִי.

vel לֵיכִי.

יָתֵךְ vel לֵךְ. Syrè לְכִי

מִנֵךְ. Syrè מִנְכִי vel מִנֵיכִי.

Plur.

אַתֵּן vel אַנְתֵּן

דִידְכֵן vel דִילְכֵן

לְכֵן

יָתְכֵן. Syrè לְכֵן.

מִנְכֵן. Syrè מַנְכֵן vel מַנְכֵי.

III. Perſona.

Sing.maſc.

הוּא. Syrè הו vel הֻו

vel הֻו

דִידֵה vel דִילֵה

לֵה

יָתֵה. Syrè לֵה

מִנֵּה. Syre מַנֵּה.

Plur.

אִנּוּן vel הִנּוּן. Syrè הֲנוּן.

דִידְהוֹן vel דִילְהוֹן. Syrè דִילְהוֹן.

לְהוֹן, interdum paraphraſt.

לְהוֹם, vt Iob. 42.

Syrè אֲנוּן vel לְהוֹן.

יָתְהוֹן vel הִמּוֹן vel הִמּוֹ. Syrè אֲנוּן.

מִנְּהוֹן. Syrè מַנְהוֹן & מַנְיְהוֹן.

Fœm. ſing.

הִיא. Syrè הִי vel הֲי

vel הֲי

דִידָהּ vel דִילָהּ

לַהּ

יָתַהּ. Syrè לָהּ.

מִנַּהּ. Syrè מַנַּהּ.

Plur.

אִנִּין, vel הִנִּין. Syrè אִנִּין

vel הֲנִין

vel הֲנִין

דִירְהֵן vel דִילְהֵן

לְהֵן. Syrè etiam לְאַנֵּין.
יָתְהֵן. Syrè לְהֵן,vel לְאַנֵּין.
מִנְּהֵן. Syrè מִנְּהֵן.

2. Generis ſeparata.

Maſc.ſing.

רֵן,vel הָדֵן,vel דְּכֵן
vel רְכִי,vel הָדֵי
hic vel iſte.

Plur.

הָנֵּי. Syrè אִילֵּין
vel אִלֵּךְ etiam Chald.

Fœm.ſing.

רָא,vel הָדָא,vel רְנָא,vel דֵךְ,vel דָךְ reſpon-
det Hebræo זֹאת.

Plur.

רְנָן,vel הָנֵין

3. Generis.

Maſc.

אֵידֵן reſpondet Hebræo אֵיזֶה.

Fœm.

אֵידָא reſpondet Hebræo אֵיזוֹ.

4. Generis.

מַן reſpondet Heb.מִי tam maſc. quàm fœm.vtriuſque generis & omnium caſuum.

DE AFFIXIS PRO-
nominibus.

Affixum pronomen eſt quod per ſe non conſtat, ſed alii dictioni in fine adhæret, & cum ea componitur: cōſtátque vna vel pluribus literis in hac dictione חָכְנוּ cōprehenſis,quas certæ vocales cōiunctæ

dictionibus quibuſcum cõponuntur,ſeu vincula quædam,hac ratione colligant.

1. *Perſona.*

Sing.

Iod ſolum aut cum נ coniunctum,aut denique Syrís geminatum iod cum interpoſito נ,primæ perſonæ ſingulare pronomẽ affixum efficit,vt מַלְכִּי,Rex meus.כְּתַבַנִי, Scripſit me.פְּרוּקַיְנִי,Libera me.

Plurale.

Nun vel ſolum,vel ſequente א efficit primam perſonam pluralem,vt מַלְכַּן.Rex noſter. רוּחַן,Spiritus noſter. כְּתַבְתָּנָא,Scripſiſti nos כְּתַבְתַּן,Scripſiſti nos.

2. *Perſona.*

Sing.

Caph ſolùm, vel cum nun præcedente, ſecundam perſonam ſingularem efficit,præeunte quidem kametz, maſculinam,præeunte verò zere,fœmininam:Syris verò etiam ſequente iod, vt מַלְכָּךְ ,מַלְכֵּךְ ,מַלְכֵּכִי, Rex tuus. יִכְתְּבוּנְּכִי,יִכְתְּבוּנֵּךְ,יִכְתְּבוּנָּךְ,Scribent te.

Plur.

כוֹן,Syrè verò כוּן,efficit ſecundam pluralem maſculinam,vt מַלְכְּכוֹן,Syrè מַלְכְּכוּן,Rex veſter. כְּתַבְכוֹן,Syrè כְּתַבְכוּן,Scripſit vos. At כֵן,Syrè verò כֵין ſecundam pluralem fœmininam,vt מַלְכְּכֵן,Syrè מַלְכְּכֵין, Rex veſter. כְּתַבְכֵן. Syrè כְּתַבְכֵין,Scripſit vos.

3. *Perſona.*

Sing.

ה cum mappik præeunte zere,& Syrè etiam וּהִי, item והִי,& וי,& Syrè וְהִי vel יְהִי,præeunte pathach vel kametz,

efficiunt affixum tertiæ ſingularis maſculinæ, vt מַלְכֵּה, Rex eius. אֲבוּהִי, Pater eius. עַבְדוֹהִי, vel עַבְדוֹי. Syrè עַבְדַוְהִי, Serui eius. קְטַלְתּוּנִיהִי, Interemiſtis eum.

Plur.

הוֹן & paraphraſticè interdum הוֹם, Syrè הוּן, & נוּן tertiam pluralem maſculinam efficiunt, vt מַלְכְּהוֹן, Syrè, מַלְכְּהוּן, Rex eorum. אֲבוּהוֹם, Pater eorum, כְּתַבְתְּנוּן, Scripſiſti eos.

3. Fœm. ſing.

הּ cum mappiκ præeunte κametz vel pathach, & ה cum κametz & ſine mappiκ, ſequente א protractiuo, vel etiam ſine eo, efficit tertiam ſingularem fœmininam, vt מַלְכַּהּ, Rex eius. רַגְלַהּ, Pes eius. אֲבוּהָא, Pater eius. כַּתְבוּהָ, Scripſerunt eam.

Plur.

הֵן & נֵן tertiam pluralem fœmininam efficiunt, vt מַלְכְּהֵן, Rex earum, כַּתְבִנֵּן, Scripſit eas.

DE DICTIONE.

De Aduerbio, Præpoſitione & Coniunctione, quæ ſub dictione comprehenduntur: quia nec genera, nec numeros, nec caſus, nec perſonas recipiunt, non eſt cur ſeorſim in Grammatica tractemus. Significatio autem illorum partim in lexicis traditur, partim verò à nobis ſuprà ſparſim explicata eſt. Hactenus itaque de etymologia. Supereſt vt de Syntaxi, quantum ad præſens inſtitutum requiritur, breuiter agamus.

DE SYNTAXI.

Syntaxin vocamus partiũ orationis inter ſeſe legitimam connexionem ac cõpoſitionẽ. Ea autem duplex eſt: dictionis, quæ & coniuncta: vel ſenſus, quæ & ſeparata vocari poteſt.

Dictionis ſiue coniuncta ſyntaxis eſt, per quam duæ vel plures orationis partes in vnam dictionem coaleſcunt.

Sunt autem partes illæ, quarum, vt minus principalium, ad principales acceſſione hæc ſyntaxis fit, Pronomen, Aduerbium, Præpoſitio, Coniunctio. ex quibus Pronomen ſemper in fine, reliqua verò ſemper in principio componuntur & coaleſcunt. Porro partes orationis cum quibus Pronomen ita componitur, ſunt, Verbum, Nomen, Aduerbium & Præpoſitio, quibus, præeuntium quarundam vocalium adminiculo (vt exempla docent) ceu vinculis colligatur.

DE COMPOSITIONE affixi pronominis cum verbo perfecto.

Affixum ſingulare primæ perſonæ, quod communis generis eſt, ac tantùm cum ſecunda & tertia perſona componitur.

Præteritum.

כְּתַב.

Maſc.ſing.

3 כְּתַבַנִי

2 כְּתַבְתַּנִי

Plur.

3 כַּתְבוּנִי

2 כְּתַבְתּוּנִי אוֹ כְּתַבְתּוּנַנִי.

Fœm.ſing.

כְּתְבַת

3 כְּתַבְתַּנִי

2 כְּתַבְתַּנִי

Plur.

3 כַּתְבוּנִי

2 כְּתַבְתּוּנִי אוֹ כְּתַבְתּוּנַנִי

Participium. I.

כָּתֵב

Maſc.ſing.

כָּתְבִי

Plur.

כָּתְבֵי

Fœm.ſing.

כָּתְבָא

כָּתְבָתִי

Plur.

כָּתְבָתַי

Participium I I.

כְּתִיב

Maſc.ſing.

כְּתִיבִי

Plur.

כְּתִיבַי

Fœm.ſing.

כְּתִיבָא

כְּתִיבָתִי

Plur.

כְּתִיבָתַי

Infinitiuus.

מִכְתַּב

מִכְתְּבִי אוֹ מִכְתְּבֵנִי

Imperatiuus.

כְּתֹב

Maſc.ſing.

כְּתֻבְנִי. Syrè,vt פְּרֻקֵינִי,Matth.14.

Plur.

כְּתֻבוּנִי. Syrè,vt שׁוּמְעוּנִי,Act.15.

Fœm.ſing.

כְּתֻבִי

כְּתֻבִינִי

Plurale ſemper affixo caret.

Futurum.

תִּכְתֹּב

Maſc.ſing.

2 תִּכְתְּבִנַּנִי

3 יִכְתְּבִנַּנִי

Plur.

2 תִּכְתְּבִנַּן

3 יִכְתְּבִנַּן

Fœm.ſing.

תִּכְתְּבִין

2 תִּכְתְּבִינַנִי

3 תִּכְתְּבִינַנִי

Plurale ſemper affixo caret.

Affixum maſculinum primæ perſonæ,plurale.

Præteritum.

כְּתַב

Maſc.ſing.

3 כַּתְבַנָא

2 כְּתַבְתָּנָא אוֹ כְּתַבְתָּנָן

Plur.

3 כְּתַבוּנָא אוֹ כְּתַבוּנָא

2 כְּתַבְתוּנָא אוֹ כְּתַבְתוּנָנָא

Fœm. ſing.

כְּתַבַת.

3 כְּתַבְתָנָא אוֹ כְּתַבְתָנָן

2 כְּתַבְתָּנָא אוֹ כְּתַבְתָנָן

Plur.

3 כְּתַבוּנָא אוֹ כַּתְבוּנָא

2 כְּתַבְתוּנָא אוֹ כְּתַבְתוּנָנָא

Participium I.

כָּתֵב

Maſc. ſing.

כָּתְבָן אוֹ כָּתְבִנוּן

Plur.

כָּתְבִינָן

Fœm. ſing.

כָּתְבָא

כָּתְבָתָן

Plur.

כָּתְבָתָן

Participium I I.

כְּתִיב

Maſc. ſing.

כְּתִיבְנוּן

Plur.

כְּתִיבִינוּן

Fœm. ſing.

כְּתִיבָא

כְּתִיבְתָן. Syrè כְּתִיבְתָנָא

Plur.

כְּתִיבַתָן. Syrè כְּתִיבַתָנָא

Infinitiuus.

מִכְתַּב

מִכְתְּבָנָא או מִכְתְּבִנְנָא

Syrè מִכְתְּבָן

Imperatiuus.

כְּתֻב

Maſc.ſing.

כְּתֻבְנָא

Plur.

כְּתֻבְנָנָא או כְּתֻבוּנָנָא

Fœm.ſing.

כְּתֻבִי

כְּתֻבְנָא

Futurum.

תִּכְתֻּב

Sing.maſc.

2 תִּכְתְּבִנְנָא. Syrè תִּכְתְּבִנָּן

3 יִכְתְּבִנְנָא. Syrè יִכְתְּבִנָּן

Plur.

2 תִּכְתְּבוּנָנָא } Syrè נָן
3 יִכְתְּבוּנָנָא }

Fœm.ſing.

תִּכְתְּבִין

2 תִּכְתְּבִינָנָא

3 תִּכְתְּבִנְנָא

Syrè in vtraque תִּכְתְּבִינָן.

Plur.affixo caret.

Affixum maſculinum ſecundæ perſonæ, ſingulare.

Hoc affixum cum verbo ſecundæ perſonæ non componitur, ſicut nec affixum primæ perſonæ cum verbo

ciuſdem perſonæ.

Maſc.ſing.

כְּתַב

3 כַּתְבַךְ

1 כְּתַבְתַךְ

Plur.

3 כַּתְבוּךְ

1 כְּתַבְנוּךְ

Fœmininum hîc non componitur in ſingulari, & in plurali ſimile eſt maſculino.

Participium I.

כַּתְבַ

Maſc.ſing.

כַּתְבַךְ

Plur.

כַּתְבַיךְ

Reperitur tamen plerunque ſine Iod expreſſo, & Syrè etiam legitur

כַּתְבַיךְ

Fœm.ſing.

כַּתְבַתְךְ או כַּתְבְתֵךְ

Plur.

כַּתְבָתַיִךְ

Participium 2.

כְּתִיבַ

Maſc.ſing.

כְּתִיבַךְ

Plur.

כְּתִיבַיךְ etiam Syrè. כְּתִיבָךְ

Fœm.ſing.

כְּתִיבָא

כְּתִיבְתַּךְ או כְּתִיבְתָךְ

Plur.

כְּתִיבָתָיִךְ. Syrè etiam כְּתִיבָתַיִךְ

Infinitiuus.

מִכְתַּב

מִכְתְּבָךְ

Futurum.

אֶכְתֹּב

Maſc.ſing.

1 אֶכְתְּבִנָּךְ

3 יִכְתְּבִנָּךְ

Plur.

1 נִכְתְּבִנָּךְ

3 יִכְתְּבוּנָּךְ

Fœm.ſing.

תִּכְתֹּב. Syrè תִּכְתְּבִי

תִּכְתְּבִינָּךְ

Plur.caret.

Affixum maſculinum ſecundæ perſonæ, plurale.

Præteritum.

כְּתַב

Maſc.ſing.

3 כְּתַבְכוֹן. Syrè כון

1 כְּתַבְתְּכוֹן interdum כְּתַבְתִּיכוֹן. Syrè כון.

Plur.

3 כְּתַבוּנְכוֹן. Syrè נְכוֹן.

1 כְּתַבוּנוּכוֹן. Syrè כון

Fœm. ſing.

כְּתְבַת

3 כון Syrè .כְּתַבְתְּכוֹן

Plur

3 נכון Syrè .כְּתְבוּנְכוֹן

Participium I.

כָּתֵב

Sing.maſc.

כון Syrè .כָּתְבְכוֹן

Plur.

כִּיכון Syrè .כָּתְבִיכוֹן

Fœm.ſing.

כָּתְבָא

כון Syrè .כָּתְבַתְכוֹן

Plur.

כון Syrè .כָּתְבָתְכוֹן

Participium II.

כְּתִיב

Sing.maſc.

כון Syrè .כְּתִיבְכוֹן

Plur.

כִּיכון Syrè .כְּתִיבִיכוֹן

Fœm.ſing.

כְּתִיבָא

כון Syrè .כְּתִיבַתְכוֹן

Plur.

כון Syrè .כְּתִיבָתְכוֹן

Infinitiuus.

מִכְתַב

כון Syrè .מִכְתַבְכוֹן

Futurum.

אֶכְתֹב

Maſc.ſing.

1 אֶכְתְּבִכּוֹן } Syrè כון
3 יִכְתְּבִכּוֹן }

Aliquando etiam vt

יִכְתְּבִנְכּוֹן. Syrè נְכוֹן

Plur.

1 נִכְתְּבִכּוֹן } Syrè כון
3 יִכְתְּבוּנְכּוֹן }

Fœm.ſing.

תִּכְתְּבִנְכּוֹן & תִּכְתְּבִכּוֹן. Syrè כון

Affixum maſculinum tertiæ perſonæ, ſingulare.

Præteritum.

כְּתַב

Sing.maſc.

3 כַּתְבֵהּ
2 כְּתַבְתָּהּ
1 כְּתַבְתָּהּ

Plur.

3 כַּתְבוּהִי או כְּתַבוּהִי

præſertim Syrè

2 כְּתַבְתּוּנֵהּ } Syrè נִיהִי
1 כְּתַבְנוּהִי }

Fœm.ſing.

כִּתְבַת

3 כְּתַבְתֵּהּ
2 כְּתַבְתֵּהּ. Syrè כְּתַבְתִּינֵהּ

Plur.

3 כַּתְבוּהִי או כְּתַבוּהִי
2 כְּתַבְתּוּנֵהּ. Syrè נִיהִי

Participium I.

כַּתֵב

Maſc. ſing.

כָּתְבִַה

Plur.

כָּתְבִינַה

Fœm.ſing.

כָּתְבָא

כָּתְבְתַה

Plur.

כָּתְבָתַה. Syrè בַיְתַה

Participium I I.

כְּתִיב

Maſc.ſing.

כְּתִיבַה

Plur.

כְּתִיבִינָה

Fœm. ſing.

כְּתִיבָא.

כְּתִיבְתַה

Plur.

כְּתִיבָתַה. Syrè בַיְתַה

Infinitiuus.

מִכְתַב

מִכְתְּבַה או מִכְתְּבַנַה או מִכְתְּבוּתִי

Syrè בַוְהִי

Imperatiuus.

כְּתֹב

Maſc.ſing.

כְּתֻבַה או כְּתֻבְנַה. Syrè כְּתֻבִיהִי

Plur.

כְּתֻבוּהוּ. Syrè שׁוּלְחוּהִי

Fœm. ſing.

כתבי

כתביהו

Futurum.

אכתב

ſing. maſc.

1 אכתבנה
2 תכתבנה } Syrè ביותי
3 יכתבנה

Plur.

1 נכתבנה. Syrè ביותי

2 תכתבונה
3 יכתבונה } Syrè בוניתי

Fœm. ſing.

תכתבין

2 תכתבינה

3 תכתבנה. Syrè בינה

Plur. caret.

Affixum maſculinum tertiæ perſonæ, plurale.

Præteritum.

כתב

Maſc. ſing.

3 כתבנון
2 כתבתנון
1 כתבתנון

Plur.

3 כתבונון או כתבונון
2 כתבתונון
1 כתבנונון

Fœm. ſing.

כתבת

3 כְּתַבְתְּנוּן
2 כְּתַבְתְּנוּן

Plur.

3 כְּתַבוּנוּן או כְּתַבוּנוּן
2 כְּתַבְתּוּנוּן

Participium I.

כָּתֵב

Maſc.ſing.

כָּתְבִנוּן

Plur.

כָּתְבִינוּן

Fœm. ſing.

כָּתְבָא

כָּתְבַתְּהוֹן. Syrè הון

Plur.

כָּתְבָתְהוֹן. Syrè הון

Participium I I.

כְּתִיב

Maſc.ſing.

כְּתִיבְנוּן

Plur.

כְּתִיבִינוּן

Fœm.ſing.

כְּתִיבָא

כְּתִיבַתְּהוֹן. Syrè הון

Plur.

כְּתִיבָתְהֶן. Syrè הון

Infinitiuus.

מִכְתַּב

מִכְתְּבִנוּן או מִכְתַּבְהֶן. Syrè הון

Imperatiuus.

כְּתֹב

Sing.maſc.

כתבנון או כתבנון

Plur.

כתבינון

Fœm.ſing.

כתבי

כתבינון

Futurum.

אכתב

Sing.maſc.

1 אכתבנון
2 תכתבנון
3 יכתבנון

Plur.

1 נכתבנון
2 תכתבונון
3 יכתבונון.& interdum יכתבונונון

Fœm.ſing.

2 תכתבינון
3 תכתבינון

Affixum fœmininum ſecundæ perſonæ, ſingulare.

Præteritum.

כתב

Sing.maſc.

3 כתבך
2 כתבתיך. Syrè תיכי

Plur

3 כתבוך או כתבוך
1 כתבנוך. Syrè נוכי

Fœm.ſing.

כתבת

3 כתבתך

Plur.

3 כַּתְבוּךְ אוֹ כְּתַבוּךְ

Participium I.

כָּתַב

Sing.Maſc.

כַּתְבַּךְ. Syrè כְּתָבְכִי

Plur.

כַּתְבִיךְ. Syrè נַיְכִי

Fœm.ſing.

כָּתְבָא

כַּתְבַתַךְ. Syrè תַּבִי

Plur.

כַּתְבָתַיךְ. Syrè תַיְכִי

Participium 2.

כְּתִיב

Sing.maſc.

כְּתִיבַךְ. Syrè בַבִי

Plur.

כְּתִיבַיךְ. Syrè כַיְכִי

Fœm.ſing.

כְּתִיבָא

כְּתִיבְתַךְ. Syrè תַבִי

Plur.

כְּתִיבָתַךְ. Syrè תַיְכִי

Infinitiuus.

מִכְתַב

מִכְתְּבַךְ. Syrè בַבִי

Futurum.

אֶכְתֹּב

Maſc.ſing.

1 אֶכְתְּבִנַּךְ } Syrè נַכִי
3 יִכְתְּבִנַּךְ }

Plur.

1 נִכְתְּבִנָּךְ } Syrè נְכִי
3 יִכְתְּבוּנָּךְ }

Fœm.ſing.

3 תִכְתְּבִנָּךְ. Syrè בִינַכִי

Affixum fœmininum ſecundæ perſonæ, plurale.

Præteritum.

כְּתַב

Maſc.ſing.

3 כְתַבְכֵן
1 כְתַבְתִיכֵן

Plur.

3 כַּתְבוּנְכֵן. Syrè נְכֵן
1 כְתַבְנָכֵן

Fœm.ſing.

כִּתְבַת

3 כַּתְבַתְכֵן

Plur.

3 כַתְבוּנְכֵן. Syrè נְכֵן

Participium I.

כָּתֵב

Maſc.ſing.

כָּתְבְכֵן

Plur.

כָּתְבִינְכֵן

Fœm.ſing.

כָּתְבָא

כָּתְבַתְכֵן

Plur.

כָּתְבָתִיכֵן. Syrè תַיְכֵן

Participium I I.

כְּתִיב

Sing.maſc.

כְּתִיבְכֵן

Plur.

כְּתִיבִינְכֵן

Fœm.ſing.

כְּתִיבָא

כְּתִיבַתְכֵן

Plur.

כְּתִיבָתֵיכֵן. Syrè תֵיכֵן

Infinitiuus.

מִכְתַּב

מִכְתְּבִנְכֵן או מִכְתַּבְכֵן

Futurum.

אֶכְתּב

Maſc.ſing.

1 אֶכְתְּבֵכֵן

3 יִכְתְּבְכֵן

Plur.

1 נִכְתְּבְכֵן

3 יִכְתְּבוּנְכֵן. Syrè נְכֵן

Fœm. ſing.

תִּכְתְּבִין

3 תִּכְתְּבִינְכֵן. Syrè נְכֵן

Affixum fœmininum tertiæ perſonæ ſingulare.

Præteritum.

כְּתַב

Maſc.ſing.

3 כַּתְבָהּ

2 כְּתַבְתָּהּ

1 כְּתַבְתִּיהָ

Plur.

3 כְּתַבוּהָ אוֹ כַּתְבוּהָ

2 כְּתַבְתּוּנָּהּ

1 כְּתַבְנוּהָ

Fœm.ſing.

כִּתְבַת

3 כְּתַבְתָּהּ אוֹ כִּתְבַתָּהּ

2 כְּתַבְתְּיהָ Syrè .כְּתַבְתָּהּ

Plur·

3 כַּתְבוּהָ

2 כְּתַבְתּוּנָּהּ

Participium I.

כָּתֵב

Maſc. ſing.

כָּתְבָה

Plur.

כָּתְבִינָה

Fœm. ſing.

כָּתְבָא

כָּתְבָתָה

Plur.

כָּתְבָתָה

Participium I I.

כְּתִיב

Maſc.ſing.

כְּתִיבָה

Plur.

כְּתִיבִינָה

Fœm. ſing.

כְּתִיבָא

כתיבתה

Plur.

כתיבתה

Infinitiuus.

מכתב

מכתבה או מכתבנה

Imperatiuus.

כתב

Maſc. ſing.

כתבה. Syrè, vt Matth. 18, פסוקיה. & interdum Chald. כתבנה.

Plur.

כתבוה. Syrè כותבוה

Fœm. ſing.

כתבי

כתביה

Plur. caret.

Futurum.

אכתב

Maſc. ſing.

1 אכתבנה
2 תכתבנה } Syrè ביוה
3 יכתבנה

Plur.

1 נכתבנה. Syrè ביוה
2 תכתבונה } Syrè ניה
3 יכתבונה

Fœm, ſing.

תכתבין

2 תכתבינה
3 תכתבנה. Syrè בינה

Plurale caret.

Affixum fœmininum tertiæ perſonæ, plurale.

Præteritum.

כְּתַב

Maſc. ſing.

3 כַּתְבִינַּן
2 כְּתַבְתִּנַּן
1 כְּתַבְתִּנַּן

Plur.

3 כְּתַבוּנַּן
2 כְּתַבְתּוּנַּן
1 כְּתַבְנוּנַּן

Fœm. ſing.

כְּתְבַת

3 כְּתַבְתִּנַּן
2 .כְּתַבְתִּנַּן Syrè תִינַּן

Plur.

3 כַּתְבוּנַּן
2 כְּתַבְתּוּנַּן

Participium prius.

כָּתַב

Maſc. ſing.

כָּתְבִימַּן

Plur.

כָּתְבִינַּן

Fœm. ſing.

כָּתְבָא

כָּתְבַתַּן או כָּתְבַהַּן

Plur.

כָּתְבָתַן או כָּתְבַהַן

Participium I I.

כְּתִיב

Sing.maſc.

כְּתִיבִנָן

Plur.

כְּתִיבִינַן

Fœm.ſing.

כְּתִיבָא

כְּתִיבַתְּן או כַּתְּהֵן

Plur.

כְּתִיבָתַן או כְּתַּהֵן

Infinitiuus.

מִכְתַּב

מִכְתְּבִנַן או מִכְתַּבְהֵן

Jmperatiuus.

כְּתֹב

Sing.maſc.

כְּתְבִנַן

Plur.

כְּתְבוּנַן

Fœm.ſing.

כְּתְבִינַן

Futurum.

אֶכְתֹּב

ſing.maſc.

1 אֶכְתְּבִנַן
2 תִכְתְּבִנַן
3 יִכְתְּבִנַן

Plur.

1 נִכְתְּבִנַן
2 תִכְתְּבוּנַן } או נֵהֵן
3 יִכְתְּבוּנַן

Fœm.ſing.

תִּכְתְּבִין

2 תִּכְתְּבִינַן

3 תִּכְתְּבִנַּן· Syrè תִּכְתְּבִינַן

Plur.caret

Eadem ratione paſſiuum quoque huius, & duæ reliquæ coniugationes cum ſuis paſſiuis affixa recipiunt, ſeruata tamen ſemper ea punctorũ analogia quam ſingulæ coniugationes requirunt.

In omni autem infinitiuo, qui ante compoſitionẽ affixi in vau terminabatur, accedente affixo, ת quoque adiicitur in quacunque ſit coniugatione, vt in Syro infinitiuo paſſiuo coniugationis primæ.

מֶתְכְּתָבוּתֵהּ fit מֶתְכְּתָבוּ,

מֶתְכְּתָבוּתָךְ, מֶתְכְּתָבוּתְהוֹן

מֶתְכְּתָבוּתִי, מֶתְכְּתָבוּתְכוֹן

מֶתְכְּתָבוּתָן, &c.

Sic in ſecunda coniugatione tam Chaldæi quàm Syri ex מְכַתְּבוּ faciunt מְכַתְּבוּתֵהּ, מְכַתְּבוּתִי, &c. Ac in paſſiuo ex מֶתְכַּתְּבוּ,

מֶתְכַּתְּבוּתְהֵן, מֶתְכַּתְּבוּתְכֵן.

Et in tertia ex מַכְתְּבוּ.

מַכְתְּבוּתְהוֹן, מַכְתְּבוּתָן

מַכְתְּבוּתְכוֹן, &c,

Quæ compoſitionis ratio etiam in nominibus eiuſdem formæ ſeruatur, vt ſuo loco apparebit.

DE COMPOSITIONE affixi pronominis cum verbis imperfectis.

IMperfecta non alia ratione quàm perfecta, affixa admittunt, quod quidem attinet ad finẽ ipſorum, id eſt

ad vocales quæ affixa proximè præcedunt, vt in defectiuis, à נְפַק fit in infinitiuo מִפַּקְכוֹן, כְּפִקָה. Et in imperatiuo ex פוּק fit פּוּקָה, &c. In geminatis, in præterito ex רַק, דַּקוּהָ. In futuro יְדַקִּיהָ. Et in Præterito Aphel אַדֵּקְתָה: ac in infinitiuo מַדְקוּתָךְ.

In Quieſcentibus in prima, ex יְתַב in præterito Aphel אוֹתַבְתּוּנָן, אוֹתַבְתָּה, &c.

In Quieſcentibus in medio, ex קָם in infinitiuo Kal, מִקְמָן, מְקָמֵה: In præterito Pael קַמְקְמָן, קַמְקְמַה. Et in infinitiuo paſſiuo מִתְקַמְקָמוּתֵה. Et in præterito Aphel אֲקִימֵה, &c.

Quieſcentia autem in vltima, interdum tertiam radicalem (quæ ante compoſitionem quieſcebat) in compoſitione affixorum vel reſeruatam, vt in לְוָאוּהִי, כְּעַאוּנִי, vel mutatam in iod, vt in פַּצְיֵה, & פְּצִיתוּנֵה, mouēt, vt quieſcentia eſſe deſinant: proindéque perfectorum compoſitionem ſequantur: interdum verò eam literam vel prorſus abiiciunt, vt in קְרָה, & בְּנָהִי, vel quieſcentem ſeruant, vt in קְרָאהוּ, vel in iod quieſcens mutant vt חֲזֵיהָ, תְּאחִינִי, יִפְצִינִי, יְשָׁרְיהָ, &c. Ac tūc quoque cōpoſitionis ratio facilis eſt, ſi quieſcens litera ſuppleatur, mutato præcedente puncto breui in longum.

DE COMPOSITIONE ſeparatorum pronominum cum participio & reliquo etiam verbo more affixorum.

PRæter iam dictam affixorum pronominum cōpoſitionē alia quædā eſt peculiaris Syris & paraphraſtis vſitata, ſeparatorum pronominum cum verbis & participiis (dum pro verbis vſurpantur) compoſitio, per quā oratio compendioſior redditur, & participia quæ natu-

ra ſua indefinitæ perſonæ ſunt, definita fiunt. Atque hæc etiam cauſa eſt cur participia huiuſmodi compoſitionem in prima tantùm & ſecunda perſona admittant, in tertia verò minimè, quòd per ſe indefinita ſit.

Verbi Præteritum.

vt רַגְּתַנִי, Luc.22.pro רַגַּת אֲנָא.

Imperatiuus.

vt, הֲוֵיתוּן, quod paſſim in N. Teſtam. occurrit, pro הֲווּ אַתּוּן.

Futurum.

vt, אֲסַבֵּינָא, Chabacuc 2. pro אֲסַבֵּא אֲנָא, & תִתְבְּעִיתוּ, Eſaiæ 22.pro תִתְבְּעוּ אַתּוּן.

Participium I.

כָּתְבְנָא pro כָּתֵב אֲנָא.

Sic בָּעֵנָא, Rom.12, pro בָּעֵא אֲנָא.

Et צָבֵינָא, Iob.34. pro צָבֵא אֲנָא.

Et כָּתְבִינַן pro כָּתְבִין חֲנַן.

Sic צָבֵינַן, Matth.12.pro צָבֵין חֲנַן.

2. *Perſonæ.*

כָּתְבַת pro כָּתֵב אַתְּ.

כָּתְבִיתוּן pro כָּתְבִין אַתּוּן.

Sic מְבָרְכַתְּ, Num.23.pro מְבָרֵךְ אַתְּ.

מַשְׁקַתְּ, Deut.2, pro מַשְׁקֵא אַתְּ.

Et צָבֵיתוּן, Matth.7.pro צָבֵין אַתּוּן.

Et in fœm.

כָּתְבַתִּי pro כָּתְבָא אַנְתִּי.

Sic יָדְעַתִּי, Luc.9.pro יָדְעָא אַנְתִּי.

Et יָצְפַתִּי, Luc.10, pro יָצְפָא אַנְתִּי.

Participium II.

כְּתִיבְנָא pro כְּתִיב אֲנָא.

Sic גְנִיבְנָא, Geneſ.40, pro גְנִיב אֲנָא.
גְנִידְנָא, Iob. 6. pro גְנִיד אֲנָא.
Sic כְּתִיבִנַן pro כְּתִיבִין אֲנַן.

2. *Perſona.*

כְּתִיבַתְּ pro כְּתִיב אַתְּ.
כְּתִיבִיתוּן pro כְּתִיבִין אַתּוּן.
Sic אֲלִיצִיתוּן, 2. Cor. 6. pro אֲלִיצִין אַתּוּן.

Fœm.

כְּתִיבַתִּי pro כְּתִיבָא אַנְתִּי.
Sic רְהִיבַתִּי, Luc 10. pro רְהִיבָא אַנְתִּי.

DE COMPOSITIONE affixi pronominis cum nomine.

IN compoſit'one affixorum, nomina illa retinent pūcta quæ cum lit ra emphatica habebant: ideóque ſingulis nominū nudis formis emphaticam adiecimus, quo facilius, qua ratione ſingulæ affixa admitterent, intelligeretur. Quærēda nāque ſemper eſt illius nominis quod eſt cum affixis componendū, non nuda forma, ſed illa quam cum litera emphatica aſſumit: ſublata tamē litera quæ eſt emphaſεως nota, vt מַלְךְ quod in forma emphatica eſt מַלְכָּא, cum affixis ita componitur,

Maſc. ſing.
מַלְכָּא cum affixis maſculinis
Sing.

1 מַלְכִּי
2 מַלְכָּךְ
3 מַלְכֵּהּ

Plur.

1 מַלְכָּנָא. Syrè מַלְכַּן

מלכון

2 מַלְכְּכוֹן. Syrè מַלְכְּכוּן
3 מַלְכְּהוֹן. Syrè מַלְכְּהוּן

Plurale

מַלְכַיָא cum affixis.

Sing.

1 מַלְכַי
2 מַלְכָיךְ
3 מַלְכוֹהִי או מַלְכוֹי

Syrè מַלְכַוְהִי.

Plur.

1 מַלְכֵינָא או מַלְכַיְנָן.

Syrè מַלְכַין או מַלְכַיְנָן .

2 מַלְכֵיכוֹן. Syrè vt פַּגְרַיְכוּן, Rom.8.
3 מַלְכֵיהוֹן. Syrè מַלְכַיְהוּן

מַלְכָא cum affixis fœmininis.

Sing.

1 מַלְכִי
2 מַלְכֵּךְ

Syrè vt מַלְכֵּכִי יוֹמַיְכִי, Luc.19.

3 מַלְכַּהּ

Plur.

1 מַלְכְּנָא. Syrè מַלְכַּן
2 מַלְכְּכֵן
3 מַלְכְּהֵן

מַלְכַיָא cum

Sing.

1 מַלְכַי
2 מַלְכֵיכִי או מַלְכַיִךְ
3 מַלְכַהּ. Syrè מַלְכֵיהָ.

Plur.

1 מַלְכֵינָא או מַלְכַיְנַן.

Syrè מַלְכַין או מַלְכַיְנָן.

2 מַלְכֵיכֵן. Syrè מַלְכַיְכֵן
3 מַלְכֵיהֵן. Syrè מַלְכַיְהֵן

Fœm.ſing.

מַלְכְתָא cum affixis maſculinis

Sing.

1 מַלְכְתִי
2 מַלְכְתָךְ
3 מַלְכְתֵהּ

Plur.

1 מַלְכְתַנָא. Syrè מַלְכְתָן
2 מַלְכַתְכוֹן. Syrè כוּן
3 מַלְכַתְהוֹן. Syrè הוּן

Plur.

מַלְכָתָא cum

Sing.

1 מַלְכָתִי
2 מַלְכָתָךְ
3 מַלְכָתֵהּ.

Plur.

1 מַלְכָתָנָא. Syrè מַלְכָתָן & תָּין
2 מַלְכָתְכוֹן. Syrè כוּן
3 מַלְכָתְהוֹן. Syrè הוּן

מַלְכְתָא cum affixis fœmininis.

Sing.

1 מַלְכְתִי
2 מַלְכְתֵךְ. Syrè מַלְכְתֵכִי
3 מַלְכְתָהּ

Plur.

1 מַלְכְתָנָא. Syrè מַלְכְתָן
2 מַלְכַתְכֵן
3 מַלְכַתְהֵן.

Plur.

מַלְכָתָא cum

Sing.

1 מַלְכְּתִי
2 מַלְכְּתָךְ. Syrè תִיכִי
3 מַלְכְּתֵהּ

Plur.

1 מַלְכְּתָנָא. Syrè מַלְכְּתַן
2 מַלְכְּתֵיכֵן
3 מַלְכְּתֵיהֵן

Hanc rationem ſequuntur etiam imperfectorum ordinum nomina, exceptis quibuſdam quieſcentibus in tertia radicali, quæ ante affixa ſchurek loco tertiæ radicalis aſſumunt. vt in אַב quod emphaticum eſt אַבָּא, cũ affixis autem vt ſequitur.

Maſc. ſing.

אַבָּא cum affixis maſculinis.

Sing.

1 אֲבִי
2 אֲבוּךְ
3 אֲבוּהִי

Plur.

1 אֲבוּנָא. Syrè אֲבוּנַן & אֲבוּן
2 אֲבוּכוֹן. Syrè כוּן
3 אֲבוּהוֹן. Syrè הוּן

Plur.

אֲבָהָתָא cum affixis.

Sing.

1 אֲבָהָתִי
2 אֲבָהָתָךְ
3 אֲבָהָתֵהּ

Plur.

1 אֲבָהָתָנָא. Syrè אֲבָהָתַן & תַין
2 אֲבָהָתֵיכוֹן. Syrè כוּן
3 אֲבָהָתֵיהוֹן. Syrè הוּן

אֲבָא cum affixis
fœmininis.

Sing.

1 אֲבִי
2 אֲבוּךְ. Syrè אֲבוּכִי
3 אֲבוּהַ

Plur.

1 אֲבוּנָא. Syrè אֲבוּנָן & אֲבוּן.
2 אֲבוּכֵן
3 אֲבוּהֵן

Plur.

אֲבָהָתָא cum

Sing.

1 אֲבָהָתַי
2 אֲבָהָתַיךְ. Syrè תַיְכִי
3 אֲבָהָתָה

Plur.

1 אֲבָהָתַנָא. Syrè תַן או תַין
2 אֲבָהָתַיכֵן
3 אֲבָהָתַיהֵן

Solent etiam Syri in plurali huius nominis maſculinam formam interdum ſeruare hoc modo,

אֲבָהַיָא maſcul. plurale cum affixis
maſcul.

Sing.

1 אֲבָהַי
2 אֲבָהַיךְ
3 אֲבָהַיְהִי

Plur.

1 אֲבָהַין
2 אֲבָהַיְכוֹן
3 אֲבָהַיְהוֹן

Cum affixis fœmininis.

Sing.

1 אֲבָהִי
2 אֲבָהַיְכִי
3 אֲבָהַיְהָ

Plur.

1 אֲבָהַין
2 אֲבָהַיְכֵן
3 אֲבָהַיְהֵן

Sic אַח quod emphaticum eſt אַחָא cum affixis maſculinis.

Sing.

1 אַחִי
2 אֲחוּךְ
3 אֲחוּהִי

Plur.

1 אֲחוּנָא. Syrè אֲחוּנַן & חוּן
2 אֲחוּכוֹן. Syrè כוּן
3 אֲחוּהוֹן. Syrè הוּן

Plur.

אַחַיָא cum affixis.

Sing.

1 אַחַי
2 אַחַיךְ. Syrè אַחַיְכִי
3 אַחוֹהִי. Syrè אַחַוְהִי

Plur.

1 אַחָהַיְנָא & אַחַיְנָא. Syrè אַחַן
2 אַחָהַיכוֹן. Syrè הַיְכוּן
3 אַחָהַיהוֹן. Syrè הַיְהוּן

אַחָא cum affixis fœmininis.

Sing.

1 אַחִי
2 אֲחוּךְ. Syrè אַחוּכִי

3 אֲחוּתֵהּ

Plur.

1 אֲחַן & אֲחוּנַן Syrè. אֲחוּנָא

2 אֲחוּכֵן

3 אֲחוּהֵן

Plur.

אֲחַיָּא cum affixis.

Sing.

1 אֲחַי

2 אֲחַיְכִי Syrè. אֲחִיךְ

3 אֲחֻוְתֵהּ Syrè. אֲחוּתֵהּ

Plur.

1 אֲחַן Syrè. אֲחִינָא & אֲחָתֵינָא

2 אֲחַתְיְכֵן Syrè. אֲחָתֵיכֵן או אֲחֵיכֵן

3 אֲחַתְיְהֵן Syrè. אֲחָתֵיהֵן או אֲחֵיהֵן

DE COMPOSITIONE affixi pronominis cum particulis.

Quemadmodum cum nominibus pronomina componi diximus, eodem modo cum aduerbiis & præpoſitionibus componuntur, ita tamen vt ex particulis iſtis quæ ex ſe numerorum & generum diſcrimen non habent, quædam ſingularium, quædam pluralium, quædam maſculinorum, quædam fœmininorum nominum more cum affixis componantur.

More maſculinorum nominum.

Singularium.

לְחוּר à

לְחוּרִי
לְחוּרָךְ
לְחוּרַהּ
לְחוּרַן

Pluralium.

חֲלַף à
חֲלָפַי
חֲלָפַיךְ
חֲלָפַיהּ
חֲלָפַין, &c.

More fœmininorum nominum.

Sing.

אַבְטוּל ab
אַבְטוּלְתִי
אַבְטוּלְתָךְ
אַבְטוּלְתַהּ

Plur.

אַבְטוּלְתַי
אַבְטוּלְתָךְ
אַבְטוּלְתַהּ

Coniunctiones verò compoſitione pronominum ſeparatorum non autem affixorum gaudent, vt וְהוּ vel וְהוּ Syrè וְהוּא: וְאַנְתְּ Syrè. וְאַתְּ. וְאַנָא Syrè, וְאֲנָא. Sic אִיהוּ Matth.5, pro אִין הוּ.

Porro affixa pronomina in verbis quidem & particulis eius ſunt caſus quem verba & particulæ regunt: in nominibus verò poſſeſſiuam ſignificationem habent, Latiníſque ac Græcis poſſeſſiuis reſpondent, ſicut ſequentia exempla oſtendunt.

Exempla verborum.

אִיתִיהּ Eſt ipſa.
עֲהַדְתִּיהִי. Heb.2, Memor fuiſti eius.
עַרְעָנִי Iob.4, Occurrit mihi.

גְמַרְתְּנוּן, Iob.4, Abſumpſit eos.

Exempla nominum.

בְּשָׂרִי Caro mea.
הֵימְנוּתִי Fides mei. Rom.4.
&c.

Exempla particularum.

כְּוָתֵהּ ſicut ipſe, ipſius, ipſi, ipſum.
כְּוָתָךְ ſicut tu, tui, tibi, te.
בִּי in me.
לְוָתִי Syr. לִי ad me.
מִנִּי à me.

Obſeruandum tamen eſt poſſeſſiuorum rationem vbique eandem non eſſe: aliquando enim actiuam, aliquando verò paſſiuam ſignificationem continent, quæ genitiuo poſſeſſiui pronominis commodè Latinè exprimitur, vt מַלְכִּי Pſal. 2, Rex meus, quia actiuè accipitur, Quē ego elegi: מַלְכִּי verò Pſalm.5, Rex mei, quia paſſiuè accipitur, Me regens. Sic צְלוֹתִי Pſalm.5, Oratio mea, actiuè, quam ego fundo: צְלוֹתִי verò Eſaiæ 56, Oratio mei, paſſiuè, quæ mihi funditur.

Hactenus de Syntaxi dictionis, ſiue coniuncta.

DE SYNTAXI SENSVS ſiue ſeparata.

SEnſus ſiue ſeparatam ſyntaxin eam vocamus quæ

diuerſas dictiones ſenſu quidem coniungit, re verò ipſa diſiunctas relinquit.

Hæc quanuis in aliis quoque partibus orationis reperiatur: quia tamen tantùm in nominibus formæ mutationem efficit, de ea ſolùm hoc loco ordine agimus.

Formæ autem mutatio non in conſtructo, ſed in conſtruente nomine, quod ſicut ſenſu, ſic collocationis ordine ſemper præcedit, fieri ſolet, contra Græcorũ & Latinorum morem.

Conſtructio maſculini ſingularis.

Nomen quod terminatione ſingulare maſculinum eſt, etiamſi alioquin ſignificatione fœmininum eſſet, quum aliud nomen regit, raro ſuam formam mutat, vt,

רֵאשׁ פַּרְעֹה, מָרֵא עָלְמָא, מַלְךְ מִצְרַיִן

Quum autem mutat, Hebraicam rationem ſequitur, vt,

פִּתְגַם נְבוּאָה, ab abſoluto פִּתְגָם
אוֹצַר פַּרְעֹה, ab abſoluto אוֹצָר
בֵּית אֱלָהָא, ab abſoluto בַּיִת
עֵין שְׁמַיָּא, ab abſoluto עַיִן

Conſtructio maſculini pluralis.

Maſculinũ plurale apud Chaldæos ſimiliter Hebræorum more, mutatione formæ, & vltimæ literæ detractione conſtruitur: vt,

מַלְכֵי בָבֶל, ab abſoluto מַלְכִין
חַלְקֵי אַרְעָא, ab abſoluto חַלְקִין
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, ab abſoluto בְּנִין

Apud Syros verò zere Chaldaicum in pathach mutatur: vt,

מַלְכֵי בָבֶל
חָלְקֵי אַרְעָא
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

Conſtructio fœminini ſingularis.

Si abſolutum fœmininum in א præeunte kametz deſinit, conſtructio mutat א in ת, & kametz in pathach, vt,

קִרְיָא à קִרְיַת אֱלָהָא
נְבוּאָה à נְבוּאַת יְשַׁעְיָא
שְׁנָא à שְׁנַת רַעֲוָא

Si verò abſolutum in vocalem longam deſinat, in cõſtructione aſciſcitur ת: vt,

מַלְכוּ à מַלְכוּת שְׁמַיָא
אַרְעִי ab אַרְעִית יַמָּא
פַּלְגוּ à פַּלְגוּת לֵלְיָא

Si verò abſoluta in ת deſinebant, in conſtructione im mutata manent.

Conſtructio fœminini pluralis.

Plurale fœmininum Nun formatiuum in conſtructione mutat in ת: vt,

גְּבוּרָן à גְּבוּרַת אֱלָהָא
מַלְכְוָן à מַלְכְוַת עָלְמָא
נְבוּאָן à נְבוּאַת נְבִיאַיָא
בְּנָן à בְּנַת יִשְׂרָאֵל
אַרְעָיָן ab אַרְעָיַת יַמָּא

Conſtructio dualis vtriuſque generis.

Dualis numeri conſtructiua forma eadem prorſus eſt cum plurali: vt,

קַרְנַיִן à { קַרְנֵי תוֹרָא
Syrè קַרְנֵי תַוְרָא }

יְרִיןָ à { יְדֵי מוֹשָׁא
Syrè יְדֵי מוּשָׁא }

Obſeruandum autem Syros & Chaldæos in nominibus vtriuſque generis & numeri, ſiue abſolutæ, ſiue conſtructiuæ, ſiue emphaticæ, ſiue denique affixionis formæ ſint, huius conſtructionis vim circumloquutione quadam per literam ד relatiui notam, & nomini quod regitur præfixam, nonnunquam efferre: vt,

בַּיְתָא דְדָוִד, Domus quæ eſt Dauidis.
מַלְכִין דְאַרְעָא, Reges qui ſunt terræ.
עַיְנֵי דֶאֱלָהָא, Oculi qui ſunt Dei.
Syrè עַיְנֵי דְאלָהָא
מַלְאֲכֵהּ דְמָרְיָא, Angelus qui eſt ipſius Dei.

FINIS.

:ברוך הנותן ליעף כוח ולאין אונים עצמה ירבה:

BIBLIOTHEQUE DE LA VILLE LYON

Indicantur hîc loci aliquot in quibus figura punctulorum quorundam quæ ſuppoſita ſunt literis, minus rectè expreſſa eſt.

Pag. 21. linea 14, lege כְּתַבִין & 26.28.אַכְתַבְתִּי & 27.27. אַבְ, & 31.10 כֵּן, & 35.12.יִרְעַן, & 38.6.תְ, & 31.18.נִרְדּק, & 47. 19.אְ, & 48.10.דַּקְרְ, & 50.1.אַרְקִי, vel:& 60.25.מְתְתַּ, & 64. 26.אִתְ, & 75.8 תַּתְ, & 83.7.נִ, & 22.חִין, & 23.מַסְלַ, & vlt.בְּ, & 86.12.אֱתַא, & 88.12.סִיַ, & 99.11.מִי, & 100.22.לְמַ, & 105.25.בְּ, & 109.20.קְרִי, & 113.21.רְ, & 28.רְ, & 116.10.אַ, & 29.מְנַיְ, & 119.23. כְּתַ, & 127.3.תַּךְ.